

Ketabton.com

فتيہ اللہ سالک
(کي، بنو)

د پښتو شعر

عروضي نظام

OWNED BY 0300 9792115

نقيب الله سادک

ککي بنو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

OWNED BY 0300 9792115

ڪتاب پڙندڻه

د ڪتاب نوم	د پښتو شعر عروضي نظام
ليکوال	نقيب الله سالڪ
اشاعت	آگسٽ، ۲۰۱۴
شمير	پنڇه سوه (۵۰۰)
ڪمپوزر	نقيب الله سالڪ
نظر ثاني	فهاد محمد غالب ترين
ٽائيٽل	زاهد امين زاهد
بيعه	دوه سوه (۲۰۰) روپي
چاپخانه	دانش خيرندويه ٽولنه، پېښور

OWNED BY 0300 9792115

د موندلو دركونه :

حمزه بک ڊيو چوڪ بازار بنو،

صمليه ڪتب خانه، غله منڊي چوڪ بنو،

يونيورسٽي بک ايجنسي خيبر بازار پېښور،

پښتو اڪيڊمي بک شاپ پېښور يونيورسٽي

ابو احمد حافظ رحمت الله ڪتبخانه وڪمپوزنگ سٽر ملتان ڪڪي بنو

حقوق د ليکوال به حق کښې محفوظ دي

ليکوال

نوم _____ نقيب الله

قلمي نوم _____ سالک

د استوګنې ځاي _____ ککي بنو

تعليم _____ اېم - اېس - سي (اقتصاديات) ،

په _____ بي - اېډ
په _____ ملازمت

موبائل _____ 03009792115

ایمېل _____ salekhashimi@gmail.com

تړون

د ارواښاد میاشرف

او د

ښاغلي دروېش دراني

په نومونو

چا چې د پښتو شعري خزانی نه د

خیلو عروضو اثاثه

را برځېره کړه -

مننه

د محترم سليم قرار صېب د کټورو ادبي مشورو ډېر شکر گذار یم -
 د ښاغلي فرهاد محمد غالب ترين صيب ډېره ډېره مننه کوم چاچې د
 خپلومنسبي فريضو او کورني ضرورتونوسره سره ټټه ټټې نيولي وخت کښې زما
 دې کتاب "د پښتو شعر عروضي نظام" نظر ثاني کولو ته پوره پوره وخت ور
 بخښلو او زه يې ټټه خپلو قدر منو مشورو باندې ولمانځلم او د نظر ثاني نه علاوه
 يې ټټه دې کتاب خپل تاثرات قلمبند هم کړل او زما د کتاب ښائست يې يو ټټه دوه
 کړو- د گران رشيد جوهر صېب د ادبي خدماتو او د قدر شناسي هم ډېره مننه
 کوم چا چې د مسودې د ليلو ټټه وخت ټټه ملا ټپولې یم او ټټه دې کړلېچنې
 لارې کښې يې د لارې هوارولو ټټه لړ کښې راسره نه هېرېدونکې هڅې کړې
 دي-
 کومولکرو چې زما کتاب ته موجوده صورت ورکولو کښې ټټه يوې يا
 ټټه بلې طريقې زما مرستې کړې دي هغه مې ټټه خپلې حافظې کښې خوندي کړې
 دي خو دلته يې د نومونو ذکر کافي گڼم: دمسار شاهين ، ډاکټر وهاب روان ،
 راست عمل ظهير ، روح نياز سيفي ، اصف ککي ، فريد پير خيلي ، ابو احمد
 حافظ رحمت الله ککي ، فراز پيرزاده ، ظفر پير خيلي ، سيف الله شاه سيفل ،
 پروفېسر جاوېد احساس ، پروفېسر عمر قياز قائل ، پروفېسر ډاکټر حافظ شمس
 الدين ، اقبال حسرت ، عبدالسلام بېتاب ، عادلوي ، عبدالسلام تابش ، روڼدار علي
 شاه روڼدار ، شاهد خان شاهد ، ارشد منايان ، رشيد جوهر ، عبدالرحمان شاه
 ساکر ، دلکشور محصور ، غازي سيال ، منيب راحل ، زاهد امين زاهد ،
 سليم قرار ، عمر دراز مروت ، پروفېسر (ډيپاټر) حميد الله جان ، ډاکټر حارث
 حميد ، انجنير محمد نعمان خان ، انجنير جنيد خان او محب الله خان -

فهرست

- مشکل سرخط (فرهاد محمد غالب ترین) ----- ۱۲
- خیلی خبری ----- ۲۰
- اول باب : علم عروض او پښتو ته راتګ ----- ۲۵
- د عروضو پېژندنه (تعریف) او تاریخ ----- ۲۵
- پښتو ته د عروضو راتګ ----- ۳۰
- دویم باب : د علم عروض اصطلاحات ----- ۴۵
- سپلاډ (خپه) ----- ۴۵
- خج (فشار) ----- ۵۲
- رکن (غونډه) ----- ۵۷
- مصرعه ----- ۶۱
- وزن ----- ۶۴
- بحر ----- ۶۹
- دریم باب : تقطیع او د تقطیع قاعدې ----- ۷۲
- تقطیع ----- ۷۲
- د تقطیع قاعدې ----- ۷۳
- خلوړم باب : د پښتو شاعری دودیز بحرونه ----- ۸۵

- ۸۵ ----- اوڀر رکني بحرونه
- ۸۶ ----- لومړۍ اوڀر رکني بحر
- ۸۶ ----- لومړۍ ښاخ
- ۸۸ ----- دويم ښاخ
- ۹۰ ----- دريم ښاخ
- ۹۲ ----- څلورم ښاخ
- ۹۵ ----- دويم اوڀر رکني بحر
- ۹۵ ----- لومړۍ ښاخ
- ۹۷ ----- دويم ښاخ
- ۹۹ ----- دريم ښاخ
- ۱۰۲ ----- څلورم ښاخ
- ۱۰۶ ----- دريم اوڀر رکني بحر
- ۱۰۷ ----- لومړۍ ښاخ
- ۱۰۹ ----- دويم ښاخ
- ۱۱۱ ----- دريم ښاخ
- ۱۱۳ ----- څلورم ښاخ
- ۱۱۵ ----- څلورم اوڀر رکني بحر
- ۱۱۵ ----- لومړۍ ښاخ

- ۱۱۷ ----- دویم بښاخ
- ۱۲۰ ----- دریم بښاخ
- ۱۲۲ ----- څلورم بښاخ
- ۱۲۷ ----- پنځم اوږد رکنی بحر
- ۱۲۸ ----- لومړۍ بښاخ
- ۱۳۰ ----- دویم بښاخ
- ۱۳۲ ----- دریم بښاخ
- ۱۳۴ ----- څلورم بښاخ
- ۱۳۶ ----- پنځم بښاخ
- ۱۳۹ ----- لنډ رکنی بحرونه
- ۱۳۹ ----- لومړۍ لنډ رکنی بحر
- ۱۴۰ ----- لومړۍ بښاخ
- ۱۴۲ ----- دویم بښاخ
- ۱۴۳ ----- دریم بښاخ
- ۱۴۴ ----- دویم لنډ رکنی بحر
- ۱۴۵ ----- لومړۍ بښاخ
- ۱۴۶ ----- دویم بښاخ
- ۱۴۸ ----- دریم بښاخ

- ۱۴۹ ----- دریم لنه رکنی بحر
- ۱۵۰ ----- لومړې ښاخ
- ۱۵۲ ----- دویم ښاخ
- ۱۵۴ ----- دریم ښاخ
- ۱۵۶ ----- اخذ لیک (کتابیات)

OWNED BY 0300 9792115

مشکل سرخط

هره علمي ليکنه گرانه وي، خشکه وي؛ څنگه چې يې ليکل وخت غواړي، کړاو غواړي او د ډېر محنت او شواخون نه پس ليکلې کېږي، دغه شان يې لوستل هم گران وي - سوچ او فکر پرې کول غواړي - چرته چې پرې بنده پوهه نه شي، پېراکراف دوباره لوستل غواړي - د دې ټټه مقابل کېنې د داستان، قيصی يا ناول ليکل که هر څو گران دي خو لوستل يې ډېر اسان دي، ليکل يې هم ډېر سرخوږه نه غواړي او لوستل خويي لږ هر څه نه اسان دي - هم دغه وجه ده چې علمي ليکونه کول هم کم دي او د علمي ليکونو لوستل هم د لږو او شاذو خلقو کار دے او بيا ټټه تېره ټټه پښتو کېنې خو که يو اړخ ته علمي ليکنې کمې دي، بلکه د نشر ليکنه پکښې لا هم کمه ده نو بل اړخ ته يې لوستونکي هم ډېر زيات کم دي - ټټه پښتو ادب کېنې زياته برخه د منظومو اثارو ده او د پښتو منظومات واقعي چې ټټه هر لحاظ د معيار او مقدار لږه رويه غني حيثيت لري -

محترم نقیب الله سالک صاحب ټټه هغه عالمانو فاضلا نو او پوهانو کېنې دے چې د علم عروض غونډې ټټه يو مشکل او تر څه حده پورې "متروک" سرخط يې ډېر غوره، مدلل او ټټه زړه پورې ليک کړے دے او بيا ټټه پښتو شاعرۍ کېنې يې د عروضو مختصر تاريخ بيان کړے دے - مختصر ورته ځکه وایم چې ټټه پښتو شاعرۍ کېنې عروضي شاعري ډېره کمه ده نو تذکره به يې ضرور

کمه وي - "مياشرف" وړو ليکوال د که چې په پښتو کښې يې په
عروضو کتاب د که چې يو غوره کوشش وو ، خو د مياشرف
نه پس بل چا په دغه لار تگ ونه کړو ، وجه يې څرگنده ده چې يو
خو دغه لار "پل صراط" وو او بل پښتانه له هر اړخه په مشکلاتو
کښې گېر وو او علمي کارونه امن ، خوشحالي او سوکالي غواړي
چې پښتون قام ترې له بده مرغه په هره زمانه کښې محروم د که -

زمونږ محترم ليکوال د نورو ژبو د عروضو د حوالي ورکولو
سره سره اهم کار دا کړ که چې مثالونه يې د پښتو ادب نه ورکړي
دي او د عربي عروضو نظام سره يې د پښتو د تطبيق د پاره ځان ډېر
زيات کړو د که ځکه چې د هرې ژبې څه خوبي او خامي وي -
رښتيا خبره خو دا ده چې په حقيقت کښې د يوې ژبې نه بلې ژبې ته
ترجمه هم په اصلي معنو کښې نه شي کولې ځکه چې د هرې ژبې
په شا د دغه ژبې د ويونکو يو تهذيب او کلتور د که او د تهذيب او
کلتور سره تعلق لرونکي اصطلاحات وي نو د يو تهذيبي او کلتوري
اصطلاحاتي نظام ترجمه چېرې هم ممکنه نه ده - نو عرض مې دا
د که چې د عروض علم د عربي ژبې دننه زيږون موند د که او د
عربي ژبې په مناسبت سره يې ارتقاء کړې ده نو هغه د پښتو سره په
تطبيق کولو کښې ډېر مشکلات لري ځکه چې د دواړو ژبو تر منځه
ډېر توپير د که خو نقيب الله سالک هم په دغه مشکل قابو موند
د که چې دا د ليکوال په دغه علم د قدرت يو ځلنده مثال د که اود

پښتو د ادب او ژبې د مطالعې يې څرگند دليل دكـ.

مصنف د عربي عروضو نه علاوه د ځينې نورو ژبو د عروضو هم ذكر كړې دكـ نو رښتيا خبره دا ده چې پټه ټولو مشرقي ژبو كښې د شاعرۍ د پاره څه قواعد او ضوابط موجود وو او هغوي د خپلې شاعرۍ منضبط كولو دپاره ځينې اصول ټاكلي وو- جابر علي سيد د انگرېزي عروض خامۍ او خوږۍ پټه تفصيل سره بيان كړې دي هغه وايي چې د انگرېزي عروضو (metre) د وزن بنياد پټه دوه څيزونو دكـ ؛ يود لفظونو اجزاء او د دوي خفي يا بلند (اوچتېدل) يعني (quality syllables) ، دا د وزن مقدم شرط دكـ او دويم د دوي شمېره (quantity) . جابر علي سيد يې بيا تفصيل بيان كړې دكـ او د انگرېزي عروض يو خصوصيت يې دا هم بيان كړې دكـ چې د زياتو الفاظو پټه وزن كښې د راوستو دپاره هغه پټه يو كره توگه نه شي ادا كو او اخبري حروف يې پټه تادي (جلدی) ادا كول او مخكښې تلل لازمي وي beasts , fields وغيره د دغه قبيلې الفاظ دي - او دا يې هم ليكلي دي چې پټه انگرېزي عروض كښې د تقطيع عمل هم ډېر اوږدوا لري - مونږه خو ارکان پټه عمودي كړښو كښې تقسيموو او دغه كافي گڼو ليكن پټه انگرېزي كښې د كړښو (لكيرو) نه علاوه د هر جز دپاسه د هغې د نوعيت څرگندولو دپاره علامت - ، ^ هم لگول وي چې شمېره يې د لسو او اتو نه كمه نه وي -

د هندي عروضي نظام پټه باره كښې ډېر كم معلومات دي -

وجه يې دا ده چې دغه لور ته زمونږ عالمانو هيڅ توجه نه ده کړې او هندي علوم د البېروني نه علاوه چا د پام وړ نه دي گڼلي. البته عظمت الله خان پټه دغه لړ کښې کار کړې ده - د هغه وېنا مطابق هندي عروض چې "پنگل" نامه لري، پټه هغې کښې هم د انگرېزي پټه شان خفي جزيعني "ماترا" پټه يو حرف مبني وي، پټه "دوهه" کښې ټول اته څلوېښت ماترا وي پټه هره مصرعه کښې څلېږشت څلېږشت (۲۳، ۲۴) او پټه "سرسی" بحر کښې اوويشت (۲۷) ماترا وي چې کافي طوالت لري - د بحر الفصاحت مصنف نجم الغني د دريو ژبو عربي، فارسي او هندي د مشترکه بحرونو يادونه کړې ده - چوپايي بحر د سريع مشابه ده، تربهنکه د متدارک سره او بهجنک پريات د متقارب هم وزن بحر ده -

زه پټه اخيره کښې پټه عروض باندې ځينې عمومي خبرې د جابرعلي سيد د دائره معارف اسلاميه څخه را نقل کوم چې ځينې وضاحتونه دي او زما پټه خيال ضروري هم دي -

۱ - د الحريري او ابن خلکان دا قياس د هغوي ذاتي مفروضه ده چې گڼي خليل د عروضي اوزانو پټه تشکيل کښې د څټک د اواز نه اثر واخيستو - د اوزونو چې څه اندروني صوتي او عروضي نظام نه وي ، د هغې نه د خليل د مستفيد کېدو امر ډېر لږ و - لري وجه يې دا ده چې عروضي نظام د متحرکو او ساکنو حروفو يو سخت گيره سلسله ده چې د زياتو رعايات زماني د وصف

لرلود خپل ساخت سختوالي له وجې سرغړونه نه شي کولې، بلکه نور هم سختېږي او پېچیده کېږي - حقیقت خودا د ک چې د وضع کونکي په وړاندې د ف - ع - ل ماده وه چې ورباندې د صرفي اوزانو انحصار وو، خلیل پکښې دغه تصرف وکړو چې د صرفي اوزانو مفید حرکات او سکانات یې ازاد او عمومي کړل دغه شان صوتي اوزان خالصاً معنوي اوزان شول هرکله چې عروضي اوزان خالصاً د اهنک نمونې (rhythmic patterns) وپېژندلې -

۲ - د حمزه اصفهاني دا دعوی صرف د حسد وجه معلومېږي چې خلیل علم النغم په علم العروض بدل کړ او په ظاهره یې د یوه نوي علم بنیاد کېښوده، دا سراسر بې دلیل خبره ده، په دې وجه چې علم النغم کښې ایقاع بنیادي جوهر وي چې هغه د شعري اوزانو د ساخت نه زیات مبسوط او مختلف النوع وي - خلیل که چېرې په علم النغم کښې ماهر هم وو نو هم یې د مذهبي وجوهاتو په بناء په خپل وضع کړي شوي علم کښې له دغه شرع کښې ممنوع علم نه استفاده نه شوه کولې -

۳ - د بحر ونود استخراج په لړ کښې د متدارک مؤجد ابوالحسن اخفش الاوسط (م - ۲۲۱ هج) ذکر نه شي کو د اخفش په نزد د خلیل مجوزه فواصل معتبر بالذات اصول نه دي ځکه چې فاصله صغری چې پکښې درې متحرک او یو ساکن راځي په اصل کښې د یو سبب ثقیل او د یو سبب خفیف نه مختلف نه دي؛ مثلاً لفظ "ضربت" چې د خلیل په نزد

فاصله صغریٰ دے ټه اصل کښې د سبب ثقیل "ضر" او سبب خفیف "بت" مجموعه ده - د نجم الغني ټه وېنا د اخفش مذهب اېراني عروضیاتو غوره کړه او فاصله یې غېر ضروري اصول وگرځوله -

۴ - د بحر معنی د سمندر ده، څنگه چې سمندر ته څو دریا بونه ور غورزېږي او ورسره یو ځای کېږي دغه شان ټه بحر کښې هم څو وزنونه شامل وي -

۵ - د علل اصطلاح لږ یوې لوبې مودې نه د زحاف ټه اصطلاح کښې ضم شوې ده -

۶ - دا خبره منلې شوې او څرگنده ده چې ټه عربي ، انگرېزي او یوناني عروض کښې بنیادي فرق د نبره (ictus) د دې د شمېر څو مثالونه داسې تر لاسه کېږي او هغه هم (جبریه) چرته چې ځینې عروضي اصول یا ارکان د انگرېزي الفاظ سره اهنګ یو کوي ، د مثال ټه توګه که چېرې مونږ د عربي لفظ "لک" (سبب ثقیل) د انګرېزي د "City" یا "pity" (تړوکاي رکن) برابر وګڼو چې ټه څرګنده صحیح ښکاري خو بیا هم زمونږه سماعت به دا ګواهي ورکوي چې د "city" یا "pity" لهجه د "لک" نه پورته واقع کېږي دغه شان د انګرېزي لفظ "piteous" لهجه د عربي لفظ "ضربت" نه زیاته اوچته ده -

۷ - د یوناني ژبې ټه عروضي نظام یوروبي عروضي نظام اډانه دې پکښې د نبره وجود مشته دې خو دا اشتباه یو څو

عروضي ماهرينو ته شوې ده کني په عامه توګه يوناني عروض لهجه دار (accentual) منلي شوي دي چې short unaccented يې او long accented منلي شي ليکن په دغه اصولو کښې لچک هم شته اگرچه د انګېزې شاعر کولرج (Coleridge) يې په اصولي توګه short unaccented او long accented مني -

٨ - د عربي شعر د بحورو او اهنګ سرخ د صحرابي اوبښې د تګ سره تطبيق کول ، چې ځينې مستشرقينو لکه هارټ مان چې کوم کوشش کړې دے ، هغه د قياس نه لرې خبره ده او د عروضي حرکاتو سره نه خوري -

ځينې نورې هم ډېرې خبرې شته ، خو د محترم سالک صاحب په عروض شوک دا کتاب د ډېرو سوالونو په خپله جواب دے - دوي چرته خو ډېر تفصيل بيان کړې دے او چرته يې د ډېر اختصار نه کار ا دے - خو دا موضوع ډېره پېچيده ، ګرانه او سرخوړې موضوع ده او د سالک صاحب نه چې څه توقع کېدې شوه په ډېره احسنه طريقه او په عام فهم انداز کښې يې د دغه موضوع احاطه کړې ده - په عربي او فارسي او تر څه حده پورې په اردو کښې په دې موضوع ډېر کار شوک دے او په دغه ژبو کښې په دغه موضوع ډېر څه تر لاسه کېدک شي خو زما په خپل خيال په پښتو کښې د مياشرف نه پس د دروېش دراني صاحب او د نقيب الله سالک صاحب کتابونه زموږ خو پوره کو نه شي ، خو تر څه حده

زمونږه لارښودنه کوي شي او پټه خاصه توگه د سالک صاحب د
عروضو علم دکافي مطالعې نه پس دهغوي نه پټه دې لږ کښې د ډېر
څه اميد لر شو

الله دې وکړي چې د سالک صاحب دا کوشش د پښتو
ژبې، پښتون قام او د واره پښتونخوا پټه ښه ورشي ، او الله دې وکړي
چې سالک صاحب زمونږ د ژبې د علمي موضوعاتو دکمي پټه لور
پام وکړ شي او دا ژبه پټه علمي موضوعاتو غني کولو کښې خپلې
هنځې جاري وساتي - الله دې د دوي عمر ، علم او د علم خدمت
جذبه تانده او ژوندی وساتي - امين - والسلام

OWNED BY 0300 9792115

فرهاد محمد غالب ترين خوېشکي

صدر مرکزي پښتو ادبي جرگه ، ضلع نوبنار

۱۲ مارچ ۲۰۱۴ء

خپلي خبرې

د نن نه خو کاله مخکې مې د فېس بک په وال باندې يو غزل ورکړ وو - په هغې غزل باندې د ملګرو تبصرې راشروع شوې - علي زمان وزير هم زما د فېس بک ملګر وو - د ده تعلق د ډومپل سيمې سره وو او استوګنه يې په کراچي کېنې کوله - د ک پي اې اې ملازم وو او د شاعري ذوق يې هم ځوان وو - علي زمان وزير چې خپله تبصره زما په غزل راپوست کړه نو په هغې کېنې يې داسې ليکلي وو ؛

”لکه انار دننه خون خون يم

په مسکاځله مې ژړل ډېر کم دي

وروره ! تاسو د دې شعر دويمې مصرعې ته فکر وکړئ

ماته يې په بحر کېنې څه ستونځه ښکاري نو ځکه يې رواني هم اغيزمنه شوېده -“

ما د څه فکر نه پس په دې مصرعه کېنې داسې بدلون وکړو :

هم که په څله مې ژړل ډېر کم دي

او دا مصرعه مې په فېس بک کېنې دويم ځل پوست کړه - علي

زمان وزير بيا په خپله تبصره کېنې وليکل چې اوس يې رواني سمه

شوه - نو ما ترېنه تپوس وکړو چې ”دا څه راز د ک ؟ په دواړو

صورتونو کېنې د سپلابونو شمېر هم يو شان د ک -“ نو ده په جواب

کښې وليکل چې هسې د تجربې ټه بنياد را ته ستونځه ښکاره شوه نور تاسو ښه پوهېږئ -

د دې خبرې نه پس زما ټه زړه کښې د تجسس او تلاش ،
د څېړنې او شننې ازغي مات شول - چې څه منطقي عوامل او
ساينسي دلايل دلته هم کار فرما دي چې د يوه شمېر سېلابونو ټه
دوو مصرعو کښې ، صرف د ټکو ټه بدلون سره بحر اغيزمن کېږي -
تلاش او شننې مې شروع کړې - ملگرو ، شاعرانو ، استاذانو ،
ژبپوهانو او کتبخانو سره مې اړيکې ټينگې کړې او د علم عروض
باقاعده مطالعه مې هم شروع کړه - ټه دې دوران کښې به مې د
مطالعې نه قاعدې راليستلې او ټه شعرونو ټه مې عملي کولې - ټه
دغې کار کښې به سوالونه هم پيدا کېدل هغه سوالونه به مې د ادب
(اردو ، پښتو او د عربي) استاذانو ته لېږل - او دوي به دخپلې پوهې او
د تجربې ټه بنياد جوابونه رالېږل -

اردو ، عربي او انگرېزي ژبې د ادب کلهم ضرورتونه
پوره کوي - خو ماته ټه ليکلي شوي صورت کښې د پښتو عروضو
ايله څو کتابونه ټه لاس راغلل - د پښتو د عروضو ټه لړ کښې ارواښاد
مياشرف ، ښاغلي دروېش دراني او مجاور احمد زيار داسې
انکشافات کړي دي چې د پښتو ژبه يې د دنيا نورو ترقيافته ژبو سره
سياله کړه او د دوي دا کارنامې به همېشه دپاره ژوندۍ وي - او زما ټه
خيال کښې دوي لومړي پوهان دي چا چې د پښتو شعري خزانه نه د
خپلو عروضو اثاثه را برخپه کړه - له دې وجهې که مونږ دا دواړه

ژبپوهان د پښتو “د عروضو امامان” وبولو نو څه مبالغه به نه وي - د دوي تصنيفات د پښتو د عروضو هراړخيزه او تفصيلي ضرورتونه پوره کوي - نن د دغو تصنيفاتو په برکت د پښتو شعرهغه کمي پوره شوه کوم ته چې شاعرانو او پوهانو وخت په وخت گوته نيولې وې يعني د “يوه باقاعده عروضي نظام نشته والي ته” -

خو دا هم يو حقيقت د که چې څه خو د عروضو علم انتهايي مشکل د که او څه مونږ شاعران هم تن اساني خوښوو - هم له دې وجهې دغې علم ته لکه څومره چې پکار ده هغومره توجه نه ده ورکړې شوې چې چا سره هم د عروضو په باب زما خبرې شوې دي نو چا به ورته مشکل کار وو ، چا به ورته غير ضروري په دې وجه وو چې زمونږ ضرورتونه د موسيقي د طرزونو نه پوره کېږي ، چا به دا وو چې د پښتو شاعرۍ عروضي نه ده - په دغو ورځو شپو کېنې ماته د خپلې منزل لاره هواره شوې وه ، خوڅه راسره د عروضو مواد زياتېدل او څه مې دا احساس هم ملگر وو چې دا مواد د وخت تېرېدو سره را نه ضايع نه شي اوخوندي يې وساتم - چونکه په پښتو ادب کېنې د نثر برخه (په خاصه توگه د عروضو برخه) پوره کمه ده نو د موادو د خوندي ساتلو د پاره مې دې اړخ ته پام شو چې دا هر څه په ترتيب سره سم او داسې صورت کېنې وليکم چې نوي کهول ته د عروضو علم يو پردک او ييگانه ونه ښکاري بلکه دا علم دوي ته د يوه خپل او د ضروري علم په توگه

پېش کړې شي، ټټه داسې حال کې چې ټټه پښتو ادب کېنې د نشر ټټه میدان کېنې کار هم کم شوېدک او بیا ټټه علمي موضوعاتو باندې د لیکلو خو ډېر ضرورت هم دک.

يوه ورځ مې د اداره تخلیقات ټټه یوه تقریب کېنې جاوېد احساس صیب سره دا خبره کوله چې بنو د نشر ټټه تخلیق کېنې ډېر کمزور دک زه غواړم چې ټټه عروضو څه لیک وړاندې کړم نو جاوېد احساس صیب راته ووک چې ډېره بڼه او اړینه خبره ده خو د اسانولو کوشش یې هم وکړه.

دا خو محرکات وو چې د دې کتاب ټټه لیکلو مې پېل وکړو. ټټه دې کتاب کېنې مې د عروضو انتهایي ضروري توکونو (تاریخ، راتګ، اصطلاحات، تقطیع او بحرونه) د راټولولو کوشش کړېدک، ورسره مې د تقطیع هغه قاعدې هم راټولې کړې کومې چې د پښتو ویونو (ټکو) او ځانګړې لهجې سره اړخ لګولې شو. د دې کار ټټه موده کېنې مې د لنډولو (اختصار) او د اسانولو لارې هم ټټه پام کېنې ساتلې وې.

یاده دې وي چې د عربی عروضو د رکنونو خپل نومونه دي او د بحرونو خپل، خو چونکه ټټه پښتو ژبه کېنې د دې علم عمر ډېر کم دک نو ځکه د پښتو ټټه رکنونو یا بحرونو هغه قسم نومونه نه دي کېښولي شوي. د اسانۍ د پاره دروېش دراني صیب چې ټټه شروع کېنې ټټه رکنونو او بحرونو کوم نومونه ایښي دي نو ما هم هغه نومونه

کارولي دي او پکار ده چې د دروېش دراني صېب نومونه دې همېشه
دپاره يې پښتو عروضو کښې ژوندي وساتل شي -
اوس دا کاوش ستاسو يې مخکښې دکه - نور د ستاسو
لوستونکو کار دکه چې ستاسو د ضرورت يې معيار خومره پوره
پرېوځي - الله تعالی دې زما دا کوشش د پښتو ادب يې ګټه وړولي -
امين -

يې درنښت

نقيب الله سالک
ککي بنو

۵ جنوري ۲۰۱۲ء

اول باب : علم عروض او پښتو ته راتگ

د عروضو پېژندنه (تعريف) او تاريخ

عروض هغه علم د که چې د ده په مرسته د نظم او د نثر په

مينځ کښې توپير کېږي.

د علم عروض باني عبدالرحمن خليل بن احمد بصري

د که څوک چې په سلمه (۱۰۰) صدی هجری کښې په بصره کښې

زېږېدلی وو او په یوسل او اویا (۱۷۰) صدی هجری یا اووه سوه یو

نوي (۹۱) صدی عیسوی کښې وفات شو. د که چونکه په مکه

مکرمه کښې وفات شو که وو نو ځکه په خليل بن احمد مکي هم

یادېدلو. د که د شروع نه په شاعری او موسیقۍ زیات مټین وو.

د علم عروض د شروع په حقله څو روایتونه دي :

یو ځل خليل په مکه مکرمه

کښې په دهبوي کانت تېرېدلو چې د جامو د

ټکولو اواز یې واورېدلو. خليل د اورېدو سره سم

اووینل چې ”والله یظهر من هذ الشیء معنا دا

چې قسم د که دې نه به څه راوځي. په

دې ځای کښې ده ته د علم عروض بنیاد په لاس

ورغلو.

خليل په بازار کښې تېرېدلو

چې ده د خټک مسلسل اوازونه واورېدل. د

موسیقی د مینې له کبله د ده د خلې نه ووتل
چې ”والله يظهر من هذ ا شي“ معنا دا چې
قسم د له دې نه به څه راوځي -

د دې علم دپاره د ”عروض“ نوم

خوښولو اسباب :

خلیل ته د مکی مکرمی پټه
ژوند کښې د دې علم الهام شوک وواو د مکی
مکرمې یو نوم ”عروض“ هم وو نو ځکه یې
دې علم ته عروض اوو -

د عروض پکې د معروض نه و
دکې چې تلې ته وایي ”اوس د دې علم پټه
مرسته د شعر کره او کوټه پېژندنه کېږي نو ځکه
یې ورته عروض اوو -

پټه عربی و ییپانگه (لغت)
کښې د عروض معنا داسې ده ”هغه پلنه لاره چې
د دوو غرونو تر مینځ وي پټه داسې لاره خلق د
یوه کلي نه بل کلي ته ځي معنا یې دا شوه چې
دوه کلي بېلوي نو عروض هم داسې علم دکې
چې د موزون ا و غیر موزون کلام پېژندگلو
راکوي -

او داسی نور-----

علامه صفدي وايي چې خليل يوناني ژبه هم زده وه - ښه
دغه وخت کښې ښه يوناني ژبه کښې د عروضو شروع شوې وه -
يوناني ژبه کښې هم بحرونه مقرر وو - دبحرغونلېونو(رکنونو)ته
پې ايلي او ”ارجل“ يعني لاس او پښې ويئل او دا د اسپې
(خناورو) اندامونه دي - خليل د خپلو عروضو ښه توکونو د خناورو
نومونه کېښودل او ښه رکنونو کښې بدلونونو ته يې د خناورو د رنځونو
نومونه ورکړل - خواجه نصيرالدين طوسي هم د دې خبرې
کړېد - د حرکات او سکانات له مخې ټکي ښه درو برخو کښې
ووېشل شول - سبب (رسی)، وتد (مېخ) او فاصله (مټه يا ستنې) -
پخوا به عرب ښه خېمو کښې اوسېدل او رسی، مېخ او مټه يا ستنې د
خېمې د اودرولو توکي دي نو ځکه يې د ټکو ځېلونو (قسمونو) ته دا
نومونه ورکړل -

سبب د دوو حرکتونو يا دوه حرفيزه ټکي دي ، وتد د درو
حرکتونو يا درې حرفيزه ټکي دي او فاصله د څلورو يا پنځو
حرکتونو ټکي دي - ښه شروع کښې د عربي پنځلس بحرونه را مخته
شول بيا وروستو دغه شمېر پنځه دېرش (۳۵) ته ورسېد او کېد
شي چې نن يې څه بل شمېر وي -

ښه يو سل او اويا (۱۷۰) صدی هجری کښې يوه ورځ د
زوي د تجارت د پاره خليل د څه تلې ښه لټون کښې ښه بازار کښې

گرزېدلو چې سړيې د ستنې سره وجنگېدلو او وفات شو -

د خليل نه پس نظامي عروضي (وفات ۱۰۹۲ عيسوی)

چې د ثمرقند اوسېدلو وو ، دې علم ته زياته ترقي ورکړه - د عروضو د ايجاد نه مخکېنې د عربو شاعري د وزن پټه بنسټ وه خو وزن ته د يوه باقاعده علم مقام حاصل شو نه وو - د قاسم بن سلام بخارا د وينا پټه رڼا کښې د عربي ژبې وړو شاعر د نوح زوي د سام پټه اولاد کښې يعرب بن قحطان وو (د نوح څلور زامن وو - سام ، حام ، يافث او کنعان - د سام پټه اولاد کښې عرب دي ، دحام پټه اولاد کښې عجم او د يافث پټه اولاد کښې ياجوج و ماجوج راځي ، او کنعان پټه طوفان کښې مړ شو) او پټه فارسي کښې ورومټې شاعر بهرام گور وو -

د هندوانو پخوا کتاب ”رگ ويد“ ټول پټه وزن کښې د خويکښې اوولس (۱) وزنونه کارولي شوي دي - البته مثوي ”سحر البيان“ ټول پټه يوه بحر کښې وو - د دې نه دا خبره څرگندېږي چې د عروضو د ايجاد پټه وخت پټه هندي کښې د خپلې ژبې وزنونه او بحرونه موجود وو -

د وروستۍ شننې او څېړنې نه دا خبره هم څرگنده شوې ده چې د کلام الله ډېر ايتونه او د نبي کریم ﷺ ځينې حديثونه هم پټه پټه وزن کښې دي لکه ”بسم الله الرحمن الرحيم“ پټه سريع بحر کښې د ، ”لن تنالو البر حتى تنفقوا“ پټه رمل کښې ، سورة الکهف پټه

طویل کښې ، سورة الدهر په منسرخ کښې ، سورة سبا په رمل کښې ،
 سورة مؤمن په مضارع کښې ، سورة الانفال په بسیط کښې او
 سورة توبه په وافر بحر کښې دے - چونکه عربو د فصاحت او
 بلاغت کمال لرلو نو الله تعالیٰ هم فصیح او بلیغ کلام نازل کړلو
 چې په دوي باندې حجت شي او د نه پوهېدلو بهانه یې نه شي پاتې -
 د عقېدې له رويه قران پاک د الله تعالیٰ کلام دے - نو د غو ذکر شوو
 ایتونو ته ، نه خو د عقېدې له رويه شعر ویل کېږي او نه د شعر د
 تعریف له رويه -

د خلیل عروض د عربی ژبې د نزاکت په چاپېریال کښې
 رازېږېدلي وو - د فارسی شاعرانو ، د عربی کلهم عروض خپل کړل -
 د اردو شاعرانو د فارسی د شاعرانو په کام باندې کام کېښودو - یاده دې
 وي چې په دغه وخت کښې په هندی کښې دا علم موجود وو چې
 نوم یې "پنگل" وو خو دا دومره مشکل وو چې د اردو د پاره د
 کارونې جوگه نه وو - د عربی ځینې بحرونه خو د اردو شاعرانو خپل
 کړل خو ځینې بحرونه د اردو د پاره پښه او خپلې نه شول ولې چې د
 دواړو ژبو په مزاج کښې ډېر توپیر وو - نو ځکه د اردو په عروضو
 کښې فقط دومره ترقي وشوه څومره یې چې د عربی نه بحرونه را
 واخیستل - نو ځکه دا و شو چې څه خو د عروضو علم گران
 دے خو څه د اردو شاعرانو توجه هم نه ده ورکړې -

پښتو ته د عروضو راتګ

د روښانيانو هڅې

په پښتو کېنې په دېواني (ليکلي) صورت کېنې چې مونږ ته کومه اثاره رسېدلې ده هغه د روښانيانو د زمانې نه را شروع شوې ده - روښانيان د کلاسيکي شاعرۍ بنياد د - دوي پښتو ادب ته ډېر دېوانونه ور وبخښل - د پښتو په غېږ کېنې د عروضو د ځايولو هڅې هم د روښانيانو نه راپېل کېږي - په هغه وخت کېنې د عربي او فارسي ژبو د علمي اثارو سره د پښتو ادب هم اشنا شونو د پښتو ادب هم ترېنه ګټه پورته کول پېل کړل - په دې لړ کېنې د پښتو شاعرانو او پوهانو د نورو ادبي اثارو سره سره د عربي په عروضو هم نظر پرېوت - د پښتو ژبه له عربي ژبې نه په ډېر څه کېنې لږې وه ؛ لکه دا چې د عربي ټکي د ساکن حرف نه نه شروع کېږي خو د پښتو ټکي د ساکن توري نه هم شروع کېږي ، يا لکه دا چې د عربي په يوه ټکي کېنې دوه ساکن حرفونه په يوه ځاي نه شي را تللې خو په پښتو کېنې داسې ټکي ډېر دي ، يا لکه دا چې د پښتو په ډېرو ټکو کېنې منطقي او عادي خج د ټکي په اخيري حرف يا د اخير حرف نه مخکېنې راځي خو په عربي کېنې داسې نه ده - نو د عربي عروض په پښتو کېنې ځاي نه شول خو بيا هم پښتانه شاعران په شاعرۍ کېنې د عروضو د اهميت او ضرورت نه خبر شول او فکر به يې کولو چې څنگه نورې ژبې عروض لري پکار ده چې پښتو يې هم ولري - دوي

به هم دغه د عربي عروض اړول را اړول چې څنگه ترې کار واخلي
 - ټټه دغو شاعرانو کښې يو دولت لوانې هم وو څوک چې د پلار لټه
 طرفه حسن خپل لوانې او د مور لټه طرفه وردگ وو- د ده وطن جلال
 اباد يا رشيد اباد وو- د پيداوښت درسته نېټه يې نه ده معلومه خو د
 کلام نه يې دا معلومېږي چې تر يو زر او پنځوس (۱۰۵۰) هجري
 پورې ژوندک وو- دولت لوانې د پير روښان عقيدت مند او د
 ميرزاخان انصاري شاگرد او مريد وو- د ده ټټه دېوان کښې څو داسې
 غزل هم شته چې ټټه عربي عروضو باندې برابر وو- دا ټټه پښتو کښې
 ورومټې عروضي تجربه وه- د ده نه علاوه مرزا خان انصاري او
 ارزاني هم د عربي عروضو د راخپلولو هڅې کړې دي لکه د ارزاني
 دا بېلگه (نمونه):

د يوه وحدت لټه اصله

د کثرت شول ډېر فروع

يا لکه د ميرزا خان انصاري دا بېلگه:

ټټه وحلت لټه هره جوده بېگانه يم

ټټه کثرت کښې د ميرزا ټټه خله ويېرم

خوشال خان خټک

(۱۰۲۲ - ۱۱۰۰ هجري)

بيا په کلاسيکي شاعرانو کېنې خوشال خان خټک وو چا چې په پښتو شاعري کېنې د ځانگړي عروضي نظام ضرورت ته پام شوک وو- د خوشال خان په کليات کېنې چې د کومو عروضي اصطلاحاتو ذکر شوېدک د هغه د پښتو د يوه نامعلومه عروضي نظام اصطلاحات دي -

په عروضو د ټينگار په ترڅ کېنې خوشال خان ميرزا خان ستا دک ، لکه چې وايي :

له چانه په پښتو کېنې ما ميزان ليد نه دک
ميرزا په دا زبان کېنې ويئل کړي دي تللي

خوشال خان بيا وايي :

پښتو ژبه ده مشکله د دې بحر موندل نه شي

هم مالره يو خو بحره په ډېر مينود راغلي

په دې شعر کېنې د ده مراد هم دغه خپيز - خجيز نظام دک او ورسره ورسره د بحرونو د جوړښت لپاره څلور قسمه رکنونو د لومړي خجن سپلاب رکن، د دويم خجن سپلاب رکن، د دريم خجن سپلاب رکن او د څلورم خجن سپلاب رکن ته يې اشاره کړېده - خوشال خان په اکاهانه توگه په خپلو پلا بېلو شعري ځېلونو (قسمونو) کېنې کله په لومړي خجن سپلاب، کله په دويم خجن

سپلاډ ، کله ښه دريم خجن سپلاډ او کله ښه څلورم خجن سپلاډ
 کښې مصرعې ليکلې دي - د باندني شعر اوله مصرعه يې ښه دريم
 خجن سپلاډ سره او دويمه مصرعه يې ښه دويم خجن سپلاډ سره
 ليکلې ده -

خوشال خان د عروضو نه بغير شاعري هيو شاعري نه بولي لکه
 چې وايي :

چې چا د شعر کرکې بې ميزانه، بې عروضه
 دا هيڅ شاعري نه ده يو خو سپي دي تمبلي

کاظم خان شيدا

(؟ ۱۱۳۵ - ۱۱۹۳ هجري)

د عربي عروضو سره د پښتو سمون نه خوړلو ته ځينې
 شاعران د پښتو ناهلي او بې نظمې وايي - دا خبره د پښتو يو لوي
 استاد او نازک خياله شاعر کاظم خان شيدا کړې ده - د وايي :

د پښتو ژبه تمامه

ده بې نظمه بې نظامه

له اوزانه مختلفه

له ميزانه منحرفه

ښه ميزان باندې س چې راشي

هر کلام ته و بالا شي

حواله چې ټټه تقطيع شي
 گهې طعن گهې تشنيع شي
 اراسته ټټه قانون نه شه
 کالموزون شه موزون نه شه
 (دېوان کاظم خان شېدا)

کاظم خان شېدا که پښتو ژبه ”بې نظمه او بې نظامه“ بولي
 هم، خو بيا يې لکه د نورو ځينې شاعرانو داسې هم نه دي کړي چې
 ټټه عربي عروضو کښې يې د پښتو شعر ټټه زور د ځايولو هڅه کړې وي.
 کاظم خان شېدا خپله شاعري د پښتو مزاج سره سمه د پښتو
 ټټه نامعلومه عروضي چوکاټ کښې د ننه کړې ده - د ټټه شعر کښې
 د ”کالموزون“ نه دا څرگندېږي چې د پښتو شاعري اگر که موزونه نه
 ده خو ”د موزون ټټه شاني“ ده د دې نه مونږ ته دا نتيجه هم ټټه لاس
 راځي چې هغه د پښتو د يوه نامعلومه عروضي نظام ادراک هم لرلو -
 د ټټه شاعرانه مقام د ده د وخت نه واخله تر ننه پورې هر
 چا د ټټه د ژوند زياته برخه د هندوستان ټټه رامپور کښې تېره
 کړې وه - ځکه يې د ژوند ډېر حالات معلوم نه دي - کاظم خان
 شېدا د مېجر راورتي د تحقيق ټټه رڼا کښې د خوشال خان کړو
 کېږي -

ميا شرف

(۱۱۸۶-۱۱۶۰ لېږديز)

پښتو ژبه د عروضو سره اشناکولو پټه لړ کښې د مياشرف کارنامه هم د ستاينې وړ ده - هغه د احمد شاه بابا پټه زمانه کښې (۱۱۶۰-۱۱۸۶ لېږديز) ژوند کولو کومه چې د پښتنو يوه ازاده او خپلواکه زمانه وه - مياشرف ليکوال او شاعر وو - ده د ازاد نظم پټه صورت کښې پټه عربي عروضو پټه پښتو ژبه کښې يو وړو کتاب "د پښتو عروض" وليکلو - پټه دې وجه د پښتو ژبې علمي پنگه پټه زياتولو کښې دايو مهم کام وو - دغه عروض به پرمخ تللي وک خوله بله مرغه د پښتنو سياسي او معاشرتي حالات سازگار پاتې نه شول - مياشرف خه کار پټه پښتو عروضو باندې کړې وو - ډېره شاعري يې د پښتو پټه وزنونو برابره کړې ده لکه دا شعر يې پټه دويم خج کښې پېل کړې دے :

بيلتون نصيب زما دے ، قلرت د کردگار دے

بندي پټه بند د هنديم ، مولد مې ننگرهار دے

د عروضو رساله يې استاد رښتين د "مياشرف عروض" پټه نامه ۱۳۳۸

لمريز کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ او خپره کړې ده - وايي چې تر

مياشرف وروستو د عيسي هوتک خېل مکمل دېوان عروضي بڼه

لري کوم چې دوه زره بيتونه لري -

~

سمندر خان سمندر

(۱۹۰۱-۱۹۸۹ عیسوي)

په هندوستان د قبضي نه پس انگرېزانو دلته مکتبونه پرانستل - د انگرېز نیت چې هر څه وو - خو د دغو مکتبونو نه بیدار مغز پښتانه پوهان هم راووتل چا چې د خپلواکۍ او د ژبې د وځې دپاره بیا سمې هڅې شروع کړې - د دغې پېر (دور) په اخيري وخت کېنې سمندر خان سمندر د پښتو شاعرۍ عروضي کولو د پاره ملا وتړله - په دغه وخت کېنې د پښتو علم و ادب سرچینه د عربۍ یا فارسي په ځاي انگرېزي ژبه وگرځېدله - انگرېزي ژبې خپل عروضي نظام لرلو او پښتو کېنه ترې اخستې شوه خو سمندر خان د انگرېزي ادب نه نابلد وو ، ده هم هغه د عربۍ عروضو زړه لاره ونيوله -

سمندر خان به پوهانو ته وئيل چې يا خو د پښتو شعر ته خپل څه نظام جوړ کړئ او يا د ما ملگري شی چې عربۍ عروضو ته خپله شاعرۍ وسپارو خو چا د ده په خبره غوږ ونه گرولو - بس خپله شاعرۍ به يې په عربۍ عروضو کېنې کوله - د سمندر خان دغه شعري مجموعه ”د خوږه شپېلۍ“ په نوم چاپ شوه - د بېلگې په توگه د ده څو شعرونه:

تماشا شوم چې مې کړه ستا تماشا

زما اوس کاندې کل دنيا تماشا

زما اشنا پټه تندر سور را

سمندر جاوېدان شوم اور را

منم چې ژوند خو خوږ دے خو بې له ياره تلخ شي

پټه سر دې اې سمندر د زهر و ځوټ دے تېر بې کا

سمندر خان پټه خوږه شپېلۍ کښې پټه يو شمېر بحرونو کښې نظمونه

ويئلي دي - سمندر خان پټه خوږه شپېلۍ کښې ليکي چې پټه پښتو

کښې د هيڅ يوه تېر شوي او ژوندي شاعر د کلام تول د قانون پټه تله

برابر نه دے خو د سمندر خان دا نظر صحيح نه ښکاري ولې چې د

ده نه مخکښې پټه تول برابر نظمونه ويئلي شوي دي لکه د عبدالعلي

اخونزاده کاکړ (۱۲۹۹ - ۱۳۶۵ هجري) نظمونه له هغوي نه دوه سوه

کاله مخکښې ، دميا شرف شاعر (۱۱۸۶ - ۱۲۰ هجري) او له هغې نه

مخکښې دولت لوانې چې ژوند يې تر ۱۰۸۵ هجري پورې يقيني

دے - دولت پخپله وايي چې :

دا وزن دے صحيح پرې وکړه نظر

فاعلاتن مفاعلتن فعلن

که دے شي چې سمندر خان دا پور نظر پټه تحقيقي

تاريخي بنياد نه وي پېش کړے نو که داسې وي بيا د ده د نظر نه د

عروضو انتهايي او شديد ضرورت ته لېواله کېدل ښکاري -

تر اوسه پورې پټه لاندیني عربي بحرونو کښې ليکلي شوي

نظمونه مونږلي شوي دي :

هېجز ، لکه د عبدالعلی

کاکړې مصرعه :

عجب راځي له دې دهره پټه هر ساعت ستم پر ما

رمل ، لکه د میا شرف

مصرعه:

ای چې بلبل د عطا تل پټه چمن ستاکه چغار

مضارع ، لکه د عبدالعلی

کاکړې دا مصرعه:

یار درومي او زه نه مرم هر کوره بې

وفايم

خفیف ، لکه د دولت

لوانې دا مصرعه:

دا جهان د ټپه مثل بهار

رجز ، لکه د عبدالقادر دا

مصرعه:

مهر زما د خپل صنم مه شه زما له

عمره کم

ملید ، لکه د رحمان بابا دا

مصرعه :

سرزما سامان زما ، زار شه تر جانان زما

علامه رشاد

لږه دې سره سره چې څه ناڅه يې د عروضو پټه چوکاټ
 کښې د پښتو شعر د څپيز او خجيز سپستم لږه يا ډېره منښته کړې ده
 خو بيا هم د تدريس ، ليکنې او څېړنې لږه لارې پټه خپل زاړه
 او ”انتيک“ سپستم باندې ټينگ او ترينگ پا شوک دے او د
 ژوند تر پايه يې د هغه سخته دفاع کړې ده - پټه اوږد مهالي استادي
 بهير کښې يې لږه دولت لواني او مياشرف ، خواجه محمد بنگش ،
 عبدالعلي اخونزاده نه واخله تر بهايي جان او سمندر خان پورې هغه
 زړې عروضي نمونې به يې بيا بيا رامخته کولې - پټه دې لږ کښې يې د
 نيم اولسي شاعر بهايي جان (۱۳۱۳ - ۱۳۵۱ ق) هماغه ”جزئيات“ را
 اخيستي دي چې پټه عربي عروضو کښې دي او ”کليات“ يې چې د
 پښتو ټول و تال لري دومره پاموړنه دي بللي - رشاد فرهنگي ټولنې د
 ده اثار چاپ کړي دي -

دروېش دراني

د سمندر خان سمندر خوږه شپېلۍ چې کله دروېش دراني وکتله نو د ځل خبر شو چې د عروضو پټه نوم یو هم د شعر پټه دنیا کېنې شته خو د دې سره سره یې نظر هم دا وو چې څنگه نورې ژبې عروض لري نو پکار ده چې پښتو یې هم ولري او د عربی عروض خپلول ته دي پکار - درېش دراني د عروضو یوه خاکه جوړه کړه چې د حبیب الله رفیع سره یې هم خبرې ورباندې وشوې - حبیب الله رفیع د خاکې لیکلوراي ورکړه -

پټه کال ۱۹۸۹ عیسوي کېنې یې د کراچي مجلې ”پلوشه“ ته دا خاکه د مضمون شکل کېنې ولیکله خو پټه دې وخت کېنې سمندر خان وفات شو - وو نو ځکه ورباندې څه بحث ونه شو - وروستو یې د عروضو هغه خاکه پټه یوه مکمل کتاب کېنې بدله کړه - دا کتاب پټه کال ۲۰۰۷ عیسوي کېنې د ”پښتو عروض“ پټه نوم چاپ شو -

لکه څنگه چې مخکښې ويلي شوي دي چې خلیل بن احمد د عربی عروضو ځینې نومونه د ځناورو د اندامونو پټه نومونه کېښودل او پټه رکنونو کېنې بللونو ته یې د ځناورو د رنځونو نومونه ورکړل ، خو پښتو کېنې داسې نومونه نه دي ایښوي شوي ، دا ځکه چې پټه پښتو ادب کېنې د خپلو عروضو عمر ډېر کم د - پټه دې لړ

کښې دروېش دراني داسې څېړنې وکړې چې يو خو يې د شعري پنگې نه خپل عروض رابرخېره کړل ، رکنونه يې پټه گوته کړل ، مونډل شوو بحرونو ته يې قالبونه جوړ کړل او بيا د نومونو ورکولو پټه لړ کښې يې عددي کليات پټه کار راوستل - د دې نومونو غټه گټه دا ده چې دا نومونه پټه اسانه د شاعر حافظې ته داسې ننوځي چې بيا هډو هېرېري هم نه -

د دروېش دراني د بيان طريقه ډېره سليسه او اسانه ده - زما پټه نظر کښې ، د عروضو د ښودلو پټه ترڅ کښې ښاغلي دروېش دراني چې د تدريس کومه طريقه پټه دې ذکر شوي کتاب کښې پټه کار اچولې ده هغه ” د اسان نه د مشکل پټه لور “ ده -

OWNED BY 0300 9792115

مجاور احمد زیار

ډاکټر مجاور احمد زیار نه صرف دا چې لکه د خوشال خان ،
کاظم خان شېدا او دروېش دراني ، د پښتو په ځانگړي عروضي نظام
باندې ټینګار کړېدکې بلکه ورسره یې دغه نظام را برخېره کړکې هم
دکې - ډاکټر مجاور احمد زیار هم د خپلې پوهې ، تجربې او د
څېړنې په بنسټ د دې اند (فکر) څښتن دکې چې د عربي عروض
(میتړک سېستم) د پښتو شعر سره اړخ نه شي لگو بلکه څپیز
(سېلابي) او خجیز دکې - موخه (مقصد) یې دا دکې چې د پښتو
شعر سېلابونیک دکې -

پروفېسر دانیال مکتزي د لندن په پوهنتون کښې د پښتو
پوهاند دکې چا سره چې مجاور احمد زیار د پښتو شعر په حقله په
وېلس کښې ډېر مکتبه ور بحث هم کړکې وو ، هغه د پښتو شعر څپیز
دکې او په عملي توګه یې د ډېرو دېواني او اولسي شعرونو په

سکښت یا تقطیع (scansion) کښې څپیز - خجیز نظام نه کار ا
دکې د مصرعې دننه یې ويې خج (د ټکي خج) هم په ګوته کړکې دکې
او د څپې (سېلاب) اوږدوا او لنډوا یې په پښتو شعر کښې یې
نقشه دکې -

نجیب منلي څوک چې فرانس میشتي پښتو ادیبوه
، لیکوال او څېړنکار دکې ، د کال ۱۹۸۷ عیسوي په پنځلسم اکتوبر

يې مجاور احمد زيار ته د پښتو شعر ټټه حقله يو اوږد ليک رالېږ
 وو - د هغه اوږدۀ ليک نه د ټټه دريز هم ښکاره کېږي - د ټټه وايي چې
 د شپاړسمې پېړۍ ټټه پاي کښې د پير روښان (۱۵۲۴ - ۱۵۷۹ ز)
 سياسي او مذهبي پاڅون د پښتو ژبې د فعاليت يوه ټټه لامله (ابتدا) وه -
 ټټه دې وخت کښې د پښتنو سيمه د دوو پارسي ژبو تر مينځ ويشلې
 شوې وه - لويديځ ته د پارس صفوي امپراتوري وه او ختيځ ته د هند
 د مغلو قدرت وو - ټټه دې چاپېريال کښې پښتنو شاعرانو او ليکوالانو
 ټټه پراخه پيمانه لټه پارسي څخه هم د لغاتو ټټه برخه کښې ، هم د
 مفاهيمو ټټه برخه کښې پراخې اخيستنې وکړې - کله کله يې د پښتو
 ژبې گرامري جوړښت هم د پارسي ټټه ډول برابر کړې د - د دغو
 اخيستو ټټه ترڅ کښې شاعرانو د پښتو شعر اصلي او د معمول بڼې
 پرېښودې او د پارسي او عربي عروضو د خپلولو هڅې يې کولې خو
 ټټه دې کار کښې څه ډېر بريالي نه شول -

د دوي ټټه فکر کښې د پښتو شعر بنسټيز واحد مصرعه ده
 ، او مصرعه غونډلونه (رکونه) لري ، بيا هر رکن څلور څپې
 (سپلاونه) لري ، ټټه دغو څلورو څپو کښې خامخا يوه څپه خجنه
 وي -

د دوي ټټه نظر کښې يوه مصرعه کمې نا کمه يوه خجيزه
 کړې لري او زياتې نا زياتې څلور خجيزې کړې - د څپو د شمېر لټه
 مخې وړه مصرعه څلور څپې او اوږده مصرعه شپاړس څپې وي -

ځينې اوسنيو او ځينې پخوانيو شاعرانو تر دې اوږدې مصرعې هم
جوړې کړې دي خو دا ډول شعرونه د ګوتو پټه شمار دي او خاصه
توجه نه غواړي -

د پښتو شعر پټه حقله د مجاور احمد زيار ، دانيال مکنزي
او نجيب منلي فکرونه پټه بنيادي غټو اصولو کښې يوشانوا لري
اګر که پټه ځينې فروعې ځايونو کښې يې نظر جدا جدا د ـــ

OWNED BY 0300 9792115

دويم باب : د علم عروض اصطلاحات

سپلا ب (څپه)

انګېزۍ کښې ورته (syllable) ، عربۍ کښې هجاء او پۀ

پښتو کښې څپه وايي -

تعريف : پۀ يوه ژبه کښې د يوه يا زيا تو غږيزو ټکو هغه

ټولګه يا ټوټه ده چې

لۀ يوه خپلواک يا واوېل

(a,e,i,o,u) ،

يا لۀ يوه واوېل او يوه يا څو

بېواکو يا کنسونينټس (b,d,g,h,f,j,k,l...) ،

يا لۀ يوه واوېل او يوه

نيمواک يا سيمي واوېل (w,y) ، او

يا لۀ يوه واوېل ، يوه سيمي

واوېل او يوه يا څو کنسونينټونو

څخه جوړه شوې وي او پۀ يوه ځاي پۀ يوه وخت پۀ يوه وار

سا ايستلو يا د خپلې خوځولو نه راوځي - يو خپلواک (واوېل) يواځې

هم ځان ته څپه جوړو شي - د دغو خبرو مطلب دا شو چې

خپلواک د نورو ډلو پۀ ملګرتيا لږې او اوږدې څپې جوړوي - يو

بېواک يا نيمواک د خپلواک د ملګرتيا نه بغير ځان ته څپه نه شي

جوړو او نه دواړه پۀ ګډه جوړو شي - هر غبرګن

(diphthong) هم څپه شي - ياده دې وي چې د واولې او

سيمې واولې مجموعې ته دفتهانګ يا غبرګنډ وايي لکه e,y -

اوس به د باندیني تعريف ښه رڼا کښې ، د پښتو ښه تناظر
کښې سېلاب ته وګورو - ښه پښتو کښې دوه قسمه حرفونه دي ، یوه
قسم ته د علت حرفونه وايي لکه و،ا،ي، ه ا و بل قسم ته صحيح
حرفونه وايي لکه د علت حرفونو نه ما سوا حرفونه - ښه پښتو کښې
څلور حرکتونه هم دي لکه زور ، زېر ، پېش او زور يا نیم زور -
ښه صحيح حرفونو کښې پخپله هيڅ سا نه وي ، دا حرکتونه دي چې
ځان ته د راکش کولو نه پس ښه صحيح حرفونو کښې سا اچوي -

سېلاب يا څپه داسې ټکي يا د ټکي برخې ته وايي چې د
اواز ښه حرکت سره ادا کېږي يا به داسې ووايو چې د وېنا ښه مهال يو
ځل ځله خوځول يو سېلاب يا څپه جوړوي - لکه "غر" ټکي دوه
حرفونه لري او ښه لومړي حرف "غ" باندې د زور حرکت د ښه
حرکت ښه وجه "غر" ټکي - يو سېلاب د -

د علت حرفونو سره هم صحيح حرفونو ته حرکت
حاصلېږي لکه ښه "مور" کښې "و" د پېش کار ورکوي ،
ښه "بناد" کښې "ا" د زور کار ورکوي ، ښه "ډېر" کښې "ې" د زېر کار
ورکوي ، ښه "ده" کښې "ه" د زور کار ورکوي ، او
ښه "وره" کښې "ه" د زورکې (نیم زور) کار ورکوي - ښه یوه سېلاب
کښې حرفونه يو يا زيات کېدکي شي خو حرکت پکښې يو وي -

ښه پښتو کښې د ډېرو ټکو ابتدا ښه سکون سره هم کېږي نو

دا ساکن توري ټه وروستيني حرکت پورې تړل کېږي او ځان له
 سپلاډ نه شي جوړولې ولې چې ساکن د حرکت نه محروم وي او
 سپلاډ د حرکت نه جوړېږي هم دغه شان که یو ساکن د ټکي ټه
 مینځ کېږي راشي یا د ټکي ټه اخیر کېږي ، نو دا ساکن به خامخا د
 ګاونډ ټه حرکت پورې بنڅېږي -

خو بېلګې :

یو سپلاډیز ټکی لکه غره ،

وژن ، کېږي ، مې ، به ، له ، ته ، ښکار او داسې

نور

دوه سپلاډیز ټکی لکه قصه ،

واوړه ، کلکه ، پوزه ، غړي ، غوړي او داسې نور

درې سپلاډیز ټکی لکه

واوړینه ، اولسي ، پاکستان ، کرکيله ، بريالي او

داسې نور

څلور سپلاډیز ټکی لکه

برياليتوب ، کتابونه ، دريابونه ، غږ پوهنه او داسې

نور

ټه يوه سپلاډ کېږي د حرفونو شمېر :

يو حرکت او يو حرف : چی يوه حرکت سره يو حرف

ملګرک وي او هغه لږ خپله ځايه راخوځوي
 لکه "ځي" د یوه سپلاډ تګه د څه پکښې
 د "خ" سره د "ي" حرکت را د ځای لکه څه ، مې ،
 دا ، ما او داسې نور -

په دې ډله کېنې د یوه بل جوړښت ټکي هم راځي لکه بدن ،
 سحر ، ژړل ، او داسې نور - دا ټکي دوه سپلاډ دي خو په دغو
 درو واړو کېنې لومړۍ سپلاډ د یوه حرف د -

یو حرکت او دوه حرفونه : دلته یو حرکت د یوه حرف لږ خوځولو
 پس یو بل حرف هم د هغه سره وتړي نو دا هم یو سپلاډ
 جوړوي یعنې د یوه حرکت په ملګری کېنې لږ دوو حرفونو هم
 یو سپلاډ جوړېږي لکه سر ، لاس ، اوښ ، شین او داسې نور

یو حرکت او درې حرفونه : په دې سپلاډ کېنې یو حرکت درې
 حرفونه د ځان سره خوځوي لکه ګرد ، شپون ، وران او داسې
 نور -

یو حرکت او څلور حرفونه : په دې ډول سپلاډ کېنې یو حرکت د
 ځان سره څلور حرفونه راخوځوي لکه شرنگ ، وروست ،
 خوند ، ژوند او داسې نور -

یو حرکت او پنځه حرفونه : په داسې سپلاډ کېنې یو حرکت
 پنځه حرفونه سره وتړي لکه شخوند - دا د یوه سپلاډ تګه
 د څه په دې ټکي کېنې په دریم حرف باندې د زور حرکت د -

نور پکېنې ټول حرفونه ساکن دي -

حرکت د مقناطیس په توګه

:

کله چې یو حرکت خپل ځان ته ، له یو خوا او بل خوا ، لکه د مقناطیس حرفونه راکش کړي نو دا یوه غنچه (cluster) جوړه کړي - کله د مخ له طرفه او کله د شا له طرفه حرفونه په یوه حرکت پورې بنځ شي نو دغسې غنچې په اته ډوله دي - په دې لړ کېنې د حرکت د پاره "V" او د حرف د پاره "C" نڅښه کاروو :

۱- خو	CV	۲- ورا	CCV
۳- خم	CVC	۴- خپل	CCVC
۵- ځګړد	CVCC	۶- شرنګ	CCVCC
۷- شخول	CCCVC	۸- شخوند	CCCVCC

د سپلاډ قسمونه

(د خج یا فشار له مخې)

دوینا په وخت کېنې ټول سپلاډونه په یوه ډول نه ادا کېږي ، په ځینې سپلاډونو باندې زور یا فشار راځي او په ځینې باندې نه راځي - د سپلاډونو تر مینځ دغه فرق په ساده وېنا کېنې هم ارزښت لري او په منظومه وېنا کېنې هم - په دې لړ کېنې د سپلاډ لاندینې دوه قسمونه دي :

خجن سځلاب : د وينا پټه وخت چي
پټه کوم سځلاب باندې زور يا فشار راځي هغه ته خجن
يا دروند سځلاب وايي -

سپک سځلاب : د وينا پټه وخت چي
پټه کوم سځلاب باندې زور يا فشار نه راځي هغه ته
سپک سځلاب وايي -

لنډ او اوږد سځلاب

لنډ سځلاب : لنډ سځلاب هغه سځلاب د که چي هر ځاي
او هر وخت د يوه سځلاب پټه توکه کارو شي - د اوږده سځلاب نه
علاوه نوره ټول سځلابونه لنډ وي -
اوږد سځلاب : پټه يوه مصرعه کښي د خجنو سځلابونو پټه
قطار کښي هغه اخيريني خجن سځلاب ته وايي چي د دوو يا درو
سځلابونو ځلي ونيسي ، او بحر ته هيڅ نقصان هم نه ورکوي -
د پښتو پټه زياتره بحرونو کښي دا گنجائش شته د که چي د

مصرعې اخيريني يو يا دوه سځلابونه يې کم کړي شي دلته دا اخير
دروند سځلاب ، چي ورته اوږد سځلاب هم وايي ، د دوو يا درو
سځلابونو ځاي ونيسي - خلاصه يې دا ده چي د اوږده سځلاب پټه
مصرعه کښي د هماغه بحر لږه بلې مصرعې څخه يو يا دوه سځلابونه
کم راځي - دغه اوږد سځلاب د پخوانيو او اوسنيو ډېرو شاعرانو پټه
شاعري کښي شتون لري لکه د رحمان بابا د غزل دا دوه بيتونه :

با دشاھي لري هر يو غلام د ستا
 د خاصانو پټه ځلي ناست وي عام د ستا
 زه رحمان دعا سلام پټه هغه وایم
 هر چې مالره راوړي سلام د ستا

دا بیتونه د دولس سپلايز بحر د غزل نه اخیستي شوي دي
 ، مطلع يې یولس سپلايه ده بیا هره قافیه داره مصرعه هم یولس
 سپلايه ده خو هره يې قافیه مصرعه يې دولس سپلايه ده او وزن يې
 هم درست دے، معنا يې دا شوه چې د مطلع او د هرې قافیه دارې
 مصرعې د پلي پټه رکن کېنې د اوږد سپلايه پټه توکه "ستا" را دے -

د عربی او پښتو پټه سپلايه کېنې فرق

د عربی عروضو اکايي کلمه ده بیا د کلمې درې قسمونه
 (سبب ، وتد او فاصله) دي اوس د تیکنالوجي پټه جليد دور کېنې د
 قومونو او د ملکونو تر مینځ فاصلې کمې شوې دي - د دې
 نزديکت له وجهې اوس عربی ته هم د سپلايه تصور پټه ورکدېدل
 دے- د عربی سپلايه پټه دوه ډوله دے یو هغه دے چې یو حرکت
 یو حرف راخوځوي او بل هغه دے چې یو حرکت یو ورو ساکن
 حرف هم ځان ته راکډ کړي او خوځوي يې - د مثال پټه
 توکه "سَفَر" به واخلو - دا دوه سپلايه ټکي دے پټه لومړي
 سپلايه "س" باندې زور دے او پټه دویم سپلايه "فَر" کېنې دوه

حرفونه دي یو متحرک او بل ساکن - پټه عربی عروضو کښې پټه
 سپلاډ کښې د حرفونو شمېر ارزښت لري - د دې خبرې مطلب دا
 شو چې پټه عربی عروضو کښې د سپلاډ خومره وا یا کمیت
 (quantity) ارزښت لري - خو پټه پښتو کښې د سپلاډ کمیت نه ،
 بلکه کیفیت یا څرنگوا (quality) ارزښت لري -

پټه پښتو کښې "سفر" او "سرور" پټه وزن کښې برابر دوه ټکي
 دي ، خو چې کله یې د عربی عروضو تلې ته واچوونو بیا یې پټه وزن
 کښې فرق راشي، ولې چې د "سفر" لومړۍ سپلاډ له یوه حرف
 جوړ ده خو د "سرور" لومړۍ سپلاډ له دوو حرفونو جوړ ده
 اکر که د دواړو دویم سپلاډ له دوو دوو حرفونو جوړ ده - پټه پښتو
 کښې دا نه شي چې پټه سپلاډ کښې حرفونه څو دي بلکه دا
 کتل کېږي چې سپلاډ خجن ده او که سپیک -

خج (فشار)

دې ته پټه فارسی کښې فشار ، عربی کښې خج ، پښتو کښې
 دروند وا یا زور او پټه انګرېزی کښې (stress/accent) وایي -

د عروضو پټه اصطلاح کښې خج پټه یوه ټاکلې شوي ځای
 باندې د غږ سختوالي ، شدت او هسکوالي ته وایي یا به داسې
 داسې ووايو چې خج هغه کار یا عمل ته وایي چې د ژبنی یوونو
 (واحدونو) پټه لږ کښې یو ټکه د سا ایستني له فشار سره په زیات زور

او شدت و وېشل شي او دغسې يوه غږ يا څپې ته تر نورو ګاونډيانو زياته ټينګتيا او لوړتيا وروځېښي او هم له دې وجهې د ټکي معنا او بڼه ترڅ کښې شعري وزن اغېزمنوي - بڼه پښتو څپيز - ځځيز سپستم کښې ځج د څپې نه هم زيات او لومړۍ بنسټيز ټاکنده نقش لري - ځج د ژبنۍ جوړښتونو يا چاپېريال له مخې بڼه څلور ډوله ده:

۱ - څپيز ځج : دغه ځج بڼه څپه کښې دننه بڼه حرکت (واوېل) باندې راځي ځکه چې حرکت (واوېل) جوت وېشل کېږي او د بېواک (consonants) يا د صحيح حرفونو وېشل او اورېدل هم بڼه خپل سر اخلي لکه بڼه "سپين" کښې "ي" باندې څپيز ځج د -

۲ - وي ځج (کلمې يا د ټکۍ ځج) : چې د يوې کلمې يا ټکي دننه يوه څپه ، ديوه واوېل (حرکت) او د سا د فشار بڼه مرسته تر نورو څپو ټينګه او زورداره وويله شي لکه د "ورغوي" ټکۍ درې سېلابه (ور - غ + زور - وي) ده ، بڼه دې ټکي کښې د مينځ څپه وي ځج تا د کلمې ځج لري ، بڼه "کټمل" (کټ - مل) کښې دويمه څپه چې مانيزه هم ده ، وي ځج لري - که بڼه يوه څپه کښې ځج بڼه خپل ټاکلي ځاي رانه شي نو معنا يې ونځېږي (بدله شي) او کېدک شي چې د يوه بل ټکي سره يې ادلون بدلون راشي

لکه “غوټه” ټه لومړي خج سره گنډه ، گره او ټه دویم خج سره غوپه ، غوطه معنا خپلوي -

یاده دې وي چې ټه دودیز لیک (املاء) کښې د خج لپاره کومه نخښه (symbol) نه شته ، صرف د ټاکلې خېې ټه ټاکلي ځلي (حرکت یا واوېل) باندې فتحه یا ضمه () اچول کېږي -

۳ - غونډ خج (د عبارت خج) : چی ټه یوه عبارت کښې یو توک یا ټکه ټه زور سره وویثل شي لکه ټه “سپین کالي” کښې “سپین” ، یا ټه “د جونو ښوونځي” کښې “د جونو” ټکي خجن راځي او بیا د ويي خج ټه لږ کښې “د جونو” لږ دواړو څپو (جو-نو) لومړی څپه خجنه ده - دلته لږ غونډ یا عبارت څخه مراد صرف نحوي غونډ یا عبارت د -

۴ - غونډ له یا غونډ له ییز خج : چی دیوې غونډ لې (جملې) دننه یو ټکه تر نورو ټه زیات زور، لوړوالي او فشار سره وویثل شي او ټه دې توکه د جملې بېلابېل معنوي قسمونه مینځ ته راشي لکه بیانیه ، سوالیه ، امریه -

- -

یو مثال : یوه درې سېلابیزه جمله اخلو او وار ټه وار د خج

ځلي بدلوو او ورسره پې ټه معنا هم غور کوو :

- ډه چاي څښم

- زه چاي خټم

- زه چاي خټم

په اولې جملې كښې خج په "زه" باندې دك چې ددې

سوال جواب دك چې "خوك چاي خټي؟"

په دويمې جملې كښې خج په "چاي" باندې دك چې د

دې سوال جواب دك چې "نه خه خټي؟"

په دريمې جملې كښې خج په "خټم" باندې دك چې

د دې منع په جواب كښې اصرار دك چې "نه چاي مه خټه" -

OWNED BY 0300 9792115

په ټكو (كلمو) كښې د ويي خج (كلي خج) ځايونه:

د پښتو په ځينو ټكو كښې په

لومړي سېلاب خج راځي لكه شخړه، خواښې ،

پېغله - - -

په ځينو ټكو كښې په دويم

سېلاب خج راځي لكه سپوږمۍ ، وراړه ، تربرور

- - -

په ځينو ټكو كښې په دريم

سېلاب خج راځي لكه الوتنه ، الوتكه ، جنگ

خپلي - - -

ټه ځينو ټکو کښې ټه څلورم
 سپلاډ خج راځي لکه ټولنپوهنه ، اتلولي ،
 ټولنيزوالي ---

ټه ځينو ټکو کښې ټه پنځم
 سپلاډ خج راځي -
 ټه ځينو کښې ټه شپږم
 سپلاډ خج راځي -

او ټه ځينو ټکو کښې د پاي
 ټه سپلاډ خج راځي لکه پکتيا ، پسرلي ،
 پېښور ---

ټه پښتو کښې د نورو ټکو ټه مقابل کښې د پاڅېځ ټکي ډېر
 زيات دي - د پښتو خجپوهنې (accentology) له مخې خج هيڅ
 کله له څلورمې خپې وروستو نه راځي - داسې ټکي چې د هغو د
 خپو شمېر پنځه يا زيات وي ، لکه اهورا مزدا او نيکاراگوا ، ټه
 پښتو شاعرۍ کښې نه شي راتلې - د ا ر (اصل) له مخې د پښتو
 عادي او منطقي خج ټه وروستۍ خپې راځي -

ثانوي خج

خج ټه يوه ټکي کښې ټه خپل ځاي پروت وي خو که دې
 ټکي ته يو يا زيات حرفونه ورزيات کړل شي نو خج هم ورسره بل

ځلي ته بدل شي لکه "سترگه" دوه سپلايز ټکي د څي څخه پي ټي
لومړي سپلاي د - اوس که دا ټکي "سترگور" شي نو څخه ل
لومړي سپلاي نه دريم سپلاي ته لار شي - ټي "سترگور" ټکي کښي
اصلي څخه ټي دريم سپلاي د او لومړي سپلاي باندې ثانوي څخه
د - دا ثانوي څخه هيڅ کشاله نه پيدا کوي ولې چې هغه صرف
اصلي څخه د ټي کوم باندې چې بحر ولاړ وي -

رکن (غونډ)

دې ته ټي پښتو کښي غونډ ، عربي کښي رکن او انگرېزي
کښي (foot) وايي -

پېژند (تعريف) : د سپلاونو هغې مجموعې ته غونډ يا
رکن وايي چې يو سپلاي پکښي لازمي څخه وي او نور سپلاونه
پي سپک وي - د رکن ټي څخه سپلاي باندې بحر ولاړ وي - د يوه
خاص رکن د تکرار څخه د يوه خاص بحر مصرعه جوړېږي او د بل
رکن د تکرار نه د بل بحر مصرعه جوړېږي -

ټي پښتو شاعرۍ کښي دوه قسمه رکنونه کارولي شوي دي :

يو قسم هغه رکن د څي څلور سپلاونه لري او مونږ
ورته اوږد رکن وايو - ټي اوږده رکن کښي درې سپلاونه سپک وي او

يو سځلاب لازمي خجن يا دروند وي - ښه پښتو شاعري کښې زيات استعمال د اوږد رکن شو د - اوږد رکنونه ښه شمېر کښې څلور دي ، او اوږد رکنې بحرونه جوړوي - دا څلور واړه اوږد رکنونه يو تر بله فقط دومره فرق لري چې لازمي خجن سځلاب پکښې خپل ځلي يا خانه بدله کړي -

بل قسم هغه رکن د چې درې سځلابونه لري او مونږ ورته لنډ رکن وايو - ښه لنډ رکن کښې دوه سځلابونه سپک وي او يو سځلاب لازمي دروند وي - ښه پښتو شاعري کښې د لنډ رکن ډېر کم استعمال شو د - لنډ رکنونه ښه شمېر کښې درې دي ، اولنډ رکنې بحرونه جوړوي - دا درې واړه لنډ رکنونه هم يو تر بله دومره فرق لري چې لازمي خجن سځلاب پکښې ځاي يا خانه بدله کړي -
 اوږد رکنونه (غونډونه)

ياده دې وي چې د نومونو ورکولو ښه لړ کښې د خجن سځلاب ځاي يا خانې ته کتلي شوي دي - لاندیني قالبونو کښې د سپک سځلاب دپاره صرف هندسې (اعداد) ۱ و د خجن سځلاب دپاره د عدد د پاسه () نخښه کاروو ؛

۱ - لومړۍ اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته لومړۍ اوږد

رکن وايي چې لومړۍ سځلاب يې خجن د ، او نور يې سپک دي -

۲ - دويم اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ ۱ | : ځکه ورته دويم اوږد

رکن وايي چې دويم سځلاب يې خجن د ، او نور يې سپک دي -

- ۳ - دریم اوږد رکن | ۴ ۳' ۲ | : ځکه ورته دریم اوږد
 رکن وایي چې دریم سږلاب یې خجن دے ، او نور یې سپک دي -
 ۴ - څلورم اوږد رکن | ۴ ۳ ۲ | : ځکه ورته څلورم اوږد
 رکن وایي چې څلورم سږلاب یې خجن دے ، او نور یې سپک دي -

لنډ رکنونه (غونډونه)

رکنونو ته د نومونو ورکولو پټه لړ کښې لومړي دې ته کتل
 شي چې رکن اوږد دے او که لنډ ، بیا دې ته کتل شي چې د دې
 رکن څویم سږلاب خجن دے؟ نو دلته به پیل د لومړي لنډ رکن نه
 کوو -

- ۱ - لومړۍ لنډ رکن | ۳ ۲ ۱' | : ځکه ورته لومړۍ
 لنډ رکن وایي چې لومړۍ سږلاب یې خجن دے او نور یې سپک
 دي - (تر نږدې ماضي پورې دې ته خالي رکن ویل کېدل)
 ۲ - دویم لنډ رکن | ۳ ۲' | : ځکه ورته دویم لنډ رکن
 وایي چې دویم سږلاب یې خجن دے او نور یې سپک دي -
 ۳ - دریم لنډ رکن | ۳ ۲ ۱' | : ځکه ورته دریم لنډ رکن
 وایي چې دریم سږلاب یې خجن دے او نور یې سپک دي -
 د رکنونو د پېژندګلو نه وروستو اوس مونږ ته ښکاره شوه

چې سپلاډ هغه بنيادي اکايي يا يوون (unit) د ګ چې د رکن ټکړه ترېنه جوړېږي ، رکن هغه ضروري ټکړه ده چې د مصرعې يوه تخته ترېنه جوړېږي ، او مصرعه هغه تخته ده چې د بيت يا شعر دروازه ترېنه جوړېږي - د لازمي خجن سپلاډ ټه حقله به دا ووايو چې څنگه مېخونه ټه ضروري او خاصو ځايونو ولګول شي، دومره به دروازه محکمه او ښکلې وي، هم دغه شان خجن سپلاډ به د ګ چې ټه خپل ټاکلي شوي ځلي کېنې راشي نو د مصرعې بحر به درست وي -

پوره رکن او نيمګړ ګ رکن

د درېم اوږده رکن (۴ ۳ ۲ ۱) خاصه دا ده چې ټه مصرعه کېنې خو ځله هم تکرار کېږي ټه پوره شکل تکرار کېږي او باقي نوره رکنونه د مصرعې ټه سر او مينځ کېنې پوره راځي خو ټه اخير کېنې ټه نيمګړي شکل راځي نو د اخيري رکن نه کله يو سپلاډ ، کله دوه او کله درې سپلاډونه وغورځېږي - د کوم رکن نه چې د اخير يو سپلاډ وغورځي د هغه نيمګړ ګ شکل د درو سپلاډونو پا شي هم دغه شان د کوم رکن چې درې سپلاډونه وغورځي د هغه نيمګړ ګ شکل د يوه سپلاډ پا شي د درېم اوږده رکن نه علاوه نوره رکنونه (لومړ ګ اوږد رکن ، دويم اوږد رکن او څلورم اوږد رکن) د خپل سالم شکل ټه تکرار مصرعه ټه شي پوره کولې ، او خامخا نيمګړي رکن ته اړتيا لري -

یو رکن زیات نا زیات څلور ځله او کم نا کم یو ځل تکرار
کېږي -

مصرعه (verse)

د رکن د تکرار څخه مصرعه جوړېږي - د دود لږه مخې د
اولسي او ادبي قافیه وال شعر کوشني ترين (لږه ټولو وړو) یوون یا
واحد مصرعه بلل شوې ده - دوې همکچې (همټولې) مصرعې یو
شعر یا بیت جوړوي - یوه بشپړ شعر ته "فرد" وایي - مصرعه د یوه
شعري ځېل (دویزې ، څلوریزې ، چاربیږې ، غزل ، قصیدې - -)
رغنده ټوک (جزء) گرځي - د ننګر هارځینې اولسي شاعران بیت ته
کړی او مصرعې ته نیمه کړی وایي -
په اروپایي ژبو کېنې د مصرعې او بیت توپیر (فرق) نه شته
او کوشني ترين موزون یوون پې هماغه لیکه ده چې په انګېرېزي
کېنې ورته (line verse) یا په لنډه توګه (verse) وایي او د زمونږ
یوه بیت یا شعر ته "جوړه لیکې" (verse couplet) وایي چې لا
تیني سرچینه یې (versus) ده - د شعر ویي (نکې) په عربي او اریا ني
دواړو ژبو کېنې شتون لري -

د مصرعې (دوديزه) کچه يا اوږد وا

يو اوږد رکن څلور سېلابونه لري او کم نا کم يو ځل او زيات نا زيات څلور ځله تکرار کيدک شي نو پټه دې تناظر کښې د پښتو له ټولو وړه يا لنډه مصرعه څلور سېلابه او له ټولو اوږده مصرعه شل سېلابه ده -

ښه به وي چې د مصرعې کچې پټه حقله د مجاور احمد زيار د نظر نه هم ځان خبر وسه شي - د کچې له مخې د پښتو ديواني شعر لنډ ترينه مصرعه اووه څپيزه او اوږده ترينه يې شپاړس څپيزه ده حالانکه نن صبا پټه نوي غزل کښې تر دوو څپيزو ، او پټه اوسني ازاد شعر کښې هره ټوټه د ار له مخې تر يوه غونډ (څلور څپيز رکن) کوشني کېدک شي او پټه ځينې ځايونو کښې تر يوې څپيزې هم ټوټې موندلې کيدې شي او اوږدوا يې هم تر ۲۸ څپيزې ټوټې ازما شوک د - نور زياتي اوږدوا يې ځکه خوند نه کوي چې پخپله شاعر او بل هر لوستو يا سندرغاړې يې نور پټه يوه سا او بې د وقفې د لوستلو توان نه لري - حالانکه پټه ازاد (ناپښليز ، بې قافيه) شعر کښې تر ۵۲ څپيزې ټوټې هم موندلېږي لکه نصرالله حافظ او

صديق پسرلي تر دوديز (شپاړس خپيز) بريد وړاړو دك او تر شل
خپيزي او يا هم پورته بېلگي يې ازمايلي دي - ټه ازاد قالب كښي
اسماعيل يون خپلي مصرعي تر دېرش خپيزي غځولي دي -

ماته پخپله د غازي سيال صېب يو داسې غزل ټه گوتو را
دك چې د هرې يوې مصرعې لنډوا يې د يوه سپلا ب دك - خو
د شاعر د پاره دومره وړې (يو سپلا بيزي) مصرعې ته څه پيغام وردننه
كول ، مقصديت او شعريت شاملول كه نا ممكن نه وي نو مشكل
خو خامخا دي - هم دغه شان مې د اوږدوالي ټه لړ كښي د
عبدالروف زاهد ، د اديس خان اديس او د ممتاز اوركزي تر شل
خپيزي اوږدې مصرعې هم موندلې دي - دا مصرعې د لسو خپو
غبرگي مصرعې وې (د لسو خپونه پس پكښي وقفه وه) نود داسې
شل خپيزو ټه يوه سا ويئل او لوستل هم اسان وي او مقصديت هم
لرلې شي -

وزن

وزن تللو ته وايي - ښه اصطلاح کښې د دوو کلمو (ټکو) حرکات او سکانات برابرولو ته وزن وايي ، ښه نوره ټکو کښې به داسې ووايو چې د علم عروض مقرر شوو بحرونو څخه د يوه بحر ښه تله د يوه شعر تللو ته وزن وايي - کوم شعر چې ښه دې تله صحيح او برابر پرېوځي نو هغه موزون وي که نه وي نو غېر موزون -

د فن ښه ژورو کښې له ښخېلو مخکښې ، مونږ داسې و شو چې وزن د ټکو داسې ترتيب دے چې ښه کوم سره يوه جمله ښه اورېدلو کښې خوږه او ښه وئلو کښې روانه وي دا خوږت او رواني اهنک پيدا کوي او د اهنک رشته د احساس سره ده - ښه ټکو کښې ښه مکمله توگه د احساس ادا کول که ناممکن نه وي نو گران ضرور دي - د وزن احساس د هر هغه سړي ښه مزاج کښې پروت وي څوک چې د موسيقۍ فوق لري -

د عامې مشاهلې خبره ده چې د خواږه اواز يا د ساز اورېدو سره د سړي لاس ، پښې يا گوتې ؛ د اواز يا ساز د زېر و بم سره لاشعوري حرکت شروع کړي - که داسې اورېدونکي ته نظر وشي نو سړک به محسوس کړي چې د اورېدونکي د لاس پښو ښه زېر و بم کښې يو خاص ترتيب او خلاصه وقفه وي - که سړک لږ نور ښه ژور نظر ورته وگوري نو يو بل حقيقت هم ښکاره کېږي هغه دا

چې د موزون نظم يا غزل هرې مصرعې سره د لاس پېښې د زېر و بېم شمېر هم برابر وي د ګوتو يا د لاس پېښې د زېر و بېم پټه دې وقفه کښې د وزن راز پټ د -

د زېر و بېم د دې کيفيت صحيح اندازه لګول مشکل هم دي خو که د دې دپاره پښل او کاغذ واخيستل شي او د لاس پېښې زېر و بېم پټه دې کاغذ باندې د کرښو پټه صورت کښې ريكارډ کړ شي ، بيا به معلومه شي چې لاس يا پېښې يا ګوتو څو ځله باندې حرکت وکړي - د کرښو راکاږلو عمل چې څومره لاشعوري وي دومره به زيات صحيح وي - دلته دا احتياط پکار د - چې د لاس پېښې يا ګوتو پټه حرکت کښې ، او د اواز پټه زېر و بېم کښې يکسانيت او رواني وي ، که نه وي نو د موزون کلام پېژندګلو به ونه شي - د مصرعې د اوچتولو سره به د پښل باندې لاندې کول داسې يو شانوا لري لکه څنګه چې د مصرعې د زېر و بېم سره د طبله نواز لاسونه هم اهنګ وي -

اوس د باندیني بحث وضاحت پټه يوه عملي مثال سره کوو -
د مصرعې د اواز د زېر و بېم سره د هم اهنګو ګوتو يو ځل ”
اوچتولو“ سره يو ځل پټه پښل ”باندې کرښه “ ، او بيا د هم اهنګو ګوتو د يو ځل ”لاندې کولو“ سره پټه پښل ”لاندې کرښه“ راکاږو -
اوس د ارواښاد منتظر بېټني يو غزل زمزمه کوو او ورسره به کرښې هم راکاږو :

/\\//\\//\\//\\//
 مرګ اومحبوب ښه رابللو چاته کله راځي
 /\\//\\//\\//\\//
 چې پي ښه زړه سمه شي، وخت راشي نوخپله راځي
 /\\//\\//\\//\\//
 د چاپلو، دچامنګول پرې لګېدلې ده نن
 /\\//\\//\\//\\//
 داسې نادره خوشبويي چې له هر ګله راځي
 /\\//\\//\\//\\//
 زما د امن مينو! تاته څه نه جوړ کړم
 /\\//\\//\\//\\//
 بوي د ګوکړو له هر ګل او له سنبله راځي
 /\\//\\//\\//\\//
 ما ښه خپل سر د ټپ نیکه کلشن کښې ښه ویر وکړو
 /\\//\\//\\//\\//
 الله خبر چې ورته بيا داسې بلبله راځي
 /\\//\\//\\//\\//
 ا به هم وخت وي منتظر ته چې ديار له لوري
 /\\//\\//\\//\\//
 دا "کرې" راشي چې "ورځم" که د ځپله راځي
 د دې غزل ښه مو څو شعرونه زمزمه کړل او د هرې
 مصرعې د زېر و بم سره د ګوتو لاندې باندي حرکت مو ښه کړښو
 کښې راوکابلو نو د دې غزل هرې مصرعې ته مخامخ ۱۵ کړښې
 راغلې - ياده دي وي چې د کړښو راکابلو عمل ته مو فکر نه وو -
 دا عمل لاشعوري پکار وي - اورېدونکي يا د ويونکي د
 لاس پښل به ښه کاغذ ساکن ولاړ وي، څنگه چې مصرعه شروع
 کېږي نو د کړښو راکابلو عمل به هم ورسره شروع کېږي د
 اورېدونکي يا د ويونکي مکمله توجه به د مصرعې اهنګ لوري ته
 وي، وروستو د دې عمل د صحت امکان کېدک شي -
 اوس دا موجوده غزل د شروع نه تر اخيره پورې چې مونږ

وښلو نو ټول فکر مو د اواز زېر و بم لوري ته وو او د کرښو شمېر ته مو هيڅ فکر نه وو ، د مصرعې د زېر و بم سره د کرښو راکاږلو عمل کښې رواني هم وه ، ټټه دې عمل کښې هيڅ مشکل پيدا نه شو - کله چې غزل مکمل شو نو ورسره د کرښو راکاږلو عمل هم مکمل شو - هرې مصرعې ته مخامخ ، دگوتو د زېر و بم دپاره د کرښو شمېر^{۱۵} وو نو اوس بيا مونږ وښلې شو چې دا غزل ټټه وزن برابر د^{۱۵} -

اوس که سړک لږ نور فکر وکړي نو د هرې مصرعې کرښې د سپلابونو د شمېر سره هم برابرې دي ، هره مصرعه پنځلس (۱۵) سپلابه ده او د هرې مصرعې کرښې هم پنځلس (۱۵) دي -

ځکه دا غزل ټټه وزن برابر د^{۱۵} -
ټول نظمونه يا غزلې ټټه اوږدوالي کښې يو برابر نه وي د ځينې غزل يا نظم مصرعې وړې وي يعنې سپلابونه يې کم وي او ځينې مصرعې اوږدې وي يعنې سپلابونه پکښې ډېر وي - د کمو سپلابونو مصرعې ته مخامخ د زېر و بم د کرښو شمېر هم کم وي او د ډېرو سپلابونو مصرعې ته مخامخ د زېر و بم د کرښو شمېر هم زيات وي، خو دا قاعده ضروري ده چې د غزل يا د نظم هرې مصرعې ته مخامخ د زېر و بم د کرښو شمېر مستقل يو (constant) وي ورنه وزن به ملت تصور کېږي -

د يوې مصرعې د شنې (تجزيې) ټټه وخت که د قلم ټټه رفتار کښې څه بې قاعدگي راغله او د کرښو راکاږل ټټه يوه شان نه وو

نو دا زېر تجزيه مصرعه ږه وزن کښې نه ده - د تجربه کارو شاعرانو
کلام ږه وزن کښې وي نو د دوي ږه کلام دا مشق ښه ښکلی کېږي -
که يو کس د موزون غزل هرې مصرعې ته مخامخ د کرښويو مستقل
(constant) تعداد راکاږي نو دا ږه دې فن کښې د مهارت نخښه ده -
د وزن د معلومولو دا ذکر شوې طريقه د پښتو ږه اوږد رکني بحرونو
کښې زياته کاميابه ده -

OWNED BY 0300 9792115

بحر

سپکو او خجنو سپلابونو ته يو خاص او ټاکلی شو -
ترتيب ورکولو ته بحر وايي - دغه دوه سپلابونه (سپک او
خجن) چې ږه يوه خاص او ټاکلي شوي ترتيب ږه يوه مصرعه کښې

راشي نو يو خاص ډول اهنګ (rhythm) يا بحر ترې جوړ شي - که چرته دا ټا شوک ترتيب ټه يوۀ بل ټاکلي شوي ترتيب بدل شي نو بحر هم ورسره بدلېږي - که چرته د دغو دوه ډوله سپلاونو يو ټا شوک ترتيب يوۀ داسې جملې ته وردننه شي چې د سپلاونو شمېر يې د مصرعې هومره وي ، نو ټه دغې جملې کښې بحر راشي او جمله ټه مصرعې باندې بدله شي -

ټه هره ژبه کښې د يوۀ خاص شمېر بحرونو گنجائش وي - دا خبره د هغې ژبې د شاعرۍ نه ټه طبعي توګه څرګندېږي - داسې ټه ده چې لومړي خلقو دا بحرونه معلوم کړي دي - ټه پښتو کښې ټه طبعي توګه چې د خومره بحرونو گنجائش وو هغه د زمونږ ټه شفاهي او اولسي شاعرۍ کښې ټول راڅرګند شوي دي - دا شفاهي او اولسي شاعرۍ چې چاکړېده هغوي ټه بحر پېژندلو او ټه اهنګ - د پوهانو لۀ څېړنو څخه دا نتيجه اخذ کړې شوې ده ، چې ټه پښتو شاعرۍ کښې د رکن د قسمونو او د رکن د تکرار لۀ مخې دوه قسمه بحرونه کارولي شوي دي بيا دا دوه قسمه بحرونه بېل بېل ښاخونه هم لري ؛

اوږد رکني بحرونه

لومړۍ اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

دويم اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

دريم اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

څلورم اوږد رکني بحر (څلور ښاخونه لري)

پنځم اوږد رکنی بحر (پنځه ښاخونه لري)

لنډ رکنی بحرونه

لومړۍ لنډ رکنی بحر (درې ښاخونه لري)

دویم لنډ رکنی بحر (درې ښاخونه لري)

دریم لنډ رکنی بحر (درې ښاخونه لري)

تر دې وخته ټه پښتو شعر کښې ټه دې حساب دېرش (۳۰)

بحرونه کارولي شوي دي - د دغو ټولو بحرونو پېژندګلو او تفصیل ټه څلورم باب کښې را روان د -

د وزنونو شمېره

(د مجاور احمد زیار د څېړنو ټه رڼا کښې)

د سپلاېونو د شمېر (څپیز څومره والي یا هجایي کمیت)

له مخې د پښتو شعر مصرعه له پنځه څپیزې تر شپاړس څپیزې

رسي نو د دې سره دولس وزنونه لاس ته راځي (۷، ۶، ۵، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱،

۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ سپلاييزې مصرعې) - اوس رکنونه څلور قسمه

دي که ۱۲ وزنونو ته ټه ۴ رکنونو کښې ضرب ورکړو نو اته

څلوېښت (۴۸) وزنونه پيدا کېږي بيا د غبرګې مصرعې د شمېر ۲

سره د وزنونو شمېر ۴۸ ضرب کړو نو دوه گڼا يا شپږ نوي (۹۶) وزنونه

پيدا کېږي - پاڅنجي قافیه وال شعر سره پرې بله اته څلوېښت (۴۸)

شمېره ورزياتېږي نو دا شمېره به يوسل او څلور څلوېښت (۱۴۴)

جوړه شي او چې د ازاد شعر مصرعه ييز رنگا رنگي (له يوې
 څپيزې تر دوه پنځوس څپيزې) ورسره پټه پام کښې ونيسو يعني يو
 سل او څلورڅلوېښت (۱۴۴) ته دوه پنځوس (۵۲) ور جمع کړو نو
 يوسل او شپږ نوي (۱۹۶) وزنونه لاس ته راځي -

پټه ټکي باندینۍ تجزيه کښې ، زما پټه خيال ، وزن د بحر سره
 هم معني گڼلې شوک د ک اوس که د دغو ۱۹۶ بحرونو څخه مونږ
 صرف هغه بحرونه راوباسو چې (پخوانيو او اوسنيو شاعرانو کښې) د
 کومو بحرونو د استعمال عام رواج را د ک نو بيا مونږ ته پټه لاس
 صرف هم هغه بحرونه او د دوي شمېر ۳۰ راځي پټه کومو چې را
 روانو پاتو (څلورم باب) کښې مناسب بحث شوک د ک -

OWNED BY 0300 9792113

دریم باب : تقطیع او د تقطیع قا عدې

تقطیع

په انګرېزي کښې دې اصطلاح دپاره د (scansion) ټکي کارو شي - د تقطیع لغوي معنا ده قطع کول ، ټکي کول او پرې کول - په انګرېزي کښې د Scansion مراد دا ده چې په يوه مصرعه کښې د خج په لحاظ " ټا شوک ترتيب " څنگه ده او سپلاونه پکښې څومره دي ؟ د " ټاکلي شوي ترتيب " نه مراد د خجنو او سپکو سپلاونو يو خاص او مقرر داسې ترتيب ده چې په يوه مصرعه کښې د ننه ددې ترتيب د بدلولو اجازت نه وي -

د تقطیع تعريف : د علم عروض په اصطلاح کښې تقطیع دې ته وايي چې ټکي د بحر رکنونه ته مخامخ داسې راوړل شي چې د ساکن مخ ته ساکن ټکي او د متحرک مخ ته متحرک ټکي راشي او بيا د شعر ټکي د بحر په رکنونو کښې صحيح راشي -

د پښتو شاعري په تناظر کښې به د تقطیع تعريف داسې کوو چې د شعر ټکي د بحر رکنونو ته مخامخ داسې راوړل شي چې د لازمي خجن سپلاب ځاي ته مخامخ خجن سپلاب راشي او د سپکو سپلاونو ځاي ته مخامخ سپک سپلاونه -

د تقطیع قاعلي

۱ - د پښتو عروضو وړه اکايي
سپلا ب ده ، سپلا ب رکنونه جوړوي ،
رکنونه مصرعه جوړوي او دوې مصرعې
يو شعر جوړوي -

۲ - ږه پښتو کښې څلور
حرکتونه (زور ، زېر ، پېش او زور يا نيم زور)
دي او هريو حرکت يو سپلا ب جوړوي -

۳ - ږه پښتو کښې څلور د
علت حرفونه (و، ا، ي، ه) دي - ږه خپلو ځايونو
کښې "و" د پېش حرکت ، "ا" د زور ، "ي" د زېر
حرکت او "ه" د زور حرکت ورکوي لکه د "مور
" ټکي "و" يا د صبا ټکي "ا" يا
د "ډېر" ټکي "ې" يا د "هغه" ټکي دويمه "ه" -

۴ - "ه" د زورکی حرکت
ورکوي او يو سپلا ب جوړوي - يا به داسې ووايو
چې "ه" د ځان نه مخکښې حرف ته د زورکي
حرکت ورکړي او خپله خاموشه يا گونگه شي -

۵- ساکن ټکي سپلاډ نه شی

جوړو -

۶- زور ځان له سپلاډ

رغوي لکه ”زما“ ، رڼا ، او څنگه ټه دې درو
واړو ټکو کښې لومړۍ سپلاډ زورکي جوړ
کړۍ دۍ-

۷- ساکن ټکي د ځان نه

مخکښې (ماقبل) حرکت سره د کلون نه پس
سپلاډ جوړوي لکه ”لر“ ، ”بر“ او ”غر“ ټکو
کښې ”ر“-

۸- کله د یوه متحرک حرف

نه مخکښې هم ساکن او وروستو هم ساکن
حرفونه وي نو دا ساکن حرفونه ټه مینځیني
حرکت پورې ښخ شي او یو سپلاډ جوړ کړي
لکه ”ورخ“ کښې ”ر“ باندې د زور حرکت دۍ
خو ”و“ او ”خ“ پکښې ساکن دي-

۹- کله د یوه متحرک ټکی

نه شاته دوه یا درې ساکن حرفونه راشي لکه
دوست ، خوست - دلته ”س“ او ”ت“ د پېش
حرکت پورې ونځېلي او یو سپلاډ جوړ کړي-

OWNED BY 0300 9792115

۱۰ - صرف د سپلابونو

شمېر د وزن دپاره کافي نه د بلکه دا کتل شي چې په مصرعه کېنې خجن سپلا بې ځايه شو څو نه د -

۱۱ - په پښتو کېنې دوه قسمه

رکونه کارول کېږي ، په يوه قسم رکن کېنې څلور سپلا بونه وي چې اوږد رکن ورته وايي او په دويم قسم رکن کېنې درې سپلا بونه وي چې لنډ رکن ورته وايي -

۱۲ - د اوږد رکن تکرار اوږد

رکني بحرونه جوړوي او د لنډ رکن تکرار لنډ رکني بحرونه جوړوي -

۱۳ - په هر رکن کېنې يو

سپلا ب لازمي خجن وي په کوم چې د مصرعې بحر ولاړ وي او نور پکېنې سپک سپلا بونه وي - د اوږد رکن (څلور سپلا بين) خج يا په لومړي سپلا ب ، يا په دويم ، يا په دريم ، او يا په څلورم سپلا ب راځي او له څلورم سپلا ب وروستو نه شي را - د لنډ رکن (درې سپلا بين) خج يا په لومړي يا په دويم او يا په دريم سپلا ب راځي - د

لنډ رکن خج لۀ دریم سږلاب وروستو نۀ شي
را -

۱۴- د دوو سږلابونو رکن هم
پنۀ پښتو شاعری کښې نۀ شته -

۱۵- اوږد رکن (خلور خپیز)
کم نا کم یو ځل ا و زیات نا زیات خلور ځله
تکرار کېږي ما سپوا د پنځم اوږد رکنې بحر د
پنځم ښاخ نه ، چې پنۀ هغه کښې پوره رکن هم
خلور ځله او نیمګړې رکن هم خلور ځله تکرار
کېږي -

۱۶- لنډ رکن کم نا کم دوه
ځله او زیات نه زیات خلور ځله تکرار کېد
شي -

۱۷- د رکنونو پنۀ قطار کښې
د لازمي خجن سږلاب ځلي ته مخامخ د شعر
خجن سږلاب راځي او د رکن سپک سږلاب
ځلي ته مخامخ د مصرعې سپک سږلاب راځي
-

۱۸- که د رکن خجن
سږلاب ځاي ته مخامخ د مصرعې سپک

سپلاډ راشي نو بحر ماتېږي او که د رکن سپک
 سپلاډ ځاي ته مخامخ د مصرعې خجن
 سپلاډ راشي نو هيڅ فرق نه غورځوي -

۱۹ - خج په خپل ځاي

ټينگ ولاړ وي او يون نه کوي خو اهنک په
 مصرعه کښې ښکته ، پورته يا هوار يون کوي -

۲۰ - هغه يوسپلاډيز ټکی چې په

يواځې ځان هيڅ معنا نه ورکوي بلکه د

بل ټکي سره د گډون نه پس معنا

ورکوي ، تل د سپک سپلاډ په توگه

کارول شي لکه چې ، مې ، د ، کښې ،

نه ، يې ، دې ، مو او داسې نور -

۲۱ - هغه يوسپلاډيز ټکی چې په

يواځې ځان معنا ورکوي شي ، خجن

هم کېدې شي او سپک هم ؛ لکه شپه

، څه ، زه ، ښه ، ورځ او داسې نور -

۲۲ - د لومړي | ۴ ۳ ۲ ۱ | اوږده

رکن ، دويم | ۴ ۳ ۲ ۱ | اوږده رکن او

د څلورم | ۴ ۳ ۲ ۱ | اوږده رکن د تکرار

نه چې کوم بحرونه جوړېږي هغه په

اخیر کښې درې سپلايز نیمګړې رکن
غواړي -

۲۳ - د دریم اوږد رکن | ۲۱ ۳۳

| د تکرار نه چې کوم بحرونه جوړېږي
هغه ښه اخیر کښې نیمګړې رکن نه
غواړي -

۲۴ - د څلورم اوږد رکن | ۲۱ ۳

| د تکرار نه پنځم اوږد رکنې بحر هم
جوړېږي خو فرق پکښې دومره ده
چې دا بحر ښه اخیر کښې د یوه سپلاي
نیمګړې رکن غواړي -

۲۵ - د دویم لنډ رکن | ۲۱ ۳ | د

تکرار نه چې کوم بحرونه جوړېږي هغه
نیمګړې رکن نه غواړي -

۲۶ - د لومړي لنډ رکن | ۲۱ ۳ |

او د دریم لنډ رکن | ۲۱ ۳ | د تکرار نه
چې کوم بحرونه جوړېږي هغه ښه اخیر
کښې د یوه سپلاي نیمګړې رکن
غواړي -

۲۷ - د پښتو په ډېرو ټکو کېښی

عادي او منطقي خج په اخيرني
سپلا ب راځي - چې کوم ټکي پښخه يا
زيات سپلابونه لري ، لکه "اهورا
مزدا" او يا "نکارا گووا" ، په دغو ټکو
کېښي خج په پنځم سپلا ب د ، نو
داسې ټکي په پښتو شعر کېښي نه شي
راتلې ، ولې چې د اوږده رکن خج تر
څلورم سپلا ب وروستو نه شي را -

۲۸ - له درو سپلابونو کم لاندې

باتلې وا - دومره غټ تاوان نه لري

لکه څومره چې د خج بې ځايه کول
توان لري -

۲۹ - په خپل عروضی نظام کېښی

چې د رکنونو کوم شکلونه او ډولونه
بيان شوي دي په هغو کېښي دگوتو وهلو
ډېر کم گنجائش د خو که بيا هم
څوک څه نا څه کول غواړي نو هغه د
بحرونو په وروستينو رکنونو کېښي
کېدې شي لکه دا چې ، که د يوه بحر

ټه پلي کښې نیمګړې رکن وي نو بیا
 هغه ورپوره کړې شي یا که ټه پلي کښې
 پوره رکن وي نو بیا هغه نیمګړې کړې
 شي خو شرط به دا وي چې ټه دغسې
 کولو سره بحر کوم شکل اخلي ټه هغه
 کښې به اهنګ هم وي او له خپله وزنه
 به وځي هم نه -

۳۰ - ټه تقطیع کښې دا اړینه
 (ضروري) نه ده چې زور ته مخامخ زور
 ، یا پېش ته مخامخ پېش او یا زېر ته
 مخامخ زېر راشي -

۳۱ - د تقطیع م

دار و مدار ټه اواز باندې د ټه ټه حرفونو باندې

-

۳۲ - آ (الف مملوده) ټه

پښتو کښې نه شته خو که چرته د عربی ټه یوه
 ټکي کښې راشي نو دا به د "ا" برابر وي او یو
 سیلاب وي -

۳۳ - چی ټه کوم حرف

باندې شد () وي هغه حرف د دوو حرفونو

برابروي لکه محبت (محب⁺ بت⁺) او تصور^و
(تصو^و و^و) -

۳۴ - تنوین د نون برابر

حسابیږي لکه ښه فوراً کښې (فورن) -

۳۵ - د عربی ټکی اخیر

ساکن الف غورځېږي لکه "لا تقنطوا" کښې -

۳۶ - الف مقصوري () د

الف برابر حسابیږي لکه رحمن او رحمان -

۳۷ - د داؤد او د

طاؤس "و" د دوو واوونو برابر د لکه "داوود

" - ښه دې ټکي کښې دوه واوونه یو سپلاډ جوړوي -

۳۸ - دا ذکر شوې قاعدې ښه

ذهن کښې محفوظولو نه پس ، د یوې مصرعې د

تقطیع ښه وخت پکار ده چې د دې مصرعې د

ویشلو سره د دې بحر وپېژند شي - ښه دې لږ

کښې د مصرعې لومړي څلورو سپلاډونو ته فکر

کېږي چې لومړۍ ، که دویم ، که دریم ، که

څلورم سپلاډ یې خجن د - که لومړۍ

سپلاډ يې خجن وي نو ښه دې مصرعه کښي
لومړۍ اوږد رکن ښه کار راو شوک دے - اوس
د څلورو څلورو سپلاډونو رکنونه جوړوو که دا
لومړۍ اوږد رکن يو ځل را وي نو دا د
لومړي اوږد رکني بحر د لومړي ښاخ مصرعه ده
، که دوه ځله دا رکن را وي نو دا لومړي اوږد
رکني بحر د دويم ښاخ مصرعه ده که درې ځله دا
رکن را وي نو دا د لومړي اوږد رکني بحر د
دريم ښاخ مصرعه ده - که څلور ځله دا رکن
تکرار شوک وي او يا دا مصرعه د لومړي ښاخ د
مصرعې غبرگ صورت وي نو بيا دا مصرعه د
لومړي اوږد رکني بحر د څلورم ښاخ مصرعه ده -
لنډه دا ده چې د خجن سپلاډ نمبر (شمېر) به
درکن نوم وي د رکن نمبر (شمېر) به د بحر نوم
وي او د رکن تکرار (يو ، دوه ، درې ، څلور ځله)
به د دې بحر د ښاخ نوم وي -

۳۹ - ښه يوې مصرعې باندې

غور کولو نه پس که دا معلومه شي چې هر دريم
سپلاډ يې خجن دے بيا به د دې تقطيع ښه لنډ
رکن (درې سپلاډين) باندې کوو - طريقه به د

قاعدې نمبر ۳۸ کارولې شي - بيا به د لنډ رکنې
بحر هم معلوم شي او دده ښاخ هم -

۴۰ - ښه ځينې ځای کېږي ښه

يوه شعري ځېل کېږي د يوې څپې يا زيا د
وزن تالوان نه لري ښه دې لږ کېږي هغه شعري ځېل
راځي چې له خجپاي سریت (مطلع) سره شروع
شو وي يا به داسي ووايو چې د مطلع شعري
ښه اخيري خجن سېلاب پوره شي - اوس به قافيه
دارې مصرعې د بې قافيه (ناپېنېليزو) مصرعو نه

يو يو سېلاب کمې وي - د بېلګې ښه توګه دريم
اوږد رکنې بحر دريم ښاخ به واخلو کوم چې ۱۲

سېلابونه مصرعه لري - د دې مصرعې اخيري
خجن سېلاب يولسم د - اوس که يوه مصرعه
ښه يولسم سېلاب پوره شي نو دا اخيري خجن
سېلاب اوږد شي او د دوو سېلابونو ځاي ونيسي
او بحر ته هيڅ زيان هم نه ورکوي اوس د دې
غزل ټولې قافيه دارې مصري يولس سيلابه
راځي او بې قافيه مصري به دولس سېلابه
راځي لکه د خوشال خان دا غزل:

بيا له کومه را پيدا شو دا بهار

۱۱

چې ټه هر لوري يې ملک کرلو کلزار

۱۱

درست پښتون له قند هاره تر اټکه

۱۲

سره يو د ننگ ټه کار ټټ و اشکار

۱۱

۴۱ - د تقطيع ټه کار کښې د رکن

سپلا بونه يوه تر بله لړ او جدا ليکل

کېږي ولې چې د خجن سپلا ب ټه

پېژنگلو کښې څه ابهام نه شي پا -

OWNED BY 03909792115

خلورم باب

د پښتو شاعرۍ دوديز (مروج) بحرونه

بحرونه په دوه قسمه دي يو اوږد ركني بحرونه دي او بل لنډ ركني بحرونه - اوږد ركني بحرونه د اوږدو ركنونو نه او لنډ ركني بحرونه د لنډو ركنونو نه جوړېږي - په دې باب كېنې مې د ركنونو په قالبونو كېنې د سپلابونو په ځاي اعداد (هندسې) لگولي دي او د خجن سپلاب د پاره مې په هندسه باندې ضمه () لگولې ده خو د مصرعو په تقطيع كېنې مې صرف په خجن سپلاب ضمه () لگولې ده او په سپكو سپلابونو د نخبنې ضرورت نه شته - د تقطيع په وخت د مصرعې په اخيري ركن كېنې د نخبنې - نه مراد د نيمگړي ركن غورځېدلي سپلاب ته اشاره ده -

اوږد ركني بحرونه

دا بحرونه د څلورو اوږدو ركنونو نه جوړېږي - لومړۍ اوږد ركن لومړۍ اوږد ركني بحر ، دويم اوږد ركن دويم اوږد ركني بحر ، دريم اوږد ركن دريم اوږد ركني بحر ، څلورم اوږد ركن څلورم اوږد ركني بحر ، او په اخير كېنې يو ځل بيا څلورم اوږد ركن پنځم اوږد ركني بحر جوړوي - د هر يوه بحر بيا څلور څلور ښاخونه دي ما سوا د پنځم اوږد ركني بحر نه چې هغه پنځه ښاخونه لري -

لومړۍ اوږد رکني بحر

دا بحر د لومړي اوږد رکن | ۴۳۲۱ | چې لومړۍ سېلاب
 يې خجن دے ، د تکرار څخه جوړېږي - د دې رکن دویم، دریم او
 څلورم سېلابونه سپک وي - د رکن د تکرار پټه لحاظ د دې بحر
 څلور ښاخونه دي او هر ښاخ يې د درو سېلابونو نیمگړۍ رکن هم
 غواړي -

۱ - لومړۍ اوږد رکني بحر (لومړۍ ښاخ): پټه دې بحر
 کښې لومړۍ اوږد رکن | ۴۳۲۱ | یو ځل پټه پوره توگه راځي او پټه
 اخير کښې درې سېلابيز نیمگړۍ رکن غواړي - د دې بحر مصرعه
 اووه (۷) سېلابه وي - دا مصرعه د دې بحر تر ټولو لنډه مصرعه ده -
 اوس د رحمت الله درد د یوه غزل نه خوشعرونه را اخلم :

یا خالقہ ! لمر مې کړي
 زیره د سحر مې کړه
 ماسوا له خپل وجود
 یا الله ! کافر مې کړه
 زه د شبنم شاخکیم
 خدایه ! سمندر مې کړه
 تہ سنگ پارس او زه
 کانی یمه زر مې کړه
 مینه د انسان راکړه

درد یم چاره گرمې کړه

د لوستلو نه پس یې د دې بڼاخ پټه رکنونو کښې تقطیع کوم :

| ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ |

| یا خا ل قه | المر مې کړه - |

| زی ر ے د س | حر مې کړه - |

| ما س وا | له خپل و جود - |

| یا | الله کا | فر مې کړه - |

| زه د شب نم | اخاخ یم - |

| خدا یه | اس من | در مې کړه - |

| ته سن گک | پا | رس او زه - |

| کا نه ی | مه | زر مې کړه - |

| مې نه د ان | سان | راک په - |

| درد یم چا ره | اکر مې کړه - |

-----نیمگړه رکن

د دې بحر د مصرعې لومړۍ او پنځم سېلابونه خجن وي

او نوره یې سپک وي - لکه څنگه چې د باندې قالب نه ښکاره

کېږي - دا شعرونه پټه څلور سېلابیز رکنونو کښې ووېشل شول نو

معلومه شوه چې د مصرعې لومړۍ او پنځم سېلابونه خجن دي که

لږ نور فکر وکړه شي نو د اتم سېلاب خانې د پاره زمونږ سره بل

سپلاډ نه شته يعنې د اتم سپلاډ ځاي خالي دے - لومړے اوږد
رکن اول ځل پټه پوره توگه او بيا پټه نيمگړي درې سپلايز شکل
کښې را - اوس که چرته د اول ا و يا د پنځم خجنو سپلاونو پټه
ځلي سپک سپلاډ راشي نو بحر ماتېږي -

۲ - لومړے اوږد رکنې بحر (دويم ښاخ) : دا بحر هم
د لومړي اوږده رکن | ۱' ۲' ۳' ۴' | د تکرار څخه جوړېږي د دويم
ښاخ مصرعه د لومړي ښاخ د مصرعې نه څلور سپلاډه اوږده وي - دا
دکر شوک رکن دوه ځله پټه پوره توگه او يوځل پټه نيمگړي درې
سپلايز شکل کښې راځي - د دې بحر مصرعه يولس (۱۱) سپلاډه
وي او خجن سپلاونه يې لومړے ، پنځم او نهم دي - پټه دې ښاخ
کښې د عبد الرحيم مجنوب د يوه غزل نه څو شعرونه عرض کوم :

لا خو مې کتلي درته سم نه دي
تم شه کله اوښکې مې لا تم نه دي
غم د جدايي پټه زړه غليل يمه
دا شانې سيخونه خو د زغم نه دي
ښکلي مې چې وگوري مسکا کوي
زۀ به لېو يمه دوي کرم نه دي
زخم مې داغي دا مې علاج کوي
سوکه دے مسلسل دا خو ملهم نه دي
پوه دے دمجنوب پټه زړه پوه دے ښۀ

ښکلي که وليان نه دي څه کم نه دي
 اوس هم دغه شعرونه د دې ښاخ په رکنونو کښې داسې
 وېشلي شوي دي :

| ۱۲ ۱۱ ۱۰۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ |

الڅومېک | ت لي در ته | سُم نه دي -
 اتم شه ک له | اوبن کې مې لا | اتم نه دي -
 اغم د ج دا ايي | په زړه غل | بېل ي مه -
 دا شانې سي | اخو نه خو د | زغم نه دي -
 ا ښک لي مې چې | وکوري مس | کا کوي -
 | زه به لې و | نړي مه دوي | کرم نه دي -
 ازخم مې دا اغې دا مې | ع | لاج کوي -
 اسو د کم سل | سل دا خو مل | هم نه دي -
 | پوه د کم | د مج اذوب | په زړېکي | پوه د کم نه دي -
 ا ښک لي که ول | ايان نه دي | څه اکم نه دي -
 ۱-----۲-----
 نيمکړه رکن

۳- لومړې اوږد ركني بحر (دويم بڼاخ): ټه دې بڼاخ
 كښې هماغه لومړې اوږد ركن ټه پوره توگه درې ځله تکرار کېږي
 او ټه اخير كښې د درو سپلابونو نيمگړې ركن هم غواړي د دې
 بڼاخ هره مصرعه پنځلس (۱۵) سپلابه وي او د دويم بڼاخ د
 مصرعې نه څلور سپلابه زياته وي - خجن سپلابونه يې لومړې ،
 پنځم ، نهم او ديارلسم دي او باقي نوره سپلابونه يې سپك دي -
 دې نه پس ټه دې بڼاخ كښې شوک د خوشال خان د
 غزل نه څو شعرونه وړاندې كول شي :

نه شته ټه دا شهر څوك چې نه دي خريدار ستا
 څه رنگه ډېر تود د چې مې وليله بازار ستا
 بڼه ده سروې ونه ، نه چې بڼه ده ستا ترقله
 شهد كه شېرين دك ، نه شېرين دك تر گفتار ستا
 چا چې تا ته كړې يونظر دك ټه درست عمر
 خو ټه دنيا پايي نور به تل وي طلبگار ستا
 ډېر طبيبان راغلل لكه راغلل هسې لارل
 راشه حال يې كوره چې څه حال لري بيمار ستا
 سر لري خوشال درته پېش كش كه دې پكاروي
 نوره تر دا څه چې د چا سر راشي پكار ستا
 د خوشال بابا د دغو شعرونو لوستلو پس ، د دې بحر
 ټه ركنونو كښې يې لاندې تقطيع كېږي :

| ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 انځه شته پټه دا | ش هرڅوک چې | نه دي خري | دار ستا () -
 انځه رن مکه دېر تود د چې مې | ولي ده | با | زار ستا () -
 ابنه ده سروې او نه ، نه چې | ابنه ده ستا تر اړه ده () -
 اش هده شې اړين د ، نه شې اړين د کمر کف اترستا () -
 اچا چې تاته اکرې يون اظر د پټه درست اعر () -
 اخو پټه دنيا ايايي نور به اتل وي ط لب سگار ستا () -
 اډرط بي بان راغ لل ل که راغ لل ه سې انا پل () -
 ارا شه حال يې اگو ره چې خه احوال ل ري بي امار ستا () -
 اسرل ري خوا شال در ته پېش اکش که چې پ اکاروي () -
 انوره تر دا انځه چې د چا سر را شي پ اکار ستا () -
 ۱-----۲-----۳-----نیمګړې رکن

ياده چې وي چې د دې بحر مصرعه ۱۵ سپلا بونه لري
 خود دغو باندینو شعرونو ټولې مصرعې خوارلس (۱۴) سپلا بونه لري
 پټه چې کښې اخيرې خجن سپلا ب (ديارلسم) د اوږد سپلا ب پټه توګه
 کارو شوک د پټه تقطیع کښې د نخبې () نه دغه مراد د او
 د اخبري - نه درې سپلا بيز نیمګړي رکن ته اشاره ده -

۴ - لومړۍ اوږد رکنې بحر (خلورم ښاخ) :

کوم وخت چې د پښتو ژبه د خپلوعروضو سره لا اشنا شوې نه وه نو هغه وخت کښې چې کوم شعرونه نه بحر ملید کښې لیکلي شوي وو ، نن د هغوي له تجزیې دا معلومېږي چې د خپلو عروضو نه رڼا کښې هغه شعرونه د "لومړي اوږد رکنې بحر" د خلورم ښاخ نه عروضي چوکاټ کښې ځایېږي لکه د رحمان بابا^{۱۲} دا لاندې شوک غزل -

د لومړي اوږد رکنې بحر تر ټولو وړه مصرعه د لومړي ښاخ اووه (۸) سېلابیزه مصرعه ده ، له دغو اووه سېلابیزو دوو مصرعو څخه جوړه شوې یوه غبرګه مصرعه نه دې خلورم ښاخ کښې راځي نو ځکه به د خلورم ښاخ د مصرعې اوږدوا^{۱۳} خوارلس (۱۴) سېلابه وي - اوس یو ځل د دې بحر نه دې ښاخ کښې شوک د رحمان بابا^{۱۴} له غزل نه خو شعرونه عرض کوم ، پس له هغې به یې د دې بحر نه رکنونو کښې تقطیع کوم :

سر زما سامان زما ، زار شه تر جنان زما
 زار شه تر جنان زما ، سر زما سامان زما
 زیان زما نقصان زما ، واړه د یار هجر د
 واړه د یار هجر د ، زیان زما نقصان زما
 مشک زما زعفران زما ، ستا دکوڅې خاورې دي
 ستا دکوڅې خاورې دي ، مشک زما زعفران زما

باغ زما بوستان زما ، بې تا مېوه نۀ نيسي
 بې تا مېوه نۀ نيسي ، باغ زما بوستان زما
 زړۀ زما چشمان زما ، بې تا هيڅ حال نۀ لري
 بې تا هيڅ حال نۀ لري ، زړۀ زما چشمان زما

دلومړي اوږد رکنې بحر د خلورم بڼاخ پۀ رکنونو کښې تقطیع :

| ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

ا س ر ز ما سا ا مان ز ما - ا ز ا ر ش ه ت ر ج ا تان ز ما -

ا ز ا ر ش ه ت ر ج ا تان ز ما - ا س ر ز ما سا ا مان ز ما -

ا ز يان ز ما ت ق ا ص مان ز ما - ا و ا پ ه د ي ا ر ا ه ج ر دے -

ا و ا پ ه د ي ا ر ا ه ج ر دے - ا ز يان ز ما ت ق ا ص مان ز ما -

ا مشك ز ما ز ع ف ا ران ز ما - ا ستا د كو خې ا خ و رې دې -

ا ستا د كو خې ا خ و رې دې - ا مشك ز ما ز ع ف ا ران ز ما -

ا باغ ز ما بوس ا تان ز ما - ا بې تا مې وه ا نۀ ني سي -

ا بې تا مې وه ا نۀ ني سي - ا باغ ز ما بوس ا تان ز ما -

ا زړۀ ز ما چش ا مان ز ما - ا بې تا هيڅ حال ا نۀ ل ري -

ا بې تا هيڅ حال ا نۀ ل ري - ا زړۀ ز ما چش ا مان ز ما -

ا نيمگړے رکن ---- ۲ ---- نيمگړے رکن

په دې تقطيع کښې دا ښکاره ده چې لومړۍ اوږد رکن اول
 ځل پوره ، بيا نيمگړۍ ، بيا پوره او بيا نيمگړۍ را دے - دا د
 لومړي ښاخ د اووه سپلايزې مصرعې غبرگ شکل دے - د دې
 ښاخ مصرعه څوارلس (۱۴) سپلايه راغله - خجن سپلابونه يې
 لومړۍ ، پنځم ، نهم او ديارلسم دي - چونکه دلته اتم سپلاب د
 غورځېدلو (لومړي نيمگړي رکن) له سببه د غبرگې مصرعې په اووم
 سپلاب سخته يا وقفه راځي نو لوستو به په اووم سپلاب لږ
 غوندې تم کېږي - لوستو په پيوسته توگه او روانۍ سره دغه
 مصرعه له سره تر اخيره پورې نه شي لو -

دلته دې يوه بله نکته هم بې د ليکلو نه وي پاتې ، هغه دا
 چې که څوک وغواړي نو د لومړي بحر د دې څلورم ښاخ غبرگه
 مصرعه بېرته په دريم ښاخ کېږي هم بدلولې شي - د دې غبرگې
 مصرعې د غورځېدلي اتم سپلاب ځلي ته به يو سپلاب ورننه
 کړي نو بيا به د دريم ښاخ په پنځلس سپلايزې مصرعې کېږي بله
 شي ، هم دغه شان که د دريم ښاخ مصرعه څلورم ښاخ ته اړول
 غواړي نو بيا به د مينځ اتم سپلاب ترېنه وغورځوي ، د اتم سپلاب د
 غورځولو نه پس به يوه څوارلس سپلايزه غبرگه مصرعه ترېنه جوړه
 شي -

دويم اوږد رکني بحر

دا بحر د دويم اوږد رکن | ۲۳ ۲'۱ | چې دويم سېلاب يې خجن دے ، د تکرار نه جوړېږي - د دې رکن لومړۍ، دريم او څلورم سېلابونه سپک وي - د رکن د تکرار لږ مخې د دې بحر څلور ښاخونه دي - هر ښاخ يې د درو سېلابونو نيمگړۍ رکن هم غواړي -

۱ - دويم اوږد رکني بحر (لومړۍ اخ): دا

بحر د دويم اوږد رکني بحر تر ټولو لنډ ښاخ دے - پټه دې بحر کښې دويم اوږد رکن | ۲۳ ۲'۱ | يو ځل پټه پوره توگه راځي او بيا پټه بل ځل د درې سېلابيز نيمگړي رکن پټه صورت کښې - د دې بحر مصرعه اووه (۷) سېلابه وي - د دې ښاخ پټه مصرعه کښې خجن سېلابونه دويم او شپږم دي - د غازي سيال يو نظم چې عنوان يې دے " کشميره ازادېږي " پټه هم دې ښاخ کښې شوک دے ، د نمونې پټه طور لومړي څو شعرونه ترېنه راخيستي شوي دي :

کشمير به ازادېږي

دا خوب به رښتيا کېږي

تر څو به پټه دا خاوره

دا سرې وينې بهېږي

پټه دغه سرو لمبو کښې

ڪلڻ به زرغون ٻڙي
 فرياد د مظلومانو
 تر عرشه به رسڙي
 د خوبند و لوپتو نه
 بڙغ به را جو ٻڙي
 يو ڪل د لوستلو نه پس د دغو شعرونو د ڪي بحر ڀڙه
 رڪنونو ڪنهي داسي تقطيع ڪوم :

| ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

اڪش مير به ا | زا ڏي ڏي -

ادا خوب به رڻن | تيا ڪي ٻي -

ا تر ڇو به ڀڙه | ادا ڇو ره -

ادا سڙي وي نڀي | ب هي ٻي -

ا ڀڙه د غه سرو الم | بو ڪنهي -

ا ڪل ڻن به زر | غو ٺي ٻي -

ا فرياد د مظ | لو ما نو -

ا تر عرشه به | ر سڙي ٻي -

ا د خوبندو | لو پ ٿو نه -

ا ٻي رڻ به را | جو ٻي ٻي -

ا-----نيمگري رڪن

۲ - دويم اورد رکني بحر (دويم اخ) : ددې

بناخ مصرعه د لومړي بناخ د مصرعې نه څلور سپلاښه اوږده ده - پټه
 دې بحر کښې دويم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | دوه ځله پټه پوره توکته
 راځي او بيا پټه اخير کښې پټه درې سپلاښه نیمګړې شکل کښې - د
 دې بحر مصرعه يولس (۱۱) سپلاښه وي - اوس به د دې بناخ يو غزل
 رااخلم :

پر سد وم لېو کړم د يار سترگو
 زه هم د کار سره کړم د يار سترگو
 بې مينې ژوند پټه مرګ باندې حساب دے
 زه مړ وم را ژوند کړم د يار سترگو
 پوهېږمه چې هيڅ لا هم نه يم
 ورځمه که يو کړم د يار سترگو
 کېدے شي که وياړته مې ورځپل کړي
 له ځانه خو پردے کړم د يار سترگو
 چې مات شومه د خپل زېږي پټه سر کښې
 زه داسې يو اغز کړم د يار سترگو

د دې بحر پټه قالب کښې يې پټه لاندینې توگه تقطیع کوم :

| ۱۲ ۱۱ ۱۰' ۹ | ۸ ۷ ۶' ۵ | ۴ ۳ ۲' ۱ |

پر سډ وم لې او کړم د یار سترگو -

ازۀ هم د کار اس پر کړم د یار سترگو -

اې مې نې ژوند اېته مړگ بان دې اح ساب دے -

ازۀ مړ وم را اژون دے کړم د یار سترگو -

پو هې ډ مه ا چې هیڅ لا هم نه یم -

اور خ مه که ا یو کړم د یار سترگو -

اکې دے شي که او یار ته مې اور خپل کړي -

اېه خا نه خو پر دے کړم د یار سترگو -

ا چې مات شوم ا د خپل زړمې ا پټه سر کښې -

ازۀ دا سې یو اغ زکړم د یار سترگو -

۱-----۲-----نیمگړے رکن

پټه تقطیع کښې دا لید شي چې د دولسم سپلا ب خانه

خالي ده ، نو دا څلور واړه مصرعې یولس یولس (۱۱) سپلا بونه لري

- د دغو مصرعو خجن سپلا بونه دویم، شپږم او لسم دي - دویم اوږد

رکن هم دوه ځله پټه پوره شکل کښې را دے او یو ځل پټه نیمگړي

شکل کښې -

۳ - دویم اورد رکنی بحر (دریم اخ) : پټه دې

ښاخ کښې هم هغه دویم اورد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | کارو شي خو
دا ښاخ د دې بحر د دویم ښاخ نه پټه دې وجه بېل د ک چې پټه دې
کښې دغه رکن پټه پوره شکل کښې درې ځله تکرار کېږي او پټه اخير
کښې پټه درې سپلايز نیمگړي شکل کښې - اوس د لوستلو د پاره د
مطیع الله قریشي یو غزل چې پټه هم دې بحر کښې د ک ، وړاندې
کوم :

اشنا! خپله وعده لږه محکمه کړه چې ځمه
زړه مې بیا د بل دیدن پټه طمع کړه چې ځمه
ستاغم مې غموي که پټه شهرت مې خفا کېږي
خپل غم راځینې واخله ما بې غمه کړه چې ځمه
شبه لاره درخصت پټه اخیستو کښې سپین صبا شو
تټه زلفې راخوړې کړه رڼا کمه کړه چې ځمه
ما ستا لټه دره بېرته د تلو لار لیدلې نه ده
دا لار خو ترڅه ځایه راته سمه کړه چې ځمه
پټه تلو کښې یې وېشل چې قریشي بیا به راځمه
خوسترگو یې وېشل چې خاطر جمعه کړه چې ځمه

د غزل د لوستلو نه پس یې د دې ښاخ پټه رکنونو کښې تقطیع کوم :

۱۱ ۲ ۳ ۴ | ۵ ۶ ۷ ۸ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ |

اش ناخپ له | و د ل به | م ک مه کړه | چې خ مه - |

ازې گمې بيا | د بل دي دن | پط معه کړه | چې خ مه - |

استاغم مې غ | م وي که پط | شه رت مې خ | فا کي بک - |

اخي غم راخي انې | واخ له ما | بې غ مه کړه | چې خ مه - |

اشپه لاره | د ارخ صت پط | ا خيس توكينې سپين | ص باشو - |

اته زل فې را | خو رې کړه ر | انا ک مه کړه | چې خ مه - |

اما ستا له | د اره بېر ته | د اتلو لار لي | د الې نه ده - |

ا د ا لار خو تراخه | خا يه را | ته س مه کړه | چې خ مه - |

پط تلو کينې يې | وي ئل چې ق | دې شي بيا به | راخ مه - |

اخو سترگو يې | وي ئل چې خا | طرح معه کړه | چې خ مه - |

۱-----۲-----۳-----نيمگړ ۷ رکن

د دې ښاخ مصرعه پنځلس (۱۵) سېلابه وي د تقطيع پط

تجربه کينې دا ښکاره شوه چې دويم اوږد رکن درې ځله پوره او پط

اخير کينې درې سېلابيز نيمگړي شکل کينې را او خجن

سېلابونه يې دويم، شپږم، لسم او خوارلسم دي - دا ښاخ هم پط

پښتو شعر کينې زيات ليدل کېږي - د ښاخ د اهميت او شهرت له

مخې ، د تمرين د پاره د سليم قرار له يوه غزل نه خو شعرونه

وړاندې کوم لوستونکي کولې شي چې پخپله يې د تقطيع هڅه

وڪري وٺي چي د تقطيع مهارت پڻ مشق منحصر دڪ-

ولاڙ راته واعظ دڪ د جنت پڻ مناري
وهلي مڻي تڪيه ده د رحمت پڻ مناري
کوٽري به د امن بچي چرته زبروي
تلاو شوي چي ماران دي د قيادت پڻ مناري
خپل وس پري حاسدانو، جابرانو ڪر تمام
لاڻو نڀني لرو د مروت پڻ مناري
بيا هم راباندې گران دڪ داسي گران لڪه جنان
رقيب كه وي ولاڙ د رقابت پڻ مناري
قراره! اور چي لگي پڻ جونگري د بنائست
لڙان دي وٺي راشي د جرأت پڻ مناري

۴- دویم اورد رکنی بحر (لورم اخ)

بحر مضارع د عربی عروضو د مرکب (د مفرد بحرونو د کلپون نه مرکب بحر جوهری) بحرونو څخه یو مشهور بحر د ښه دې بحر کښې نرمي او پست وا وي- د بحر مضارع سالم وزن داسې وي :

مفاعیلن فاعلاتن مفاعیلن فاعلاتن

د دې بحر د مصرعې ښه اوله برخه کښې دوه جلا جلا رکنونه راځي ، دویمه برخه کښې یې تکرار د ښه دې وجه دا مصرعه ښه دوو سمو حصو کښې تقسیم کېږي -

د دې بحر یو زحاف بحر مضارع مثنی (ښه یوه مصرعه کښې څلور او ښه دوو مصرعو کښې اته رکنونه) اڅرب د ښه دې وزن یې داسې د ښه :

مفعول فاعلاتن مفعول فاعلاتن

ښه دې زحاف کښې هم ښه دوو جلا جلا رکنونو مصرعه شروع شي او د مصرعې ښه دویمه برخه کښې د لومړۍ برخې تکرار وي - د بحر مضارع سالم ښه مصرعه کښې شپاړس سلابونه وي او ښه زحاف مثنی اڅرب کښې دولس - سالم شکل وي که زحاف ، د دې بحر مصرعه یوه غبرګه مصرعه وي -

د عبد العلي کاکړ یو غزل چې ښه بحر مضارع مثنی اڅرب

کښې شو ښه وو ، ترېنه یوه مصرعه را اخلو :

يار درومي او زۀ نه مرم هرگوره بې وفايم
 د دې مصرعې يۀ اولې برخې کښې داسې رکن استعمال
 شوک د که چې دويم سېلاب يې خجن د ، دا رکن دوه ځله
 تکرار شوک د دې مصرعې د اولې برخې وزن هم د مفعول
 فاعلا تن وزن د که - د مصرعې دويمې برخې کښې د اولې برخې
 تکرار د که - دا مصرعه د اوو سېلابونو غبرگه مصرعه ده -

د دې بحث نه پس سرک دې نتيجې ته را رسي چې د
 عروضو تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه چې يۀ بحر مضارع
 کښې ليکلي شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو "دويم اوږد رکني
 بحر" يۀ څلورم ښاخ کښې راځي -

دا ښاخ هم د دويم اوږد رکن (۱ ۲ ۳) د تکرار څخه
 جوړېږي - د دويم اوږد رکني بحر تر ټولو وړه مصرعه د لومړي ښاخ
 اووۀ (۱) سېلابيزه مصرعه ده - دا اووۀ سېلابيزه مصرعه چې دوه ځله
 يوه يۀ بلې پسې کړې شي نو د څوارلسو (۱۴) سېلابونو يوه غبرگه
 مصرعه به ترېنه جوړه شي - دا غبرگه څوارلس سېلابيزه مصرعه د
 دې بحر يۀ څلورم ښاخ کښې راځي - د څلورم ښاخ هره مصرعه
 څلور رکنونه لري چې لومړک او دريم رکن يې يۀ پوره شکل تکرار
 کېږي خو دويم او څلورم رکن يې يۀ نيمگړي شکل کښې اوس د
 غازې سيال هغه نظم (کشمير به ازادېږي) چې ددې بحر يۀ لومړي
 ښاخ کښې د که ، دلته پېش کوم :

کشمیر به ازاد پري
دا خوب به رښتيا کېږي
ترڅو به پټه دا خاوره
دا سرې وينې بهېږي
پټه دغه سرو لمبو کښې
کيلان به زرغونېږي
فرياد د مظلومانو
تر عرشه به رسېږي
د خوښندو لوپتو نه

بېرغ به را جوړېږي

د دې نظم هره مصرعه اووه (۷) سېلابه ده او خيچن
سېلابونه يې دويم او شپږم دي اوس به د دغو مصرعو نه لږ ساعت د
پاره څوارلس (۱۴) سېلابېزې غبرگې مصرعې جوړول پکار وي
چې د دې بناخ پټه سانچه کښې ځلي شي - لاندینې پنځه غبرگې
مصرعې به پټه دې ډول پټه لاس راشي -

کشمیر به ازاد پري دا خوب به رښتيا کېږي
ترڅو به پټه دا خاوره دا سرې وينې بهېږي
پټه دغه سرو لمبو کښې کيلان به زرغونېږي

فرياد د مظلومانو تر عرشه به رسېږي
 د خوښېدو لويټونه بېرغ به را جوړېږي
 اوس به دامصرعې د دې ښاخ پټه رکنونو کښې تقطيع غواړي ؛
 | ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 اکش ميره | ازا دې ډي - | ادا خوب به رښ | تيا کي ډي -
 | ترخو به پټه | ادا خاوره - | ادا سرې وي نې | ب هې ډي -
 | اڼه دغه سروالم بوکښې - | اگ لان به زر | غونې ډي -
 | فرياد د مظالومانو - | تر عرشه به | ار سې ډي -
 | د خوښېدو لويټونه - | | بېرغ به را | جوړې ډي -

۱-----نیمګړې رکن-----۲-----نیمګړې رکن-----۱
 OWNED BY 0300 9792115

د دې ښاخ د مصرعو د میخیني نیمګړي رکن
 (اتم سپلاډ د غورځېدو) له کبله به لوستو پټه اووم سپلاډ لږ
 غوندې ایسارېږي ، پټه روانه توګه یا بې د وقفې یې نه شي لو - د
 دې ښاخ د مصرعې خجن سپلابونه دویم ، شپږم ، لسم او خوارلسم
 دي خو چې کله یې یو لوستو لولي نو د وېنا پټه وخت کښې
 وروستیني دوه خجن سپلابونه یوه درجه را مخکښې شي او نهم او
 دیار لسم شي ، دا ځکه چې وقفه یا سخته د وېنا پټه وخت کښې پټه
 سپلاډ نه حسابېږي -

دریم اوږد رکنی بحر

کوم وخت چې نړۍ د ازاد نظم سره لا اشنا شوې نه وه او
کوم وخت چې د پښتو ادب د عروضو سره نه وو اشنا شوې
، هغه وخت (۱۶۰۳ - ۱۶۱۲ عیسوي) اخون دروېزه بابا مخزن^{۲۱}
وو، چې پټه کوم ادبي صنف کښې یې وو هغې ته نن
ازاد نظم وایي او چې پټه کوم وزن کښې یې وو هغې ته
نن د پښتو عروضو "دریم اوږد رکنی بحر" وایي (پټه دې
مفروضو باندې باید چې خپرنې وکړې شي) - د مخزن اته
سپلاييزې کرښې د ذکر شوي بحر پټه دویم ښاخ کښې راځي
، دولس سپلاييزې کرښې یې پټه دریم ښاخ او شپاړس
سپلاييزې کرښې یې پټه څلورم ښاخ کښې راځي -

دا بحر د دریم اوږد رکن | ۲ ۳ ۲ | چې دریم سپلا ب یې
خجن د ، د تکرار نه جوړېږي - د دې رکن لومړۍ، دویم او
څلورم سپلابونه سپک وي - د رکن د تکرار لټه مخې د دې بحر
څلور ښاخونه دي - د دې بحر ځانگړتیا دا ده چې د دې هیڅ یو
ښاخ هم نیمگړۍ رکن نه غواړي بلکه د خپل سالم شکل پټه تکرار
سره مصرعه پوره کوي - شي - دا بحر پټه پښتو شاعرۍ کښې تر ټولو
بحرونو زیات کارو شوۍ د

۱- د ریم اوږد رکنی بحر (لوم ۷ اخ)

په دې بڼاخ کښې دریم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | په پوره توګه
 یو ځل راځي او نیمګړي رکن ته اړتیا نه لري - د دې بڼاخ مصرعه
 څلور(۴) سېلابه ده او دریم سېلاب یې خجن د ۷ او لومړۍ ، دویم
 او څلورم سېلابونه یې سپک دي - دا د پښتو شاعرۍ تر ټولو وړه
 مصرعه ده - هم دا وجه ده چې د دې بحر دا بڼاخ ډېر کم کارو
 شوک د ۷ -

اوس یو ځل د لوستلو د پاره د غازي سیال د یوه غزل نه

لومړي خوشعرونه را اخلم :

OWNED BY 0300 9792115

ته مغرور

زه مجبور

خا وړې شه

ستا غرور

ته مې خان

زه مزدور

زه دې ورور

ته تر بور

نیت کښې شته

خه فتور

اوس یې د دې بڼاخ په سانچه کښې یې ځایوم :

| ۴۳ ۲ ۱ |

| تَهْ مَغ رُور - |

| زَهْ مَج بُور - |

| خاورې شُه - |

| ستا غ رُور - |

| تَهْ مې خُان - |

| زَهْ مَز دُور - |

| زَهْ دې وُرور - |

| تَهْ تر بُور - |

| نیت کښې شته - |

| خَه ف تُور - |

|

لکه څنگه بانلې ذکر وشو چې د دې بڼاخ مصرعه څلور

سپلا بونه لري ، خو دا مصرعه درې (۳) سپلا بونه لري - اوس چې

درې سپلا بونه ولې لري ؟ گران لوستونکي به د تېرو پاڼو پټه مرسته د

دې سوال د پاره جواب ولټوي -

۲ - د ریم اورد رکنی بحر (دویم اخ)

د لومړي ښاخ نه د دې دویم ښاخ مصرعه څلور سپلاڼه
 اوږده ده، ځکه چې ټه دې ښاخ کېښې دریم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ |
 ټه پوره توګه دوه ځله تکرار کېږي، او نیمګړه رکن هم نه غواړي -
 د دریم اوږد رکنی بحر ټول ښاخونه داسې دي چې هغه د خپل سالم
 شکل ټه تکرار مصرعه پوره کولې شي - د دې ښاخ مصرعه اته (۸)
 سپلاڼه لري - د نورو بحرونو د لنډو ښاخونو سره که د دې ښاخ
 مقابله کوو نو دا ښاخ ډېر زیات کارو شوک دے؛ غزل، نظم او
 اولسي شاعری هم ټه دې ښاخ کېښې ډېره زیاته شوې ده - اوس د
 رحمان بابا د یوه غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم چې هم دې ښاخ
 کېښي دے -

د دلبرو ټه درگاه
 نه حرمت لرم نه جاه
 غوڅوي مې د زړه ولې
 د چشمانو ټه نگاه
 هومره قدر مې هم نه شته
 لکه قدر د گیاه
 هیڅ خبر له خانه نه یم
 چې زه څه لرم کنه
 د رحمان ټه خبر دې نه شي

حال احوال د چاتباہ

د رحمان بابا لږ غزل لوستلو نه وروستو یې اوس د دې

بناخ پښه رکنونو کښې تقطیع کوم:

| ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

ا د دل ب روا پښه درمگاه ()

انځه حرمت ل ارم نه جاه ()

اغوخ وي مې ا د زړه ولې ا

ا د چش ما نو ا پښه ن گاه ()

اهوم ره ق درامې هم نه شته ا

ال که ق دراد گک ياه ()

اهيخ خ بر لږ ا خا نه نه يم ا

ا چې زه خه ل ارم گک ناه ()

ا د رح مان پښه اخبر دې نه شي ا

احال اح وال د ا چا ت باه ()

۲-_____

د دې بناخ مصرعه اته (۸) سېلابه ده او خجن سېلابونه

یې دریم او اووم دي - که پښه ژور نظر ورته وکتل شي نو دا هم ترېنه

خرگندېږي چې دا بناخ د دریم بحر د لومړي بناخ غبرگ شکل

د ۷ - پښه دې تقطیع کښې دا هم ښکاره شوه چې مطلع او هره

همقافيه مصرعه اووه (ك) سپلايه ده او بې قافيه مصرعه اته (ا)
 سپلايه ده او بحر ته هيڅ تلوان هم نه دك رسېد - د دې خبرې
 سپيناوي د پاره به يو ځل بيا لوستونكو ته د اوږد سپلايه ځانگړتياوې
 كتل پكار وي -

۳ - دريم اوږد ركني بحر (دريم اخ)

په دې ښاخ كښې هم هغه دريم اوږد ركن | ۱ ۲ ۳ ۴ |
 چې دريم سپلايه يې خجن وي ، كارو شي خو دا ښاخ د دې
 بحر د دويم ښاخ نه په دې وجه بېل دك چې په دې كښې دغه ركن
 په پوره شكل كښې درې ځله تکرار كېږي نو د دې ښاخ مصرعه به
 دولس (۱۲) سپلايه اوږده وي - لكه د دې بحر نورو ښاخونو، دا ښاخ
 هم په اخير كښې نيمگړي ركن ته اړتيا نه لري - خجن سپلابونه يې
 دريم، اووم او يولسم دي - دا ښاخ هم ډېر زيات كارو شو دك -
 له پخوانيو شاعرانو واخله تر ننه پورې په دې ښاخ كښې غزل او د
 نظم په صورت كښې ډېر زيات ليكل شوي دي ، او نن هم له ډېرو
 بحرونو زيات قبول كړي شو دك - په دې بحر كښې د رحمان بابا
 د يوه غزل نه خو شعرونه وړاندې كوم:

پُڻه ٻڌائست زما ديار ڏي خبر ڇوڪ
 ڪه خبر شي پرې به ڏي دغه در ڇوڪ
 د دنيا چارې همه واره فاني دي
 بر ناحق خاورې نولي پڻه خپل سر ڇوڪ
 ڪه زما ديار پڻه مخ د چا نظر شي
 وڻه ڏي ڪاندي بل خوا وٽه نظر ڇوڪ
 د ديدن طاقت پي هيچا سره ڏي شته
 وافتاب ته ڏي شي برابر ڇوڪ
 چي بيلتون پڻه سترگو ويني اڻڻي ڪا
 د رحمان پڻه خبر به ڏي وي باهر ڇوڪ
 د دوستلو نه وروستواس پي د دڀ ٻڌاڻ پڻه رکنون ڪڍي
 تقطيع ڪوم :

| ۱۲۱۱ | ۱۰۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

اڻه ٻڌائست زما د يار ڏي خبر ڇوڪ |
 ڪه خبر شي پرې به ڏي دغه در ڇوڪ |
 د دنيا چارې همه واره فاني دي |
 بر ناحق خاورې نولي پڻه خپل سر ڇوڪ |
 ڪه زما د يار پڻه مخ د چا نظر شي |
 و به ڏي ڪاندي بل خوا وٽه نظر ڇوڪ |
 د ديدن طاقت پي هيچا سره ڏي شته |

ا و ا ف ت ب ته ا ک ن ه شي ا ب را ب ر خوک ا
 ا چې بېل تون پ ه ا ستر گوي ني ا اش نا يي کا ا
 ا د رح مان پ ه ا خېر به ن ه وي ا با ه نر خوک ا
 ۳-----۲-----۱

۴ - دريم اورد رکني بحر (لورم ناخ)

پ ه دې څلورم بناخ کښې هم هغه دريم اورد رکن ا ا ا ۲ ۳
 ۱۴ | چې دريم سېلاب يې خجن وي ، کارو شي خو دا بناخ د دې
 بحر د دريم بناخ نه پ ه دې وجه بېل د ک چې پ ه دې بناخ کښې دغه
 رکن پ ه پوره شکل کښې څلور ځله تکرار کېږي نو د دې بناخ
 مصرعه به شپاړس (۱۲) سېلابه اوږده وي - دغاړو اته سېلابيزې دوي
 مصرعې د دې بناخ يوه غبرگه مصرعه جوړوي - لکه د دې بحر نورو
 بناخونو دا بناخ هم پ ه اخير کښې نيمگړي رکن ته اړتيا نه لري -
 خجن سېلابونه يې دريم ، اووم ، يولسم او پنځلسم دي - پ ه پښتو
 شاعرۍ کښې دا بناخ هم ډېر زيات کارو شوک د - د خوشال
 خان بابا د يوه نظم (د دنيا بې ثباتي او بې وفايي) نه څو شعرونه
 وړاندې کوم :

همراهانو دې کوچ وکړ واړه لارل تر منزله
 ته لا کلک پ ه خوب اوډه يې ، اې زما دله غافله
 له نېستۍ نه و هستۍ ته له هستۍ نه و نېستۍ ته
 کاروا نونه دي چلېږي ، قوافله ، قوافله

د دنیا ښه دریاب ډوبه! د پایاب طمعه و مه کړه
 دا پایاب دي ډېرو غوښتي خبر نه شول له ساحله
 چې گفتار کردار یې واړه موافق سره یو رنگ شي
 هله هر رنگه خبره، اثر کاندې له قایله
 ښه زیبا گفتار دې هڅه تقصیر ونه کړه خوشاله!
 که کردار دې هم زیباوه، چار به ولې وه مشکله

او یې د دې ښاخ ښه عروضي قالب کښې اچوم:

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶

اهم راها نوا دې کوچ وکړ او په لار تر من ز له
 اته لا کلک ښه خوب او د ښې اې زما داله غافل له
 له نېس تې نه او هس تې ته له هس تې نه او نېس تې ته
 اکار وانه ادي چ لې بي اق و افله اق و افله
 اد دن يا ښه ادریاب ډوبه اد پایاب طامعه و مه کړه
 ادا پایاب دي اې رو غوښتي اخ بر نه شول له ساح له
 ا چې کف تار کردار یې واهام وافق سره یو رنگ شي
 اه له هر رن امکه خب ره ا شرکان دي له قاي له
 ا ښه زې باکف ا تار دې هي خه تقصیر ونه کړه خوشاله!
 که کردار دې اهم زې با وه اچار به ولې اوه مشک له

۱-----۲-----۳-----۴

څلورم اوږد رکنی بحر

دا بحر د څلورم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ | چې څلورم سپلاډ بې
 خجن د، د تکرار څخه جوړېږي - د دې رکن لومړۍ، دویم او
 دریم سپلاډونه سپک وي - د رکن د تکرار لۍ مخې د دې بحر هم
 لکه د نورو بحرونو څلور ښاخونه دي - دا بحر هم لکه د لومړي او
 دویم اوږد رکنی بحر درې سپلاډیز نیمګړي رکن غواړي او د خپل
 سالم شکل پټه تکرار سره مصرعه نه شي پوره کولې - د دې رکن
 پټه څلورم سپلاډ باندې خج وي نو پټه نیمګړي رکن کېږي دا اخيري
 (څلورم) خجن سپلاډ وغورځېږي او درې سپک سپلاډونه یې
 نیمګړي رکن | ۳ ۲ ۱ | - جوړوي -

۱ - لورم اوږد رکنی بحر (لومړۍ څخه)

پټه دې ښاخ کېږي څلورم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ | یوځل پټه
 پوره توګه او بل ځل پټه درې سپلاډیز نیمګړي شکل کېږي راځي - د
 دې نیمګړي رکن یې خجن (څلورم) سپلاډ غورځېد وي ځکه
 د دې ښاخ د مصرعې وزن فقط پټه یوه (څلورم) سپلاډ باندې ولاړ
 وي - د دې ښاخ مصرعه اووه (۷) سپلاډه وي - پټه دې ښاخ کېږي
 غزل هم شته او نظم هم -

د غازي سیال یو غزل چې پټه دې ښاخ کېږي د، تربته خو

شعرونه را اخلم:

وړكه شه دا زندگي
دا بې لټه تا زندگي
څه به څوك ناز پرې وكړي
ننه شوه د چا زندگي
زه د هغې زندگي
هغه زما زندگي
چا ته پرانستې غېږه
چا نه خفا زندگي
وايه تېرېږي څنگه
سياله ! پټه تا زندگي

OWNED BY 0300 9792115

اوس دا بانديني شعرونه د دې ښاخ پټه ركنونو كښې وېشم :

۸' ۷ ۶ ۵	۴' ۳ ۲ ۱
وړكه شه دا	زن د گي -
دا بې لټه تا	زن د گي -
څه به څوك ناز	پرې وكړي -
ننه شوه د چا	زن د گي -
زه د ه غې	زن د گي -
ه غه ز ما	زن د گي -

| چا ته پرا نُس ا تې غې به - |
 | چا نه خ فَا ا زن د مې - |
 | وا يه تې رې ا بي خن مکه - |
 | اسيا له پُۀ تَا ا زن د مې - |
 -----نیمګړې رکن

۲ - لورم اوږد رکنې بحر (دویم څخه)

پُۀ دې بڼاخ کښې څلورم اوږد رکن | ۱ ۲ ۳ ۴ | دوه ځله
 پُۀ پوره توګه او بل ځل پُۀ درې سپلاينز نیمګړې شکل کښې راځي -
 د دې نیمګړې رکن يې خجن (څلورم) سپلاي غورځېد وي
 ځکه د دې بڼاخ د مصرعې وزن فقط پُۀ دوو خجنو (څلورم او اتم)
 سپلابونو باندې ولاړ وي - د دې بڼاخ مصرعه يولس (۱۱) سپلابونه
 لري - پُۀ دې بڼاخ کښې غزل هم شته او نظم هم - پُۀ دې بڼاخ کښې
 ليکلي شوي د جاوېد احساس د يوۀ غزل نه څو شعرونه وړاندې
 کېږي :

ز ما لُۀ خلقو ائينه ورکه ده
 پُۀ ائينه کښې ترې خهره ورکه ده
 پُۀ افسانه کښې حقيقت ورک شو

پُڻه حقيقت ڪنهي افسانه ورڪه ده
 لَه ما هم ستا ڪرڻي وعدہ هپره وه
 پرپر ده كه ستا نه بهانه ورڪه ده
 ماته ستر ورور د پلار پُڻه ڇاي د ڪ مگر
 د دَه د سر نه خو سايه ورڪه ده
 اوس مينه هم شوه تجربه د احساس
 اوس پڪنهي زپَه ورڪ د ڪ جذبہ ورڪه ده
 د لوستلو نه پس د جاوڊ احساس د غزل تقطيع به پُڻه دڀ
 ڇول ڪيري :

۱۲۱۱ ۱۰ ۹ | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |
 از ما لَه حُل اَقو ائي نه | ور كه ده -
 اڀه ائي نه | ڪنهي ترڻي شه ره | ور كه ده -
 اڀه اف سانُه | ڪنهي ح قي قُت | ورڪ ش و -
 اڀه ح قي قُت | ڪنهي اف سا نه | ور كه ده -
 الَه ما هم ستا ڪرڻي | وع ده | هپره وه -
 پرپر ده كه ستا نه | ب ها نه | ور كه ده -
 ماته ستر ورور | د پلار پُڻه ڇاي | د ڪ مگر -
 د دَه د سر | نه خو سا يه | ور كه ده -
 اوس مي نه هم | شوه تج ربه | د اح ساس -

ا اوس پ کښې زړه اورک د جذبه ا ورکه ده -

۱-----۲-----نیمګړه رکن

دا بحر هم ډېر زیات استعمال شوک د او نن هم ډېر
زیات استعمال کېږي نو د اهمیت له مخې ، د لوستونکو د مشق او
تمرین د پاره دلته د حمزه بابا د یوه غزل نه خو شعرونه وړاندې کوم -
لوستونکي کولي شي چې د حمزه بابا د دغو شعرونو تقطیع په خپله
وکړي -

تل به په لار د مېړنو سره ځم

یمه پښتون د پښتنو سره ځم

پام کوه زه هغه نظر نه یمه

چې به په دود د سپېلنو سره ځم

راستښد کې چې نه شي وخت خو نه یم

خو د حالت د تقاضو سره ځم

ولم مستقبل ته د ماضي روایات

زه د خپل حال د ولولوسره ځم

حمزه! سفر که د حجاز وي نوهم

زه د پښتون د قافلو سره ځم

۳ - لورم اورد رکني بحر (دریم اخ)

رمل د عربی عروضو د مفرد بحرونو څخه یو بحر د^ک او د اردو مقبول ترینه بحرونو څخه یو د^ک د علامه اقبال څلوېښت فیصده شاعري پټه دې بحر کښې ده^د د بحر رمل سالم اصلي وزن داسې د^ک :

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

د بحر رمل سالم شکل پټه مقابلې کښې د^د زحاف (زحاف پټه رکنونو کښې تغیر یا کمې بیشي ته وایي ، د زحاف پټه ځای پټه پښتو کښې د^د "نیمگړي رکن" اصطلاح شتون لري) زيات کارول کېږي⁻ د بحر رمل یو زحاف ، بحر رمل مثنی مقصور (یوه مصرعه کښې څلور رکنونه یا پټه دوو مصرعو کښې ا^ته رکنونه خو چې څلورم رکن یې نیمگړی وي) د^ک چې وزن یې داسې د^ک :

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن / فاعلات

د بحر رمل سالم یا اصلي وزن شپاړس سېلابونه لري او دا ذکر شوک زحاف یې پنځلس⁻ پټه بحر رمل سالم کښې "فاعلاتن" رکن څلور ځله پوره تکرار شوک د^ک او پټه رمل مثنی مقصور کښې درې ځله پوره صورت کښې تکرار شوک د^ک او پټه څلورم ځل پټه نیمگړي صورت کښې⁻ د میاشرف یوغزل چې بحر رمل مثنی مقصور کښې شوک وو ، ترېنه یوه مصرعه رااڅلو :

اې چې بلبل د عطا تل پټه چمن ستا کا چغار

په دې مصرعې کښې يو داسې رکن کارو شوک د
چې هر څلورم سېلاب يې خجن د ، دا رکن څلور ځله تکرار
شو د ، درې ځله په پوره صورت کښې او يو ځل په نیمګړي
صورت کښې -

د دې بحث نه سره دې نتیجې ته را رسي چې د عروضو
تصور نه مخکښې د پښتو کوم شعرونه په بحر رمل کښې ليکلي
شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو په " څلورم اوږد رکنې بحر
" دريم ښاخ کښې راځي -

په دې ښاخ کښې هم هغه څلورم اوږد رکن | ۲ ۳ ۴ |
درې ځله په پوره توګه راځي او بل ځل په پلي کښې په درې سېلابيز
نیمګړي شکل کښې - د دې نیمګړي رکن يې خجن (څلورم)
سېلاب غورځېد وي ځکه د دې ښاخ د مصرعې وزن په درو
خجنو (څلورم او اتم او دولسم) سېلابونو باندې ولاړ وي - د دې
ښاخ مصرعه پنځلس (۱۵) سېلابونه لري - په دې ښاخ کښې غزل هم
شته او نظم هم اوس د د مساز شاهين يو غزل وړاندې کوم ، چې په
هم دې ښاخ کښې شوک د :

خومره پاگل وو چې په ځله کښې يې لمبه اخيسته
هغه سړي د تا د شونډو چې بوسه اخيسته
دلته چې چا راسره وېش د ورځو شپو کر د
ورځ به ددوي په برخه وه مونږ به شپه اخيسته

دوي هم رښتيا نه خوښول سر ته يې امن غوښتو
 د انسانيت په قتل عام کښې يې حصه اخيسته
 هلته د يوه خداي خدايي نه وه هرې خوا ته خداي وو
 مونږ په يواځې ځان به خدايه! ستا نامه اخيسته
 ژوند، د روښانه ژوندانه علامت مونږ به گڼي
 —
 مونږ به شاهينه! د تاوډې سره سره اخيسته
 —

د لوستلو نه پس د دمساز شاهين د غزل تقطيع په دې ډول کېږي:

۱ | ۲ ۳ ۴ | ۵ ۶ ۷ ۸ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ |

اخوم ره پاگل اوو چې په خله اکښې يې لم به | اخيس ته - |
 اه غه س ېي | د تا د شونډو چې بوسه | اخيس ته - |
 دل ته چې چا را س ره وېش | د ورځو شپواک ږک د - |
 اورځ به د دوي | په برخه وه امون ږه به شپه | اخيس ته - |
 ادوي هم رښتيا نه خوښ ول اسرته يې | امن غوښتو - |
 | د انسانيت په قتل عام | اکښې يې ح صه | اخيس ته - |
 اهل ته د يوه | خداي خدايي نه وه | هرې خوا ته خداي وو - |
 امون ږه يواځې | ځان به خدايه! | ستا نامه | اخيس ته - |
 | ژوند روښانه | ژوندانه | علامت مونږ ږه به گڼي - |
 | مونږ ږه شاهي | نه د تاوډې | سره س ېه | اخيس ته - |

۱ ----- ۲ ----- ۳ ----- نیمګړه رکن

دا بحر پټه پښتو شاعري کښې ډېر زيات استعمال شو
 دکه او نن خو تر ټولو بحرونو زيات استعمال کېږي - د دې شهرت
 اوعومومي قبوليت له مخې د مشق او تمرين دپاره د عبدالسلام
 بېتاب يو غزل وړاندې کوم او تقطيع يې لوستونکو ته پرېږدم -
 لوستونکي به دې ته هم پام وکړي چې د دې غزل هم قافيه مصرعې
 د بې قافيه مصرعو څخه دکوم اصول له مخې يوه څپه کمې را ځي -

د چا گل مخي مسيحا پټه انتظار پروت دکه
 مينن دې کله موده وشوه چې بيمار پروت دکه
 پټه دې نه لوي ثبوت د تا د مينې څه درکړمه ؟
 پټه مرگ مې هم پټه سينه ستا د زلفو تار پروت دکه
 د زړې درد به مې پټه دې کښې هم لا څرېکه نه کړي
 زما پټه مخکښې زما لوتې لوتې ښار پروت دکه
 دا پټه ارمان د سرو گلونو شهيد شوک ښکاري
 دا چې د سرو گلونو هار يې پټه مزار پروت دکه
 وخت يې شو تېر خو ځي جنان لا پټه نيولي قدم
 لا يې پټه ذهن کښې د کبر زوړ ځمار پروت دکه

۴ - لورم اورد رکنی بحر (لورم اخ)

د دې بحر تر ټولو لنډ بڼاخ لومړۍ بڼاخ د ډې مصرعه
 يې اووه (۷) سېلابه ده ، دغسې اووه سېلابيزې دوې مصرعې چې
 يوه ټه بلې پسې کړې شي نو ټه ډې څلورم بڼاخ کينې راتلونکې يوه
 غبرگه مصرعه ترېنه جوړه شي - ټه ډې څلورم بڼاخ کينې څلورم
 اوږد رکن | ۲۱ ۳ | لومړۍ او دريم ځل پوره تکرار کېږي خو دويم
 او څلورم ځل نيمگړۍ تکرار کېږي نو د اتم او شپاړسم سېلاب
 ځايونه (کوم چې خجن هم دي) به خالي راځي - اوس د ارواښاد
 طاهر کلاچوي يوه غزل ، کوم چې د دې بحر ټه دريم بڼاخ کينې د ډې
 ، ته رجوع کوم او خوشعرونه ترېنه را اخلم :

داسې ټه خيال او ټه ډار نيسم د خوبانو لمن
 لکه چې نيسي څوک غريب د بادشا هانو لمن
 چې له رخساره د شفق د ناوې وينې څاڅي
 پرې لگېدلې ده د چا د سرو لبانو لمن
 چې بې نقابه ټه ډک زړه د يار ديدن وکړمه
 هله به ډکه شي زما د دعاگانو لمن
 د ارډها او د لړم نيونه نه ده گرانه
 خو ډېره گرانه ده نيونه د سيالانو لمن
 خوشبويه ځکه د ډې طاهره ! ستاد فکر نسيم
 پرې لگېدلې ده د حسن د مکلانو لمن

اوس به ښه دې غزل کښې لږ ساعت د پاره داسې بدلون
 راولم چې د څلورم اوږد رکنې بحر ښه دې څلورم ښاخ کښې ځلي
 شي؛ يا به دا ووايم چې د دې بحر د لومړي ښاخ غبرگ شکل ترې
 جوړوم؛ نيسم ښه خيال او ښه ډار، زه د خوبانو لمن
 لکه چې نيسي غريب د باد شاهاو لمن
 اوس د شفق د ناوې لږ رخسار وينې څاڅي
 چا لگولې ده پرې د سرو لبانو لمن
 چې بې نقاب ښه ډک زړه د يار ديدن وکړمه
 شي به مې هله ډکه د دعا مکانو لمن
 د اژدها، د لږم نيونه نه ده گرانه
 خوده نيونه گرانه تل د سيالانو لمن
 طاهره! د خوشبويه د تاد فکر نيسم
 پرې لگېده د حسن د خوشحالاو لمن

اوس به يې د دې ښاخ ښه قالب کښې تقطيع وکړم:

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ |

اني سم ښه خيال او ښه ډار - | زه د خوبانو لمن - |

الکه چې نيسي غريب - | د باد شاهاو لمن - |

اوس د شفق د ناوې لږ - | لږ رخسار وينې څاڅي - |

چا لگولې ده پرې - | د سرو لبانو لمن - |

چې بې نقاب ښه ډک زړه - | د يار ديدن وکړمه - |

اشی بہ مہیٰ ہُ الہ د کہ - | ا د عا کُا نول من - |
اد از د ہا د ل پم - | انی و نہ نُہ ادہ گرا نہ - |
اخودہ نی وُانہ گرا نہ - | اتل د سیا لُا نول من - |
اطاہ رہ دُک خوش بویہ - | اد تا د فُا کرن سیم - |
پرې ل کھی دما د ح سن - | | دخو کُا لُا نول من - |

۲۔۔۔۔۔ نیمگرے رکن ۔۔۔۔۔ نیمگرے رکن

د دې بڼاخ مصرعه خوارلس (۱۴) سپلايزه غبرگه مصرعه ده - خجن سپلابونه يې صرف څلورم او دولسم دي - د هر نیمګړي رکن اخيري سپلاب د غورځېدو له مخې د اتم او د شپاړسم سپلابونو څای کښې صرف - دانځینه لګولې شوې ده - د لومړي نیمګړي رکن (د اتم سپلاب د غورځېدو) له مخې دلته ټه وېنا کښې یوه فطري وقفه یا سخته راځي نو لوستو به ټه اووم سپلاب لږ غوندې تم کېږي - د وېنا ټه وخت به خجن سپلابونه څلورم او یولسم شې -

دلته يوه بله نكته هم د ښكاره كولو وړ ده ، چې كه د دې بحر د دريم ښاخ پنځلس (۱۵) سېلابيزې مصرعې نه د مينځ اتم سېلاب لړك شي نو بيا هغه هم دې ښاخ ته راواوړي او دغه شان كه د څلورم ښاخ غبرگې مصرعې ته د اتم سېلاب خانې ټټه ځاي يو بل سېلاب ور زيات كړك شي نو دا بيا د دريم ښاخ ټټه مصرعې كښې بدله شي -

پنځم اوږد رکنی بحر

۱ ۲ ۳ | کارو شوک وو او ښه دغې پنځم اوږد رکنی بحر کښې
 هم هغه څلورم اوږد رکن کارو شي نو ښه دې وجه دا دواړه بحرونه
 یوه بل ته سره نږدې دي - د دغو دواړو بحرونو فرق یواځې ښه
 وروستیني نیمګړي رکن کښې د - د څلورم اوږد رکنی بحر
 نیمګړې رکن د درو سپلاونو وي او څلورم یې لویډ وي خو د
 پنځم اوږد رکنی بحر ښه وروستیني رکن کښې درې سپلاونه
 غورځېږي او نیمګړې رکن یې فقط د یوه سپلاو پا شي -
 د ټپې لومړۍ مصرعه هم ددې پنځم اوږد رکنی بحر ښه
 دویم ښاخ کښې او دویمه مصرعه یې ښه دریم ښاخ کښې راځي - د
 رکن د تکرار له مخې دا بحر هم لکه د نورو بحرونو څلور ښاخونه
 لري ، خو نن صبا د نوي غزل ښه لږ کښې نوې نوې تجربې کېږي - له
 دغو تجربو څخه یوه دا هم ده چې د دې رکن تکرار د زیاتولو سره
 یې یو پنځم ښاخ هم مخې ته راځي او د دې پنځم ښاخ د مصرعې
 اوږدوا شلو سپلاونو ته رسي - اگرچه داسې بېلګې ډېرې لږ دي
 خو نن صبا دا رجحان ښه زیاتېدو د -

١ - پنځم اوږد رکنی بحر (لومړۍ څانګه)

په دې ښاخ کېنې هماغه څلورم اوږد رکن | ١ ٢ ٣ ٤ | يو
 ځل په پوره توګه او بل ځل د يوه سيلاب په نيمګړي شکل کېنې
 راځي معنا يې دا ده چې د پاڼي رکن نه يې درې سيلابونه وغورځېږي
 - د دې ښاخ مصرعه پنځه (٥) سيلابه وي - خجن سيلاب يې
 څلورم وي اونوره پکښې سپک وي - د دې ښاخ مصرعه د پنځم
 بحر تر ټولو لنډه يا وړه مصرعه ده - د جاپاني اهنګ دوې
 هايکوګانې وړاندې کوم :

د عبدالسلام بېتاب هايکو : ١ کيله د چا نه

٢ مونږ همېشه وېشتي يو

٣ خپلو د شا نه

د دمساز شاهين هايکو : ١ چې زړه و نه خوري

٢ نوره په دې ګراتۍ کېنې

٣ غريب به څه خوري

په دې هايکوګانو کېنې درې درې مصرعې دي چې
 لومړۍ مصرعه يې پنځه (٥) ، دويمه يې اووه (٧) او دريمه يې بيا
 پنځه (٥) سيلابونه لري - د دې هايکوګانو لومړۍ او دريمه مصرعه د
 پنځم اوږد رکنی بحر په دې لومړي ښاخ کېنې راځي خو دويمه

مصرعه يې د څلورم اوږد رکنې بحر ټټه لومړي بڼاخ کښې راځي -
 لوستونکي د دويمې مصرعې د تقطيع مشق د څلورم اوږد رکنې بحر
 ټټه لومړي بڼاخ کښې کولې شي - د لومړۍ او دريمې مصرعې تقطيع
 به ټټه دې ډول کېږي :

| ٨' ٤ ٦ ٥ | ٣' ٣ ٢ ١ |

اځي له د چا نه - - - | لومړۍ مصرعه

اځپ لود شا نه - - - | دريمه مصرعه

-----نيمگړه رکن

| ٨' ٤ ٦ ٥ | ٣' ٣ ٢ ١ |

اچې زړه و نه اخوري - - - | لومړۍ مصرعه

اغ ريب به څه اخوري - - - | دويمه مصرعه

د تقطيع نه وروستو ټټه عملي توگه دا ښکاره شوه چې د
 جاپاني اهنگ د هايکو لومړۍ او دريمه ، دواړې مصرعې ، ټټه هم
 دې بڼاخ کښې دي - د پلي ټټه رکن کښې دا نخښې - - - درې
 غورځېدلي سپلاونه (يو سپلايز نيمگړه رکن) ظاهري - د دې
 بڼاخ د پنځه سپلايزې مصرعې وزن ټټه څلورم خجن سپلا باندې
 ولاړد - د دغې څلورم خجن سپلا ټټه ځاي که سپک سپلا
 راشي نو دا مصرعه به موزونه پاتې نه شي ، خو که د سپکو سپلاونو
 ټټه ځاي خجن سپلا وي نو هيڅ فرق نه غورځوي -

۲ - پنځم اورد رکني بحر (دويم اخ)

د دې بڼاخ مصرعه د لومړي بڼاخ د مصرعې نه څلور
 څپې زياته ده ولې چې څلورم اورد رکن ۱۱ ۳ ۲ ۴ | په پوره توګه په
 دې بڼاخ کېنې دوه ځله تکرار کېږي او د پاي نیمګړک رکن يې
 هماغه شان د یوه سپلا ب د ګو ځکه د دې بڼاخ مصرعه نهه (۹)
 اوږده ده - دغه بڼاخ زیاتره په بدلو او سندرو کېنې لید شي - د تېې
 دواړې مصرعې په پنځم اورد رکني بحر کېنې دي اوله (لنډه) نهه
 سپلا بیزه مصرعه يې په دې دویم بڼاخ کېنې ده - د غازي سیال یو
 غزل ، چې په هم دې بحر کېنې د ، دلته ترېنه خو شعرونه پېش

کوم : OWNED BY 0300 9792115

چې زوروي ، چې ژړوي مې

راته خپل زور د حسن بڼايي

ستاد مزاج غوندې نازکه

دا خلق پرڅه ورته وايي

هغه په ځان کېنې نه ځانېږي

سیال په سندره کېنې يې ستايي

د تقطیع دپاره د غه درې شعرونه د دې بڼاخ په رکنونو

کېنې اچوم :

۱ | ۲ ۳ ۴ | ۵ ۶ ۷ ۸ | ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ |

چي زو ر وي	چي ژ پ وي	مې ---	
را ته خپل زور	د ح سن بڼا	يې ---	
استا د م زاج	اغون دې نا	ز که ---	
دا خ لق پر	اخه ور ته	وا	يې ---
اه غه ږه ځان	کښې نه ځا ږي	بې ---	
اسيا ږه سن د	ره کښې يې ستا	يې ---	

۱-----۲----- نیمګړے رکن

مونږه وینو چې ږه دې تقطیع کښې د پای رکن نه اخیریني
 درې (لسم ، یولسم او دولسم) سېلابونه غورځېدلي دي نو ږه دې
 وجه د پای رکن نه یو سېلابیز نیمګړے رکن جوړ شو. د دې ښاخ
 مصرعه نهه (۹) سېلابه راغله او خجن سېلابونه پکښې څلورم او
 اتم دي.

۳ - پنځم اورد رکنی بحر (دریم اخ)

د دې بڼاخ مصرعه د دویم بڼاخ د مصرعې نه څلور څپې زیاته ده ولې چې څلورم اورد رکن || ۲ ۳ ۴ | پټه پوره توگه پټه دې بڼاخ کښې درې ځله تکرار کېږي او د پای نیمگړې رکن یې هماغه شان د یوه سېلاب د نو ځکه د دې بڼاخ مصرعه دیارلس (۱۳) اوږده ده - دغه بڼاخ زیاتره پټه بدلې او اولسې سندرو کښې لید شي - د تپې ټولې مصرعې پټه پنځم اورد رکنی بحر کښې دي، دویمه (اوږدم) دیارلس سېلابیزه مصرعه یې پټه دې دریم بڼاخ کښې ده - د دروېش درا نی یو غزل ، چې پټه هم دې بڼاخ کښې د ، دلته را

اخلم :
 دگل گریوان د ، د ظالم اغزي لاسونه

خاونده مات بڼه دي د دې سپرلي لاسونه

ما ستا د پاره مانې جوړه کړه لږ ستورو

خپلې جونگړې لره ځم زخمي لاسونه

دا ازادي ده چې هر څوک دې ربېي ژبې

دا اجازه نه شته چې وکړي لاسونه

دومره به یاد سا چې بل پټه کاڼو و

پر مخ د زمکې هر سرې لري لاسونه

لږ ډېره وخته یو لږ بله کیله من دي

زما دروېش تشه لمن ، سخي لاسونه

د تقطیع دپاره د غه غزل د دې بحر ټه رکنونو کښې

اچوم :

| ۱۶' ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲' ۱۱ ۱۰ ۹ | ۸' ۷ ۶ ۵ | ۴' ۳ ۲ ۱ |

ادگل ګرې وان ادک د ظا لم اغ زي لا سوانه --- |

اخاون ده ملت اښه دي د دې اسپر لي لا سوانه --- |

اما ستا د پاره ما نې جو اړه کره لږه ستو اړو --- |

اخپ لې جون ګرې لړه خم اخ مي لا سوانه --- |

ادا ا زا دي ده چې هر څوک ادې رې بي ژا بي --- |

ادا ا جا زه نه اشته چې وک اړي لا سو انه --- |

دوم ره به ياد سا چې بل اڼه کا نو و ا --- |

ا پر مخ د زم اګې هر س رکا ل ري لا سوانه --- |

ا لږه دې ره وخ اته يو لږه ب ا له ګي له من ا دي --- |

ا ز ما در وېش اته شه ل من اس خي لا سوانه --- |

۱-----۲-----۳-----نیمګرک رکن

مونږه وینو چې ټه دې تقطیع کښې د پای رکن نه اخیریني

درې (خوارلسم ، پنځلسم او شپاړسم) سپلا بونه غورځېدلي دي نو

ټه دې وجه د پلي رکن نه یو سپلا بیز نیمګرک رکن جوړ شو- د دې

بناخ مصرعه دیارلس (۱۳) سپلا به راغله او خجن سپلا بونه پکښې

څلورم ، اتم او دولسم دي-

۴ - پنځم اورد رکنی بحر (لورم اخ) : د

پنځم اوږد رکنی بحر تر ټولو وږه (لنډه) مصرعه د لومړي ښاخ پنځه
(۵) سپلايزه مصرعه ده ، دغسې دوې پنځه سپلايزې مصرعې چې
يوه يوه بلې پسې کړې شي نو د دې څلورم ښاخ غبرګه لس (۱۰)
سپلايزه مصرعه تربنه جوړېږي -

څنگه چې د نورو ژبو شاعرانو د رباعي (څلوريزې) د پاره
بحرونه ځانګړي کړي دي هم دغه رنگ زموږ کلاسيکي شاعرانو يوه
پښتو کښې دغه بحر د رباعي دپاره ټا د څو د دې سره سره موږ
يوه دې بحر کښې نظمونه او غزلې هم لرو -

د محمد نواز خان طائر د يوه نظم (طوفان را) ، چې يوه

هم دغه بحر کښې د څخه لومړي پنځه شعرونه عرض کوم :

هله تادي کړه ، ګوره باران د

شابه مړدي کړه ، ګوره طوفان د

لږ شان نظر کړه ، اسمان پرېږي

دغه استازک ، د زول باران د

بزدله پاسه ، اوس خو بيدار شه

د اسمان تندر ، ماڼي تمې کړې

قبلې ته ګوره ، تورې وريځې

بهرغ يوه لاس کښې ، دي را روانې

ٻُڌ ڪپرو وروڻو ، ڪنڀي پي ورا دڪ

پڪڀني سڀ لاپ دڪ، ترينه امان دڪ

د ٽي بناخ ٻُڌ قالب ڪنڀي اوس دغه شعرونه د تقطيع د پاره اچوم :

| ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ | ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ | | ۸ ۷ ۶ ۵ | ۴ ۳ ۲ ۱ |

ا ه له تا دي اڪڙه | --- | اڪو ره با ران | دڪ --- |

ا شابه مڙي اڪڙه | --- | اڪو ره طوفان | دڪ --- |

ا لڙشان ن ظرا ڪڙه | --- | اس مان پڙي | بي --- |

ا دغه اس تازڪ | --- | ا د زول با ران | دڪ --- |

ا بز د له پا اسه | --- | اوس خو بي داراشه | --- |

ا د اس مان تن ادر | --- | ا ما تي تم بي اڪڙي | --- |

ا قب لي ته هڪواريه | --- | ا تو ري وري اڇي | --- |

ا بي رغ ٻُڌ لاس اڪڀي | --- | ا دي را ر وا اني | --- |

ا ٻُڌ ڪ برو وروڻو | --- | ا ڪنڀي پي ورا نڙي | دڪ --- |

ا پ ڪنڀي سڀ لاپ | دڪ --- | ا تري نه ا مان | دڪ --- |

ا ---- نيمڪڙي رڪن ----- ۲ ---- نيمڪڙي رڪن

ٻُڌ ٽي قالب ڪنڀي مونڙو ڪورو چي خلورم اوڀر د رڪن اول او

دريم خُل ٻُڌ پوره شڪل ڪنڀي تڪرار شوڪ دڪ خو ٻُڌ دويم او

خلورم خُل ٻُڌ نيمڪڙي شڪل ڪنڀي لڪه خنگه چي د تقطيع د قالب

نه ٻنڪاره ده دا مصرعه يوه غيرڪه مصرعه ده - د وٺا ٻُڌ وخت به

لوستونکي ږه پنځم سږلاب لږ وقفه کوي بيا به مخکښې پاتې
مصرعه وايي - داسې مصرعه ږه روا نه وېنا کښې خپل ابلاغ نه شي
کولې - ږه قالب کښې يې خجن سږلابونه څلورم او دولسم دي خو د
وېنا ږه وخت به يو خجن سږلاب څلورم او بل نهم شي -

۵ - پنځم اورد رکنې بحر (پنځم اخ)

د پنځم اورد رکنې بحر تر ټولو وړه (لنډه) مصرعه د لومړي
بناخ پنځه (۵) سږلابيزه مصرعه ده ، دغسې دوې پنځه سږلابيزې
مصرعې چې يوه ږه بلې پسې کړې شي نو د څلورم بناخ غبرگه لس
(۱۰) سږلابيزه مصرعه ترېنه جوړېږي اوس چې داغبرگه لس (۱۰)
سږلابيزه مصرعه يو ځل بيا غبرگه کړې شي نو د دې پنځم بناخ شل
(۲۰) سږلابيزه مصرعه ترېنه جوړېږي - نن صبا ږه نوي کهول کښې ،
د غزل ږه لږ کښې د شل سږلابيزو مصرعو جوړولو رجحان ږه
زياتېدلو د -

اوس ږه دې بناخ کښې شوک د ادریس خان ادریس د
غزل نه څو شعرونه وړاندې کوم :

لڼه دې ماحوله لڼه دې رواجه ساه مې ډوډېري د ژوند پڼه لارکښې
 د گل پشانې هر يو ارمان مې وينم رږږېري د ژوند پڼه لارکښې
 مينه پڼه لږک او نزدکته ده څه که جدا شو مونږ يو تر بله
 زړه کښې ساتم دې زړه کښې ساته مې وخت به تېرېري د ژوند پڼه لارکښې
 تاخوبه وېل چې دا کېدک نه شي چې تا زه پرېدم تنها جنا نه
 نن راته وايي پڼه نيمه لارکښې لارې دوي کېري د ژوند پڼه لارکښې
 جنا نه راشه د خداي دپاره زړه مې درزېري پڼه ځان يرېرم
 هسې نه مړيم چې ته را درو حادثې کېري د ژوند پڼه لارکښې
 ادريسه ورشه جنا نه خبرکړه چې درومي دومره پڼه سفر لږک
 بيا دې قسمت دک چې څه رادرومي څه را پېښېري د ژوند پڼه لارکښې

لاندې د ادريس د غزل تقطيع کوم؛

۲۰ | ۱۹ | ۱۸ | ۱۷ | ۱۶ | ۱۵ | ۱۴ | ۱۳ | ۱۲ | ۱۱ | ۱۰ | ۹ | ۸ | ۷ | ۶ | ۵ | ۴ | ۳ | ۲ | ۱ |

لڼه دې ماحوله لڼه دې رواجه | ساه مې ډوډېري | د ژوند پڼه لارکښې |
 ا دکل پ شانې | اهر يو ارمان مې | اوي نم دې ژې | ابي د ژوند پڼه لارکښې |
 امي نه پڼه لږک | او نزدکته ده | اڅه که ج | داشو مونږ يو تر بله |
 ا زړه کښې ساتم | دې زړه کښې ساته مې | اوخت به تېرېري | ابي د ژوند پڼه لارکښې |
 ا تاخوبه وېل | ا چې دا کېدک نه شي | ا چې تا زه | پرېدم تنها |
 ا نن راته | وايي پڼه نيمه | لارکښې | ا لارې دوي | کېري | ابي د ژوند پڼه لارکښې |
 ا ج | جنا نه راشه | د خداي دپاره | زړه مې | در زې | ابي پڼه ځان | يري | اېم |
 ا هسې نه مړيم | ا چې ته را درو | ا حادثې | کېري | د ژوند پڼه لارکښې |
 ا ادرېسه | ورشه | جنا نه خبرکړه | ا چې درومي | دومره | پڼه سفر | لږک |
 ا بيا | دې قسمت | دک | چې څه | رادرومي | څه | را پېښېري | د ژوند پڼه لارکښې |

چونکه د دې ښاخ مصرعه اوږده ده نو پټه قالب کښې مو د
 نیمګړي رکن د یوه سپلاډ دپاره فقط یوه هندسه رکن جوړکړې
 د لکه | ۱۵ | ، | ۱۰ | ، | ۱۵ | ، او | ۲۰ | - مونږ به د ځان سره دا
 خبره پټه ذهن کښې یاده ساتو چې د یوې هندسې رکن نه درې
 سپلاډونه غورځېدلي دي -

پټه دې تقطیع کښې دا هم ښکاره شوه چې څلورم اوږد رکن
 پټه پوره توګه هم څلور ځله تکرار شوک د او هم دغه رکن بیا پټه
 نیمګړي صورت کښې هم څلور ځله تکرار شوک د - د دې ښاخ
 مصرعه شل سپلاډه راغله او خجن سپلاډونه یې څلور
 (څلورم، نهم، څوارلسم ، او نولسم) دي - د دې بحر پټه څلورم ښاخ
 کښې خجن سپلاډونه دوه وو -

OWNED BY 0300 9792115

لنډ رکنې بحرونه

کوم بحرونه چې له لنډو (درې سېلابيزو) رکنونو | ۳ ۲ ۱ |
 څخه جوړېږي هغوي ته لنډ رکنې بحرونه وايي - د دغو بحرونو هم
 شمېر کم د ک او هم يې کارونه - د پښتو ژبه ټولې شاعرۍ کښې د دغو
 بحرونو کارونه ژبه اوږدو کښې د مالګې برابره هم نه ده - د دغو رکنونو
 ژبه تکرار سره چې کوم "اهنگ" پيدا کېږي هغه له ساده وېنا نه ډېر
 لر د نو ځکه ژبه دغو بحرونو ژبه اړول لږ گران وي ژبه خلاف د
 اوږد رکنې بحرونو چې ژبه هغوي باندې ژبه ژبه اسانه روانېږي -

بحرونو ته د نومونو ورکولو ژبه لږ کښې دې ته کتنه کېږي
 چې خجن سېلاب يې خوښم د ک او رکن پکښې کوم يورا د ک -
 ژبه دې وجه پېل له هغه بحر څخه کېږي چې لومړۍ سېلاب يې
 خجن وي - ژبه دغسې بحر کښې رکن هم لومړۍ راځي نو نوم هم د
 لومړي بحر ورکوي:

لومړۍ لنډ رکنې بحر

تر نژدې ماضي پورې لومړي لنډ رکن ته خالي رکن او بحر
 ته يې خالي بحر وييل کېدل ولې چې دا رکن د عروضو د پوهانو تر
 نظره نه وو تېر شوک - هر علم د ارتقا تر مدارجو له تېرېدو پس وده
 مومي يعني پوهه يا علم جمود نه قبلوي - د علم د دې ارتقا يې
 فطرت له کبله د علم عروض ژبه لږ کښې نو د دريافت داهم د ک
 چې اوس لومړۍ لنډ رکن او هم يې بحر موند شوک د ک -

دا بحر د لومړي لنډ رکن | ۱' ۲ ۳ | چې لومړۍ سېلاب
 يې خجن دۍ د تکرار څخه جوړېږي - د دې رکن دويم او دريم
 سېلابونه سپک وي - د رکن د تکرار پټه لحاظ د دې بحر دري
 ښاخونه دي او هر يو ښاخ يې د يوه سېلاب نيمگړۍ رکن هم
 غواړي.

۱ - لومړۍ لنډ رکنې بحر (لومړۍ ښاخ): پټه دې ښاخ
 کښې لومړۍ لنډ رکن | ۱' ۲ ۳ | پټه پوره توگه دوه ځله تکرار کېږي
 او پټه اخير کښې د يوه سېلاب نيمگړۍ رکن هم غواړي - مصرعه
 يې اووه (۷) سېلابونه لري او خجن سېلابونه پکښې لومړۍ ،
 څلورم او اووم وي -
 د بېلگې پټه طور پټه دې رکن جوړ شوي د محمد نور څلور
 شعرونه پېش کوم :

خوند کوي چين پټه جبين د نگار
 سوال نه جواب وي نه دار و مدار
 وړان به کړي واپه پټه جل جل جل
 زلفې لري الول - ول - ول
 ماه د فلک دۍ که جن که ملک
 لمر که قمر که سما که سمک
 پاتې به شي يو ځل ځل ځل
 زلفې لري - الول - ول - ول

اوس د باندینیو شعرونو څخه دوه شعرونه (دویم او څلورم)
 د لږ بدلون سره لیکم چې هره مصرعه یې اووه سپلاڼه اوږده وي او د
 قاعدې تر مخه یې دې لومړي ښاخ کښې ځلي شي:

وران به کړي واره یې جل

زلفې لري الو ول

پاتې به شي یې یو ځل

زلفې لري الو ول

مونږه گورو چې دا مصرعې یې لومړي خجن سپلاڼ شروع
 شوې دي ، اووه اووه سپلاڼه لري ، هر دریم سپلاڼ (لومړی ،

څلورم او اووم) یې خجن د او هره مصرعه اووه (۷) سپلاڼه لري
 اوس دغه شعرونه د عروض یې قالب کښې اچوم :

۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ |

ا | و | ر | ا | ن | به | ک | ر | ي | و | ا | په | ی | ی | ج | ل | - | - |

ا | ز | ل | ف | ی | ل | ا | ر | ي | ا | ل | و | ا | و | ل | - | - |

ا | پ | ا | ت | ی | به | ا | ش | ی | ی | ی | و | ا | ځ | ل | - | - |

ا | ز | ل | ف | ی | ل | ا | ر | ي | ا | ل | و | ا | و | ل | - | - |

۱ ۲ نیمگړی رکن

۲ - لومړې لنډ رکنې بحر (دویم ښاخ) : ټه ټې ښاخ
کښې لومړې لنډ رکن | ۱' ۲ ۳ | ټه پوره توکه درې ځله تکرار
کېږي او ټه اخير کښې د یوه سپلا ب نیمگړې رکن هم غواړي -
مصرعه یې لس (۱۰) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې
لومړې ، څلورم ، اووم او لسم وي -
اوس د لومړي لنډ رکنې بحر ټه شروع کښې لیکلې شوو د
محمد نور څلورو شعرونو څخه دوه شعرونه (لومړې او دریم) یو
ځل بیا دلته وړاندې کوم ، کوم چې ټه هم دغې دویم ښاخ کښې
دي :

خوند کوي چین ټه جبین د نگار
سوال نه جواب وي ، نه دار و مدار

ماه د فلک د که جن که ملک

لمر که قمر که سما که سمک

د لوستلونه پس دا شعرونه د ټې ښاخ ټه عروضي پیمانه کزوم :

| ۱' ۲ ۳ | ۴ ۵ ۶ | ۷ ۸ ۹ | ۱۰ ۱۱ ۱۲ |

اخوند ک وي | چین ټه ج | اُبین د ن | اُگار - - |

اَسوال نه ج | اواب وي نه | دا رو م | دار - - |

اُمه د ف | اُلک د که | اُجن که م | اُلک - - |

اَلمرکه ق | امر که س | ا ما که س | امک - - |

۱ ۲ ۳ نیمگړې رکن

د باندیني بحث ږه رڼا کښې د تقطیع څې تجربې ته که ږه
غور سره وگورو نو دا شعرونه د دغې ښاخ ږه معیار پوره پرېوځي -

۳ - لومړۍ لنډ رکنې بحر (دریم ښاخ) : ږه دې ښاخ
کښې لومړۍ لنډ رکن | ۱ ۲ ۳ | ږه پوره توګه څلور ځله تکرار
کېږي او ږه اخیر کښې د یوه سپلا ب نیمګړۍ رکن هم غواړي -
مصرعه یې دیارلس (۱۳) سپلابونه لري او خجن سپلابونه پکښې
لومړۍ ، څلورم ، اووم ، لسم او دیارلسم دي -

اوس د محمد نور ږه پورتنیو دوو (لومړۍ او دریم) شعرونو
کښې لږ داسې بدلون راولم چې مصرعې یې تر دیارلس سپلابونو
پورې اوږدې شي :

خوند کوي چین ږه جین د نگار همېشه

سوال نه جواب وي نه دار و مدار همېشه

ماه د فلک د که جن که ملک د که جنان

لمر که قمر که سما که سمک د که جنان

اوس د دې ښاخ ږه رکنونو کښې د دغو شعرونو تقطیع کول
دي -

| ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ | ۱۳ ۱۴ ۱۵ |

| اخوند ک وي اچین ږه ج ا ب ن ا ک ا ر ه مې ا شه - - |

| اسوال نه ج ا و اب وي نه ا دار و م ا دار ه مې ا شه - - |

۱ ۲ ۳ ۴
 اُمّ د ف اُلک د که اجن که م اُلک د ج اُنان - - |
 المُر که ق اُمُر که س اُمّا که س اُمک د ج اُنان - - |
 نیمګړه رکن

پُښه چې تقطیع کښې دا صفا لید که شي چې هره مصرعه
 دیارلس (۱۳) سپلا بونه لري - خج یې د لومړي سپلا ب نه شروع
 کېږي او بیا یې هر دریم سپلا ب خجن د پُښه هره مصرعه کښې
 لومړی لنډ رکن پُښه پوره توګه خلور ځله تکرار شو که د او پُښه اخیر
 کښې دیوه سپلا ب پُښه نیمګړي صورت کښې را د که -

OWNED BY 0300 9792115
 دویم لنډ رکنی بحر

دا بحر د دویم لنډ رکن | ۱ ۲ ۳ | چې دویم سپلا ب یې
 خجن د که ، د تکرار څخه جوړېږي - د دې رکن لومړی او دریم
 سپلا بونه سپک وي - د رکن د تکرار پُښه لحاظ د دې بحر درې
 ښاخونه دي - دا دویم لنډ رکن چې څو ځله هم پُښه مصرعه کښې
 تکرار کېږي نو پُښه پوره توګه تکرار کېږي او نیمګړه رکن نه غواړي -

۱- دويم لنډ ركني بحر (لومړۍ بڼاخ): ږه دې بڼاخ كښې
 دويم لنډ ركن ږه پوره توگه دوه ځله تکرار کېږي او نیمګړې ركن
 هم نه غواړي د دې بڼاخ مصرعه شپږ (۶) سېلابه وي خو پنځه (۵)
 سېلابه هم کېدې شي - خجن سېلابونه يې دويم او پنځم دي - اوس
 ږه دې بڼاخ كښې شو ك يو خپل غزل وړاندې كوم:

هغه نه څه كار كړي

نه كار نه انكار كړي

هر كار نه اسان دے

تنقيد چې بسيار كړي

د غم استقبال كښې

خوشي كډه بار كړي

اغيار نه به څوك كړي

كيله يار له يار كړي

سالک بېرند دے

خو وار ته به وار كړي

د لوستلو نه وروستودا غزل د تقطيع د پاره د دې بڼاخ ږه

رکونو کښې اچوم؛

| ۱ ۲' ۳ | ۴ ۵' ۶ |

| ه غه نه | څه کار کړي |

| انه کار نه | ان کار کړي |

ا هر کُار نه | ا سُن دے |
ا تن قید چي | بس یار کړي |
ا د غم اس | تق بال کښي |
ا خو شي ک | ده بار کړي |
ا غ یار نه | به خو ک کړي |
ا کي له یار | له یار کړي |
ا سا لک بي | اړن دے دے |
ا خو وار ته | به وار کړي |

۲-----۱

۲- دویم لنډ رکنې بحر (دویم ښاخ): ښه دې ښاخ کښي
دویم لنډ رکن ښه پوره توگه درې ځله تکرار کړي | او نیمگړه رکن
هم نه غواړي - ددې ښاخ مصرعه نهه (۹) سپلا به وي خواته (۸)
سپلا به هم کېدې شي - خجن سپلا بونه يې دویم، پنځم او اتم دي -
ښه دې ښاخ کښي شو خپل يو غزل وړاندې کوم، پس له
لوستلو به يې د دې ښاخ ښه رکنونو کښي تقطیع کوم:

يو ځل چې را ضي شي جنان بيا
د قرب مساوي شي هجران بيا
چې غم شي د زغم نه باهر نو
ضرور سودايي شي انسان بيا

چې فوق او اخلاص را پيدا شي
 پټه عشق کښې کافي شي سامان بيا
 چمن مې لږ تندې و چېرې
 مگر که ساقې شي اسمان بيا
 سالک د زړه ملک جوگه نه دے
 پکښې چې جاري شي بحران بيا

اوس پې د دې بناخ پټه رکنونو کښې ځايوم؛
 ۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ |

ا يو ځل چې را ضي شي | ج نُن بيا |
 ا د قُرب م اسا وي شي | هج ران بيا |
 ا چې غم شي | د زغم نه | با هر نو |
 ا ض رور سوا دا يي شي | ان سان بيا |
 ا چې فوق او | اخ لُص را | پي دا شي |
 ا پټه عشق کښې | کا في شي | اسا مان بيا |
 ا چ من مې | اله تن دې | و چې ږي |
 ا م گر که | اسا في شي | اس مان بيا |
 ا سا لک د | زړه ملک | جوا که نه دے |
 ا پ کښې چې | جا ري شي | بح ران بيا |

۱-----۲-----۳

۳ - دويم لنډ رکنې بحر (درېم ښاخ): ښاخ کښې
 دويم لنډ رکن ښه پوره توگه خلور ځله تکرار کېږي او نيمگړې رکن
 هم نه غواړي - ددې ښاخ مصرعه دولس (۱۲) سېلابه وي خو يولس
 (۱۱) سېلابه هم کېدې شي - خجن سېلابونه يې دويم ، پنځم ، اتم
 او يولسم دي - اوس ښه دې ښاخ کښې د امر دين شاعر لږ يوې اولسي
 سندري څخه ښځه مصرعې دلته را اخلم :

غريب امر دينه يغبال دي کوته شو

چې يار نازنين اوس لږه تا بېگانه شو

ساقې رخصت راکړ چې څه مېخانې ته

مطرب حواله کړم سارنگ و طبلي ته

بلبل روانه کړمه باغ و باغچې ته

اوس يې د عروضو ښه رکنونو کښې اچوم ؛

۱ ۲ ۳ | ۴ ۵ ۶ | ۷ ۸ ۹ | ۱۰ ۱۱ ۱۲ |

اغ رُب ا | امر دِي نه | يغ بَال دِي | کو تَه شو |

اچې يار نا | ز نِين اوس | لږه تا بې | اگانه شو |

اسا قِي رخ | است را | کړ اچې | څه مې | اخانې ته |

امط رُب ح | او لږه | کړم اسا | رنګ و | اطبلي ته |

ابل بل را | وا نه | کړمه باغ | و باغچې | ته |

۱-----۲-----۳-----۲-----۱

دریم لنډ رکنی بحر

دا بحر د دریم لنډ (درې سیلابیز) رکن ۱ ۲ ۳ | چې
دریم سیلاب یې خجن وي ، د تکرار څخه جوړېږي - د اخیر رکن
نه یې دوه سیلابونه غورځېږي نو نیمګړې رکن یې تش د یوه
سیلاب پا شي -

کله چې مونږ د یوه بحر تر ټولو لنډ یا لومړي ښاخ
معلومول غواړو نو د هغه بحر د یوه پوره رکن او بل د نیمګړي رکن
سیلابونه سره جمع کوو - د دغې اصول له مخې اوس چې د دریم
لنډ رکنی بحر تر ټولو لنډ یا لومړي ښاخ جوړوو نو چې د یوه پوره
رکن (درې سیلابیز) او بل د یوه سیلاب نیمګړي رکن سیلابونه سره
جمع کړو نو څلور سیلابونه لاس ته راځي او هغه هم په دې ډول
چې په دې څلورو سیلابونو کېنې دریم سیلاب خجن وي اوس
ستونځه دا ده چې د دریم اوږد رکنی بحر د لومړي ښاخ جوړښت
هم داسې د چې په څلور سیلابه مصرعه کېنې یې دریم سیلاب
خجن وي - د دغو دواړو جلا جلا بحرونو د مصرعو عروضي
جوړښت به په یوه شان داسې وي :

| ۴ ۳ ۲ ۱ |

اوس به دا ابهام پیدا کېږي چې یوه خالصه مصرعه مونږ د

کوم بحر و شمارو ؟

د دې ستونځې د هوارولو د پاره دا اصول وضع کړې

شوکه دکه چې د دریم لنډ رکني بحر د لومړي ښاخ په جوړولو
کښې به دریم لنډ رکن دوه ځله په پوره توګه او یو ځل په یوه سیلابیز
د نیمګړي شکل په توګه تکرار کېږي نو بیا به د دې ښاخ مصرعه
اووه (ک) سیلابه راشي او د دریم اوږد رکني بحر سره به یې توپیر
(فرق) ښکاره شي -

۱- دریم لنډ رکني بحر (لومړۍ ښاخ): د پورتنۍ بحث
په رڼا کښې د دې ښاخ مصرعه د دریم لنډ رکن ۲ | ۳ | چې دریم
سیلاب یې خجن وي ، د تکرار څخه جوړېږي - دا ذکر شوکه رکن
دوه ځله په پوره ډول او یو ځل په یوه سیلابیز نیمګړي ډول تکرار
کېږي - مصرعه یې اووه (ک) سیلابه اوږده وي او خجن سیلابونه
پکښې دریم او شپږم وي - په دې ښاخ کښې شوکه یو خپل غزل
د لوستلو دپاره پېش کوم :

د اقا ستا مقام دکه
د زما د غلام دکه
چې مرید د مراد شم
د طلب مې انجام دکه
ګناه ګار مقتدي یم
محبت مې امام دکه
اوس توبه شوه رایاده
دځوانۍ چې ماښام دکه

سالك يارته اشعار ڪنهي

ور لڀر سلام دے

د لوستلو نه پس پي اوس د دڀ بناخ ٻڙه عروضي سانچه

ڪنهي اچوم :

| ۹' ۸ ۷ | ۶' ۵ ۴ | ۳' ۲ ۱ |

| ا د ا ق ا ستا م ق ا م ا دے - - |

| ا د ز م ا د غ ل ا م ا دے - - |

| اچي م ريد ا د م ر ا د ا ش م - - |

| ا د ط ل ب ا م ي ا ن ج ا م ا دے - - |

| ا گ ن ا ه م گ ا ر ا م ق ت د ي ا ي م - - |

| ا م ح ب ت ا م ي ا م ا م ا دے - - |

| ا ا و س ت و ب ه ا ش و ه ر ا ي ا د ه - - |

| ا د خ و ا ن ي اچي م ا ب ن ا م ا دے - - |

| ا س ا ل ڪ ي ا ر ا ت ه ا ش ع ا ر ا ڪ ن ي - - |

| ا و ر ل ي ب ا س ل ا م ا دے - - |

۱-----۲-----نيم ڪر ڪ ر ڪن

۲- دریم لنډ رکنی بحر (دویم ښاخ)

بحر خفیف د عربی عروضو د مرکب بحرونو څخه یو مشهور بحر د ۲- دا بحر د وعظ او اخلاقي مضمونونو د پاره زیات

مشهور د ۲- د بحر خفیف سالم وزن داسې د ۲:

فاعلا تن مستفعلا تن فاعلا تن

د دې بحر سالم وزن کم او زحافات یې زیات استعمال کېږي- د دې بحر یولس وزنونه دي-

دا بحر د مسدس (یوه مصرعه کېږي درې او دوو مصرعو کېږي شپږ رکنونه) ۲-ه صورت کېږي زیات کارو کېږي- د عروضو د تصور ۲-ه مخکښې د پښتو کوم شعرونه چې ۲-ه بحر خفیف کېږي لیکلي شوي وو هغه نن د پښتو خپلو عروضو د "دریم لنډ رکنی بحر" ۲-ه دویم ښاخ کېږي راځي لکه د دولت لوانې ل ۲-ه یوه غزل نه اخیستې شوې دا مصرعه:

دا جهان د ۲-ه ۲-ه مثل بهار

د دې ښاخ مصرعه د دریم لنډ رکن ۲ | ۳ | چې دریم س ۲-ه پې خجن وي ، د تکرار څخه جوړېږي- دا ذکر شو رکن درې ځله ۲-ه پوره ډول او یو ځل ۲-ه یوه س ۲-ه نیمگري ډول تکرار کېږي، مصرعه یې لس (۱۰) س ۲-ه اوږده وي او خجن س ۲-ه بونه پکښې دریم ، شپږم او نهم وي- ۲-ه دې ښاخ کېږي اولسي سندرې هم وینلې شوي دي- دلته د نمونې ۲-ه حېث د حاجي استرانه بلوچستاني

د سندرې څخه لومړۍ نيمه برخه را اخلم :

بلبلان نن پر لور د بوستان ځي

د بهار موسم را خزان ځي

بوراکان نن د گل کړي سېلونه

عندليب ږه باغچې کينې خندان ځي

طيبان د عالم سو بې خونده

له علاج يې واپس يما ران ځي

د ترکانو پر ملک لوي خطر د

نن عراق ځي کابل ځي اېران ځي

ږه دنيا کينې هر خوا خرخشي دي

ټول قومونه د جنگ پر ميدان ځي

د سندرې دا برخه د دې بناخ ږه عروضي ساخت کينې کورم :

| ۱۲' ۱۱ ۱۰ | ۹' ۸ ۷ | ۶' ۵ ۴ | ۳' ۲ ۱ |

ا ب ل ب ل ا ن ن پ ر ل و ر ا د ب و س ت ا ن ا ځ ي - - |

ا د ب ه ا ر ا م و س م ر ا ا خ ز ا ن ا ځ ي - - |

ا ب و ر ا م گ ا ن ن د م گ ل ا کړ ي سې ل و ا ن ه - - |

ا ع ن د ل ي ب ا ږ ه با غ چې ا کينې خ ن د ا ن ا ځ ي - - |

ا ط ب ي ب ا ن ا د ع ا ل م ا س و بې خ و ن ا د ه - - |

ا ل ه ع ل ا ج ا يې و ا پ س ا ب ي م ا ر ا ن ا ځ ي - - |

ا د ت ر ک ا ن و پ ر م ل ک ل و ي خ ط ر ا د - - |

انن ع راق اُخي کا بُل اُخي اې ران اُخي - - |
 اُڼه دن يا اکښې هر خوا اخر خ شې ادي - - |
 ا ټول قو موانه د جُنک ا پر مي دان اُخي - - |
 ۱-----۲-----۳-----نیمګړې رکن

۳- دریم لنډ رکنې بحر (دریم ښاخ): د دې ښاخ مصرعه
 د دریم لنډ رکن ۲ | ۳ | چې دریم سپلاډ یې خجن وي ، د
 تکرار څخه جوړېږي - دا ذکر شوې رکن څلور ځله پڼه پوره ډول او
 یو ځل پڼه یوه سپلاډیز نیمګړې ډول تکرار کېږي، مصرعه یې
 دیارلس (۱۳) سپلاډه اوږده وي او خجن سپلاډونه پکښې دریم ،
 شپږم، نهم او دولسم وي - پڼه دې ښاخ کښې غزل هم شتون لري او
 نظم هم - پڼه دې ښاخ کښې لکلې شوې د دروېش دراني د یوې
 سندرې څخه سر بیت او دوه بندونه را اخلم :

ته مې ګل زه بلبل، ستا دمخ صفت وایم
 ته د بل شوې جناحه خو زه به تل ستا یم
 ستا دلارې اغزي پڼه خپل زړه کښې رانغاړم
 چې وي ستا پر نامه ، پڼه هر هغه درد ویاړم
 د ملال پڼه دا حال سروکال زه رضایم
 دا خبره تر لمر هم روښانه ده ماته
 چې غوږ نه ته زما شور او غوغاته

خو دروېش به همېش بيا هم داسې لگيايم
 ته د بل شوک جنانه خو زه به تل ستا، يم
 اوس به دا سنډره د دې بڼاخ په عروضي چوکاټ کښې د
 خايلو کوشش هم وکړم :

۱ | ۲ | ۳ | ۴ | ۵ | ۶ | ۷ | ۸ | ۹ | ۱۰ | ۱۱ | ۱۲ | ۱۳ | ۱۴ | ۱۵ |

ته مې کُل ازه بل بل استاد مخ اصفت وایم - - |

ته د بل اشوک جنانه خو زه به تل ستا ایم - - |

استا د لارې اغ زې اېه خپل زړه اکښې ران غا یم - - |

اچې وي ستا پر نا مه اېه هر ه اغه درد ویا یم - - |

د م لال اېه دا حال اس رو کال ازه ر ضا ایم - - |

دا خ ب ا ره تر لمر ا هم رو بڼا نه ده ما اته - - |

اچې غوږ نه اني ته از ما شور او غوغا ته - - |

اخو دروېش به ه مېش بيا هم داسې لگيايم - - |

ته د بل اشوک جنانه خو زه به تل ستا ایم - - |

۱-----۲-----۳-----۴-----۵-----۶-----۷-----۸-----۹-----۱۰-----۱۱-----۱۲-----۱۳-----۱۴-----۱۵-----
 رکن نیمگړه

ناوښتلي دې پا نه وي چې د ټپې دویمه مصرعه هم

ديارلس (۱۳) سپلايو نه لري او دا لنډ رکني درېم بڼاخ هم ؛ خو د ټپې

دویمه مصرعه په دې بڼاخ کښې ځکه نه ځانېږي چې د هغې خجن

سپلايو نه بېل دي او د دې بڼاخ بېل دي -

اخذ ليک ياکتايات (Bibliography)

۱- عروض و بديع ، ډاکټر صابر
کلوروي (شعبه اردو پېښور يونيورسټي)
۲۰۰۱ ء علمي کتابخانه اردو بازار
لاهور-

۲- اصنافِ ادب ، رفيع الدين هاشمي
، سنگ ميل پبليکيشنز لاهور-

۳- جوهر عروض (اردو)، ۱۹۶۷ ء اغا
صادق حسين، کوټه -

۴- پښتو عروض ، دروېش دراني ،
۲۰۰۷ ء ، صحاف نشراتي مؤسسه

کراچي-

۵- پښتو بللمېچ ، دويم چاپ ۲۰۱۰ ء
، ډوکتور مجاور احمد زيار ، دانش
خيرندويه ټولنه پېښور-

۶- د پښتو ژبې او ادب تاريخ ۲۰۰۶ ء

(اېم اې پښتو او سي اېس ايس لپاره) ،
پروفېسر حنيف خليل، يونيورسټي
پبليشرز قصه خوانی پېښور-

٧- علم و ادب ، ٢٠١٢ ء ، مقدر شاه
مقدر، نیوز ایجنسي جمرو د نیو
مارکیت -

٨- چاربیته (pdf file) ، شیرین یار
یوسفز ٧ ناچاپ نشر ٢٠١١ ء ،

www.pukhto.net/ebook-

journal.php%3Fmain-ebook-id%3D1

٩- د پښتو املاء (خوارلس حرفونه دوه
ویش او اوزونه) ، منتظر بیټی ،
پرمختګ بنو ٢٠١٢ ء -

١٠- پښتو قاعده (د اول ادبی د
پاره) ، خېبر پښتونخوا ټېکسټ بک
بورډ پېښور ، پښتو قومي نصاب ٢٠٠٩ ء -

١١- د پښتو عروض ، میاشرف ،
پښتو ټولنه کابل ، ١٣٣٣ ل -

١٢- مخزن ، اخوند دروېزه بابا ، دویم
ایډیشن ، پښتو اکېډمي پېښور ١٩٨٧ ء

-

١٣- د خوشال خان خټک کلیات

،دانش خپرندويه ټولنه ۲۰۱۰ ء / ۱۳۹۱

ل -

۱۴- دېوان عبدالرحمان بابا مومند ، تاج

محل کمپني محله جنگي قصه خوانی

، پېښور

۱۵- رنگونه بهارونه ، ۲۰۰۷ ء ، غازي

سيال ، دانش خپرندويه ټولنه پېښور -

۱۶ - اکسفورډ اېډوانسډ لرنرز ډکشنري

، خلورم اېډيشن ۱۹۸۹ ء ، اکسفورډ

يونيورسټي پریس -

۱۷ - شعري غورچاڼ ، انتخاب ،

۲۰۰۷ ء ، خورو عمر دراز مروت،

دانش خپرندويه ټولنه -

۱۸ - وفا ، پروفېسر رحمت الله درد ،

۲۰۱۰ ء ، دانش خپرندويه ټولنه پېښور -

۱۹ - غزو ، امير حمزه خان شينواري ،

حمزه اکېډمي ، خوارلسم اېډيشن

۲۰۱۰ ء ، جلون پرنټنگ پریس پېښور -

۲۰ - سرچينه ، جاوېد احساس ، اول

- خل ۲۰۱۰ء، الميزان پبلشرز لاہور۔
- ۲۱ - بنگالی سندرې، د قاضي
نذراالاسلام نظمونه پښتو ژبه، ۱۹۶۴ء
محمد نواز خان طائر، پښتو اکېلېمي
، خيبر مېل پریس پېښور۔
- ۲۲ - د مینې غېږ، طاھر کلاچوي
،الجمعيه اکېلېمي محله جنگي پېښور
، ۱۹۹۷ء، منظور عام پریس پېښور۔
- ۲۳ - ژغږغږ، مؤلف بیتاب عادلوي،
۲۰۰۶ء، خورو تنقيلي ټولنه بنو
،ال عمران پرنټرز بنو۔
- ۲۴ - مثالونه مثالونه، شيخ نور علي
نور، ۲۰۱۳ء، دي پرنټ مېن پرنټرز
پېښور، محكمه ثقافت خېبر پښتونخوا
۔
- ۲۵ - ناچاپ شعري اثر، عبدالسلام
بیتاب۔
- ۲۶ - ناچاپ شعري اثر، دمساز شاهين
۔
- ۲۷ - ناچاپ شعري اثر، نقيب الله

~
سالک

Da Pakhto Sher Urooz Nizam

اڙشن مشر

”د پښتو شعر عروضي نظام“ زما د بنود ډېر گران ملگري نقيب الله سالک هغه زيار دے چې زه تر اوسه حيران يم چې د عروضو د موضوع د انتخاب په وخت د دې سړي مازغه په ځاي وو که نه.! ځکه چې ښاغلي سالک چې کومې غنې په لاسونو کښې راټولې دي دا د هوبشيارو لېونو کار دے. معلومه نه ده چې د ازغو او اور په دې مزل کښې به يې څومره سختې زغملي وي؟ د کوم کوم طوفان سره به مخ شوه وي؟ د دې کتاب څېړنې به چا، چا ته مجبور کړي وي؟ لوستونکي د دې اندازه کولي شي. خو دې ښاغلي شکست نه دے منلې او د خپلې مورنۍ ژبې پښتو يې يو بې حده مشکل اړخ ما او تاته رابرسيره کړے دے.

اگر چې زمونږ څو مشرانو هم په دغه موضوع زمونږ لار ښودنه کړې ده هغه مشران چې دننني پښتو ادب محستان او استاذان دي، خو سالک په صورت کښې چې کوم ساده باده يو کلي وال سړي کوم کار کړے دے هغه يې زما په خيال د خپل قد او وس نه ډېر زيات او په زړه پورې کړے دے چې ډېر د ستاينې وړ دے. د څېړنې کار هيڅکله هم حرف آخر نه شي کيدے، دا سفر به که خبر وي جاري وي خو تر دې دمه په دې موضوع د سالک کړاو هغه کارنامه ده چې سالک د پښتو ژبې سوچه مېشن ثابتوي او ښانک سالک به په پښتو ادب کښې هميشه ياد ساتل کېږي.

په ډېره مينه
رشيد جوهر
رسالپور

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library